

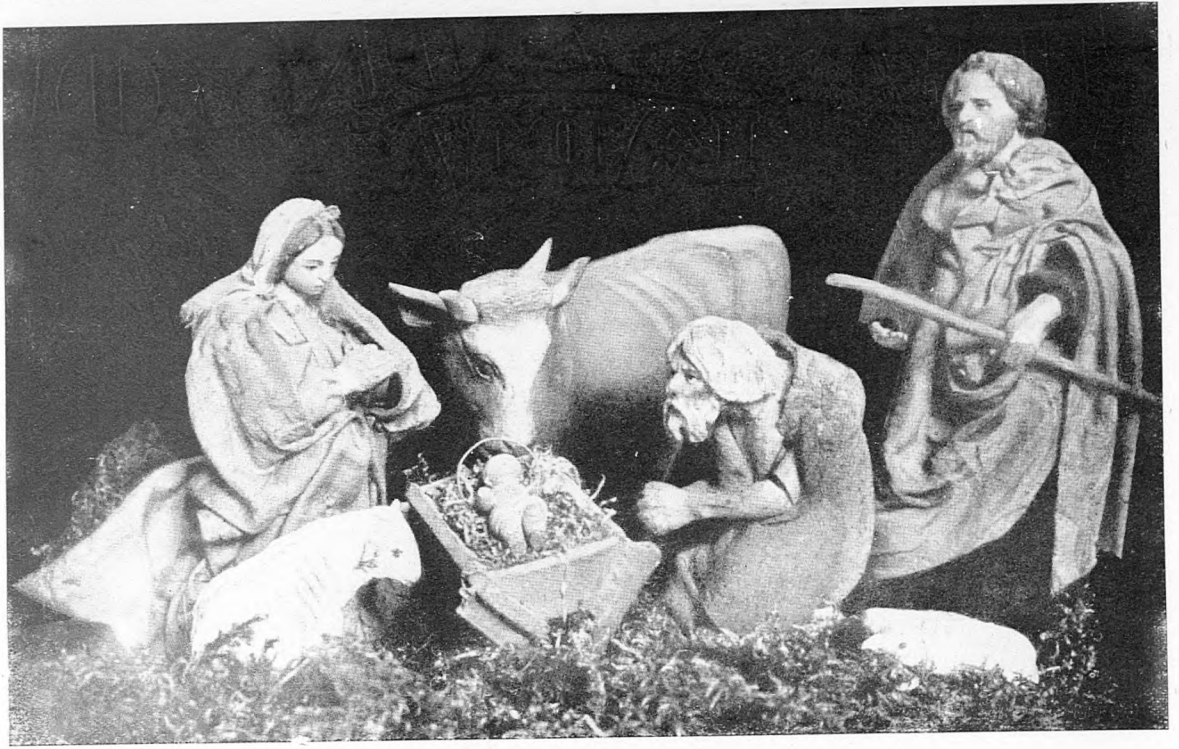
MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

Főszerkesztő:
Kertész Béla

Bardóczy-pád 936-

1 9 3 6 K A R Á C S O N Y

KELLEMES ÜNNEPEKET

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1936 DEC. 20
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11-12-93

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekkzámla 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

F Ö S Z E R K E S Z T Ő : Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona. Romániá-
ban: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 30 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovattal melléklettel együtt évi 24 P.

KERTÉSZ BÉLA

A MAGYAR URIASSZONYOK KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI. KER., TEREZ-KORUT 6. SZÁM. TELEFONSZÁM: 12—13—19

Karácsonyi fohász

Állunk a jászolodnál, Jézus! Turáni nép fia
vagyunk s gyalog jöttünk hódalatra. A há-
rom királyok aranyat, tömjént és mirrhát
hoztak Neked ajándécul, mi is kincset hoz-
tunk, drágagyöngyöt: a könnyeinket...

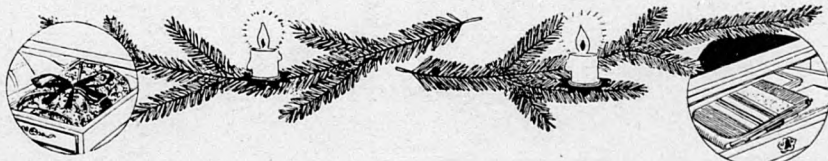
Kinyitjuk ezerszentendős tarsolyunkat s be-
mutatjuk Istennek szánt ajándékainkat:
Koppány örökszent véré, mely a Te neved-
ben ontott a nemzet szívéből, mikor Szent
István kiirtotta a nemzet hatodik törzsét,
Vérbűlcsű legmagyarabb fiait, hogy áldozat-
ot hozzon a Te istenségednek. Megmutat-
juk a tatárjárás rettentő sebeit; kaptuk, mi-
kor a mohi pusztán védelmedre álltunk és
iszonyú véráldozat árán fölbartóztattuk a Te
keresztény világra törő mongolok sárga
seregét. Fölmutatjuk mohácsi katasztrófán-
kat s a török idők tengernyi szenvedését,
mit százötven esztendőn keresztül szenved-
tünk, amiért a szent kereszt és Európa vé-
delmében sikra szállottunk a pogány fél-
hold ellen. Lásd, Uram! Minden évszáza-
dunk egy-egy fekete éj, tele keserűséggel,
szenvedéssel, csalódással. Ó, bár maradtunk
volna Ázsia virágos szívében s ne jöttünk
volna be soha Európa keleti kapuján! Ak-
kor nem kellett volna ezer esztendőn ke-
resztül küszködnünk szakadatlanul s nem
lettünk volna ingyenes csatlósai idegen
nemzeteknek, kik a Te nevedben kufárkod-

tak az időkben. Hittünk Tebened, ki hir-
deted az örök tisztaságot; bízunk Te-
bened, ki tanítod az örök igazságot és re-
ménykedtünk Tebened, ki az emberszere-
tet örök prófétája vagy.

Nézd, Urunk, Názáreti Jézus: eléd rakjuk
ezerszentendős munkánk tükrét is, hogy
nézz bele s lásd meg isten-szemmeddel a ma-
gyar szellem teremtő gondolatait. Benne
dübörgött mindig és benne cseng ma is a
mi erőnk a világepítés munkájában. Vért-
tanukat adtunk a történelemnek, lángelmé-
ket neveltünk a világnak, akiknek alkotásai
maradandó becsűek; hősokeket szolgáltattunk
az emberiségnek, kik zászlóvivő harcsoi
voltak a meg-megújuló koroknak. A ma-
gyar költők sugárzó gondolatok halhatatlan
magvait vetették el a világ lelkébe; a ma-
gyar tudósok és feltalálók lángelméjű se-
rege fent járt a keresztény kultúra csúcsán;
a magyar törvényhozó bölcsesége a Te leg-
szentebb igazságodnak, a szeretetnek a
tisztá útjain jár; a magyar iparos a gyárak
és műhelyek sóhajos világában verejtékével
szenteli meg a Te Miatyánkodnak a ke-
nyérré vonatkozó sorait, a magyar föld-
műves a Te neveddel veti ekéjét a vérázta-
tott ugarnak, a tavaszi pacsirtadalban a Te
igédet hallja és dicsőíti, a Te déli harang-

szód előtt veszi le a kalapját buzgó áhítat-
tal és Tehozzád imádkozik, hogy szenteld
meg az ő nehéz munkája eredményét, a
szárbaszökkenő aranykalászt. És senki sem
imád Téged e napon forróbb szívvel, mint
a szegény magyar. És senki sem hoz Neked,
ó Uram, nagyobb áldozatot, mint Árpád
nemzete, amikor ezerszebelyes arcával le-
borul Előtted, ki vagy az Údvözítők, a
fénylő jászolod elé bizakodó hittel és re-
ményességgel leteszi ajándécul az ő könny-
harmatos, szenvedő szívét...

Tekints hát le ránk, ó Jézus, szeretet
Istene, hol kicsi karácsonyfák égne szeg-
énységünkben is a Te isteni születésed
örök emlékezetére. Küldd el ama napkeleti
csillagodnak bár egyetlen biztató sugarát a
magyar szívekbe. A magyar karácsony a
legárvább a világon. Uram, a hó alatt va-
gyunk! Uram, elhanyaglottunk, mint az
árnyék: árnyéka vagyunk önmagunknak. Ó
Názáreti Jézus, ki születél s az idők teljé-
ben is mindig és mindig, ezerszer és ezer-
szer is újra születés, hogy megváltsd e bü-
nös világot. Ahogy meg fogsz váltani min-
ket is, kik elestünk és megütöttük szívün-
ket e világ bűnein. Ó, Názáreti, adj békét,
nyugalmat, kenyeret és egy parányi mo-
solyt a világ ajkára.

HAZUG ISTVÁN

Irta: Nyíró József

Egy sebzett kant nyomásztunk az öreg Hazug Istvánnal egész áldott délután. Sok mocsok helyet, szakadékot, száraz patakfeneket, bozótos sűrűséget összemáztunk utána, de csak estefelé kaptuk lövésre a vágott völgyében, fenn a havas fejében. Fáradtan libegve, szuszogva kapom a puskát, de az öreg István megrántja a karomat:

— Hó! Itt nem szabad löni!

— Mit beszél? — háritom félre a puskát újtájból. — Nem szabad löni?

— Nem! — támad reám az öreg konokul.

— Miért?

— Mert ez a Kicsijézus vögye!

A szenvedély, harag elfut.

— Én nem bánom, ha...

Az öreg azonban újra ráveti magát a fegyverre.

— Amíg én itt vagyok, addig nem lő a tekintetes úr!

Addig húzószkodtunk, míg a disznó odalett.

— Megette a fene! — mérgeledtem, de ezt a nyolcvan-estendős öreg embert mégse vehetem le az oldalom. A disznót se üldözhetjük a pokolbavaló setétség miatt.

— Verjünk szállást!

— mondom mogorván.

Az öreg tűzrevalót gyűjtött, fenyőcsereklét vagdalt ágyának, párnának, de nem szólt hozzám, csak magában morgott, míg a lombkalyibával bibelődött.

— Jöjjön közelebb, öreg! — veszem elő a jó fenyővizet.

Ettől ő is újra barátságos lett. A tarisznyából jól lakunk, ami meghozta mindakettőnk lelki egyensúlyát. Teljesen megbékélve nyújtózom el a tüzecke mellett. Akkor jut eszembe a különös név, hogy ez a „Jézus völgye“.

— Hallja, öreg! — mosolygok feléje.

— Mióta lett erdőbirtokos Jézuska?

— Az öreg a pogány, illetlen tréfától megbotránkozva néz fel.

— Hát maga még nem hallotta?

— Mit? — kérdeztem igen elcsudálkozva.

— Hogy Bolond Mózsai idehozta!

— Kít? — adtam fel az újabb kérdést neki.

— Hát a kicsi Jézust!

Tudom, hogy az öregnek egyetlen szavát se lehet elhinni.

Ezért is nevezik Hazug Istvánnak. Másként nem is hívják.

— Mesélje el! — buzdítom és rápislantok, de István bácsi halálos komoly marad, sovány arcán nem táncolnak a mókázás ravasz ráncái, mint máskor.

— Ezzel a két szememmel láttam, hogyan ült kicsi Jézus azon a csutakon!

— Hol?

— Azon a szürke csutakon, amihez hozzákötözte volt Bolond Mózsai, hogy le ne essék róla. Mintha most is látnám... Hogy az milyen ékes szép szobrocska vala!... Festett, piros orcája, arany haja, gömbölyű karocskái, lábacskaí. A két ujját áldásra tartotta, s úgy kacagott, mint a napfény.

— Osztán hogy került Bolond Mózsaihoz?

Az öreg vörös szempillái sűrűn pislognak, ahogy belenéző az estbe vesző renetegbe.

— Az úgy volt, hogy Mózsai a kicsi fia halála miatt bolondult volt meg. Lehet annak tizennyolc-húsz esztendeje.

A nagy fájdalom elvette az eszét.

— Azt már hallottam!

— Hát azt hallotta-e, hogy — már elfelejtettem melyik templomban, ahová bévetődött, meglátta a Márja öliben

Kicsijézust. Azt hitte szegény bolond, hogy az ő fia. Ott a népek előtt felfutott az oltárhoz és összevissza csókolta: — „Hát itt vagy, Jánoska? ... Hát te vagy, Jánoska?“ — Négy erős ember alig bírta kivinni a templomból. Az öreg rám néz, hogy csodálkozom-e és csak azután folytatja:

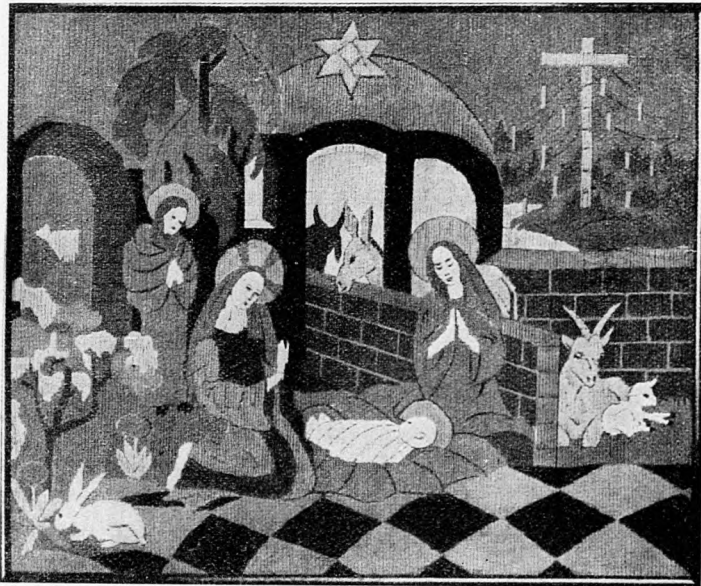
— Azon éccaká ellopta Kicsijézust az anyja öléből. Hét nap, hét éjjel kereste az egész falu, de Mózsai szobrostól úgy odalett, mint a kámfor... Én azonban még aznap éccaká találkoztam vele a Benékútja mellett.

— Kied látta? — lepődöm meg, hogy az öreg annál jobban belemelegedik a beszédbbe.

— Mint a tekintetes urat!... Kicsijézus ott volt az öliben. Ne érzem meg a reggelt, ha nem úgy volt!

— Elhízem! — nyugtatom meg, amitől az öreg még bizalmasabb lesz.

— Még hozzám is szólott szegény: — „Megvan a fiam! Megvan a fiam! Megkerült!“ — Mielőtt a számat feltáthatam volna, el is tűnt a szoborral a sűrűben. Az erdő elnyelte, — mondta nagy titokzatosan az öreg.

Művészi összeállítású posztókép, gyapjúfonál ráhímzéssel. Ismertetés: kézimunkarovatunkban

— S kied nem ment utána? — kérdeztem.
 — Várjon! — dugja fel az ujját az öreg, hogy ne szólják bele, mert most jön a java.
 — Egy hét mulva mégis megkaptam.
 — Bolond Mózsit?
 — A szemévilágát!... A kicsi Jézust!... Akkor már oda volt kötözve a csutakhoz.
 — Maga pedig leoldozta, s haza vitte! — harkodom el a dolgot, de az öreg István megvetőleg leint:
 — Vóna esze a tekéntetes úrnak, csak nincs kezéigiben!... Annál sokkal szebb dolog volt!

— No?
 Kissé nehezen tudja elkezdni. Hol a tűzbe néz, hol a földre, hol a magasba. Végre felcsillan a szeme.

— Űsmerte, úgy-e, Bokrást, a kutyámat? Bólintok, hogy űsmertem.

— Az olyan kutya volt, hogy egy alkalommal a medvét készen haza hozta a házhhoz, s felszorította az asztalra. Úgy űlt a medve az asztalon, mint egy nagy bihaj.

— Tudom, tudom, de mi lett a kicsi Jézussal?
 — Érttem észre az öreget.

— Éppen azt akarom elbeszélni... A kutya vezetett hozzá.

— Ugyanbízta!

— Virradatkor kijöttünk, hogy széjjelnézzek. A kutya felvert ott az aljban egy vén kant. Komótosan mentem a nyomában, mert tudtam, hogyha kell, egész nap ott tartja, ahol lefogta. Még gyönyörködtem is benne, hogyan hörög, morog Bokrász, de hirtelen úgy elhallgatott, mintha késsel elvágta volna a szavát.

— Csak nem ölte meg a kan? — ijedek meg.
 — Futok oda, kapom a fegyvert, de alig érek ki a sűrűből, akkora csudát láttam, hogy szinte sóbálvánnyá változtam.

Mélyet lélegzik az izgalomtól. Sápadt, komoly.

— A Kicsijézus körül volt véve vadállatokkal... Az öreg szentséges komolysággal lelkendezik:

— Annak a bokornak a tövében feküdt két lihegő farkas, — mutogatja. — Velük szemben két aranymedve, a fa tövében nyulak, távolabb özek, vaddisznók, szarvasok. Ami vadja van az erdőnek, mind ott volt s mind elhozta a kicsinyeit, hogy jácódjanak Kicsijézussal...

Olyan meglepő, amit mond az öreg, hogy nekem is eláll a lélegzetem. Az éccakai erdő a tűz varázsában fürdik, illatozik. A kicsi keresztetből összerakott fenyőlombok meg se moccannak. Az ég mély és fenséges. Az öreg ember nekipirulva beszél, hosszú, fehér haját lengeti a tűz melege, száraz, aszott teste fénylik, mint a profétáké.

— S a vadak kicsinyei jádzottak velem!... Hangja meleg, ködös, elfogult és halk a szerelettől. Mocskos condrája szakadt, durva kender-vászongingbe aranylik, s az egész ember fénylik, mintha a szívében, az élet házában lámpát gyújtottak volna.

Olyan vontatottan beszél, mintha az agyán, lelken átvonuló drága képek nyomában gyalogolna.

— A rókafiak szökdöstek előtte és bojtos farkukat csóválták. Egy farkaskölyök felugrott melléje a csutakra és megnyalta az arcát. A párhetes, barázdas vadmalacok felcicsogtak hozzá, a nyúlfiak a fűbe lapulva bajszukat, szájukat fintorgatták, az őzgidók egymáson szökdöstek át, hogy kedvet csináljanak Kicsijézusnak. Két kövér medvebocs szakadatlan mórlikázott neki. Még a fákra is felmásztak a kedvéért. A melléje űlő farkaskölyök játékosan beharapta kövér kacsóit. Az egerek felfutottak a vállára. A mókus fenyőföbzött hajgált le neki. A madárkák egy hosszú ágon úgy űltek fölötte, mint vasárnap a leányok a templomban. A felnött vadak gyönyörködtek és szelid tisztelettel őrizték őket... Volt ott, mondom, mindenféle állat. A tisztás hemzsegett tölük. Az anyák még a most született kicsinyeiket is elhozták a szájukban. Az egy hiúz nem mert közel jönni, de az is ott lappangott azon a vastag fán. Kilógó piros nyelve olyan volt, mintha tűz égne a szájában. Soha efféle csudát az életben nem láttam!... Nem én, pedig ennyire megvénültem!...

Kurta szünetet tart az öreg, míg az izgalomtól lobogó lelke kissé megpihen, de utána mindjárt úgy nyílik ki a szó a száján, mint a virág:

— S a Kicsijézus áldásra tartott két ujjal mosolygott rájuk!...

Maga elé mélyed a vén ember, úgy ismétli:

— Mosolygott reájuk!...

— S azok visszacacagtak, sirtak, magukon kívül voltak örömlükben.

— Amennyi virág, fű, fa, még az is mind félje fordult...

— Soha ilyen csudát!...

Szinte elyengül most is a vén székely az emlékezőstől.

— Mikor megláttam, valami furcsa melegséget éreztem, a puszka kiesett a kezemből, s csak éppen annyit tudtam mondani: „Jó reggelt adjon az Isten!” — Azzal a szó megfogant bennem. Kicsijézus, mintha a szemével mutatta volna, hogy húzódjam közelebb, s én le is űltem az egyik medve mellé... Akkor látom, hogy a kutyám, ez a vérengző, vad, veszett állat békességesen hever a farkas mellett, s hűséges szemeit Jézusra függesztve, könnyezik a meghatottságtól, mint egy vén asszony.

— Lehetetlen! — csudálkozom, hogy én is szóljak valamit.

Az öreg megrezzen, de mindjárt bizonykodni kezd, hogy abban nincs semmi lehetetlen.

— Ha hiszi, ha nem, ott semmi sem bántotta egymást... Én se őket, ők se engem. Még csak nem is gondoltunk efféltre. Eszünkbe se jutott. Tudja az Isten, hogy volt, mitől volt, de így volt!... Olyan ártatlanok, s tiszták voltunk, mint a csecsszopó gyermek, mikor elalszik az anyja mellén. Olyanok!... Egebet nem csináltunk, csak néztük Kicsijézust. Sem éhesek, sem szomjasok nem voltunk egész nap. Észre nem vettük, hogy telik az űdő. Mintha nem is ezen a világon lettünk volna... Nagy dolog volt, annyi szent! Az áldott nap olyan enyhén, lágyan égett az égen, hogy szinte kézzel meg

Az adóslevél

ÍRTA: JOSEPH HARRER

Az óra kettyegése betölti a szobát. Apró tik-takjai furcsán, ijesztően felmagyitódznak a nagy csendben. A fekete óramutatókra két riadt, szomorú szempár tapad. Az idő rohanása szinte teszi fájdalmat okoz...

— Már csak 4 óra van hátra, — nyögi a leány és megborog.

— Fázol, drágám? Nem csodálom. Hideg van itt, elfelejtettünk tenni a kályhára... Gyere közelebb hozzám... talán a karom is melegít valamit, — szólal meg a férfi és még jobban magához húzza a sápadt, didergő leányt.

— Hiába melegítesz, hiába ölelsz át... holnap ilyenkor már egyedül leszek. És holnapután is... és aztán is... és hetek... hónapok... jai, talán évek telnek el majd és én még mindig egyedül leszek... Talán örökre egyedül... Te... te Ottó... én... én úgy félek... nem is merem mondani, de valami azt súgja nekem, hogy... hogy... mi... te... meg én soha... soha többé nem fogunk találkozni...

— Anna... megőrültél? Hiszen tudod, hogy mennyire imádlak... és azt is tudnod kell, hogy csak érted teszem... hiszen megélni itt is szokok. Abból a kis fizetésből telik a legszüksé-

gebbre... még talán sok lemondással ketten is megélnék belőle!

— Ugye? Én az azt gondoltam... de nem merter mondani... Te, Ottó... én... én most ki-mondom azt, ami olyan régen égeti a lelkemet: ne menj ki Amerikába... maradj itt... esküdjünk meg... Meglátod, olyan jól tudok takarékoskodni, beosztani... Aztán meg én is keresek valami keveset... Hidd el, csak egy kis bátorság kell hozzá... Nem kell megjádni az apró nehézségektől... Csak eleinte lenne nehéz... aztán már egyre könnyebb lenne... — Nem... nem, Anna... Ne folytasd... Nekem nem szabad visszafordulni... Tulajdonképpen kegyetlenség az, amit teszel... Anyi, mintha valaki első repülésekor ejt foglyul egy madarat. Tudod jól, hogy évek óta készülök erre az útra. Ezért gürölttem, ezért éheztem, ezért tudtam elviselni a nyomort. Most végre ott tartok, hogy indulhatok. Fel tudod-e fogni, mit jelent ez? Egy élet álmainak megvalósulását... és te most az utolsó pillanatban, új életem küszöbén elém állsz és azzal kecsgettetsz, hogy jól tudsz spórolni, kár kimenni Amerikába... kár megvalósítani a nagyszerű ideá-

kat, kár értékesíteni a találmányt!... Házasodjunk csak össze, hiszen annyit csak megkeresünk, amennyi rántott levesre, meg babfőzelékre elég!... — mondta a férfi dühösen. Elvonta karját a leány válláról, felállt és már nagy léptekkel járkált is fel s alá a szobában. A leány hallgatta a szavait. Nem szólt semmit... nem védekezett, nem vitakozott. Ő még mindig, a hangos, dühös szavakon túl is az óra kettyegését hallotta és arra gondolt, hogy nagyon hamar elkövetkezik majd az az idő, amikor boldogan hallgatná ezeket a sértő dühös szavakat is... de akkor már az Óceán fogja elválasztani őket...

— Csak most látom, Anna, hogy tulajdonképpen sohasem értettél meg! — szólalt meg újból a férfi szinte szándékos kegyetlenkedéssel.

A leány nem felelt rögtön, de teste kifeszült egy pillanatra, mintha valami láthatatlan ostromcsapást akarna kivédeni... aztán újból összerogygonyt a szépen formáit, vékony vállak és nagyon halkak csak annyit mondott:

— Azt hiszem, igazad van, Ottó... talán nem is érteitek meg sohasem téged... hiszen... hiszen csak szeretetek...

Ezekben a nagyon halk, nagyon alázatos szavakban volt valami, ami megállította fel-alá jártában, dühös kirohanásában a férfit.

Megállt és egy percig némán néztek egymásra...

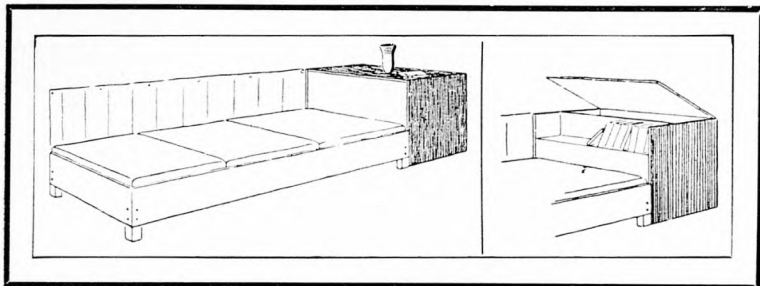
Megint csak az óra kettyegése töltötte be a szobát... — Már csak három óra van hátra! — mondta egészen halkan a leány, vagy talán nem is ő mondta, hanem a lelkükben szólalt meg ez a riadt, figyelmeztető hang.

— Igazad van, Anna... örült vagyok... bocsáss meg... tudom, hogy megbántottalak... Sőt az is lehet, hogy neked van igazad... Lehet, hogy boldogabb lennék, ha itt maradnék... hiszen mi már nem tudnánk egymás nélkül élni... te... ha tudnád, mi megy most végbe bennem... Ennek a keserves, ennek a gyönyörű évnek minden perce előttem van... Szinte érzem az első csóknak ízét... Nem... nem tudok elmenni... te vagy az okos... te vagy a bölcs... itt maradok... holnap megesküszünk. Valahogy csak megélnünk... takarékoskodni fogunk... lemondunk sok mindentől, de együtt leszünk... Anna, így legyen? Drága kis Annette, hát örülj, gyere, ölelj meg, csókolj meg... már nem kell az órát lesni, hiszen nem uta-

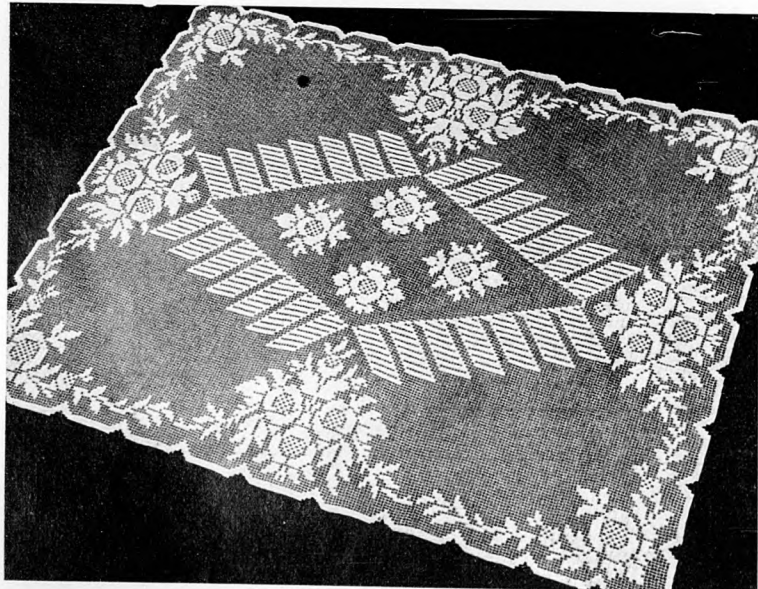

Szalónasztalkára való horgolt vagy receterítő. Leírás: kézimunkarovatunkban. A Bayer-Verlag, Leipzig, albumából. Összes anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6.)

Rece. vagy horgolt téglalakú terítő. Leírását lásd kézimunkarovatunkban. A Bayer-Verlag, Leipzig, kiváló filé-albumából

zom el... nem 3-4 óra van csak előttünk, hanem megszámlálhatatlan esztendő...
 Miért nem nevezsz, miért nem ujjongsz?
 — Nem, Ottó, el fogsz menni... neked el kell menned és belátom, kettőnk közül én voltam a kegyetlenebb, hiszen meg akartalak akadályozni a repülésben... El fogsz menni és nekem le kell mondanom rólad...
 — Lemondani? Megőrültél!, Anna... Miért kellene lemondanod rólam? Vissza fogok jönni gazdagon, hatalommal a kezemben, hogy feleségül vehesselek, hogy elhalmozhassalak minden jóval és széppel... Csóválad a fejedet? Nem hiszel bennem, Anna?... Hát ha nem hiszel a szavaimnak... Irni fogok pár sort, azzal magam adom a béklyót a kezébe, hogy bármikor a csuklómrá szoríthassad... — mondta izgalomtól lázasan és elővette a töltőtollát, papírt keresett elő a tárcájából és megírt egy adólevelet:

„Alulírott ezennel elismerem hogy Anna Golding kisasszonynak

...-val tartozom.

192 ... október hó 10-én.

Otto Röttger.”

— Tessék, Anna, tedd el. Nem azért adom neked, mintha azzal akarnék vigasztalni, hogy talán majd egyszer a szerelemért ocsmány anyagiakkal kárpótoljak. Nem, Anna, tudom, hogy ez nem megnyugvás, hanem mérhetetlen sértés lenne számomra.. Figyelj ide, értsd meg, azért adom a kezébe ezt az írást, hogy odakösseni magamat hozzád... Láthatod, az összeg helyét ki se töltöttem... Tőled függ, hogy mit írsz oda... Ennél az írásnál fogva követelheted az utolsó garasomat is... mert gondoskodni fogok róla, hogy törvény előtt is erje legyen ennek az írásnak... Várj csak, minajart csengetek is... majd a háziasszonyod, meg a férje aláírják, mint tanuk, — mondta a férfi és már csengetett is... Pár perc múlva már két aláírás tette szabályszerűvé a furcsa kötelezvényt... Anna meg csak ült a kopott, rozott bőrdíványon és kétségbeesetten kísérte az óramutatók útját...

Esztendők teltek el. Már egész Amerika ismerte Otto Röttger nevét. A név megnőtt, fogalom lett belőle. S naponta ezer és ezer fényreklám, mikrofon gondoskodott róla, hogy a fogalom belerögződjék az emberi agyukba... Száz- és százezer ember vásárolta naponta a világ minden táján a Röttger-gyártmányokat, amelyek egyszerűek, ötletesek és olcsók voltak... Ugyszólván alig kerültek valamibe... de az aprópénzekből hegyek tevődtek össze és a rézgaras arannyá változott, mire Otto Röttger kezéhez ért...

Hatalma tetőfokán állt. Érezte maga is, hogy többet, nagyobbat el nem érhet... Tizenöt évet szakadatlanul dolgozott. Most már fárasztotta a robot és teste-lelke Európa szabadabb levegője után vágyott... Most már megtehetné azt is, hogy otthagyja sikeleinek színhelyét. Áttette székhelyét Európába, abba a városba, ahonnan elindult. Mielőtt megérkezett volna, megbizottai, titkárai megcsinálták az útját. Palotát vásároltak számára. Beharangozták a jövetelét. Jótékonykodtak a nevében. Romantikus élettörténetével elárasztották a sajtót. Jőelőre gondoskodtak a szórakozásairól és Röttger tőlük tudta meg, hogy kívül szabad és kívül nem szabad majd barátkoznia. A titkárok leleményesen ügyes emberek voltak. Minden a kiesztelt program szerint ment. Röttger talán maga sem tudta, hogy amit ő szabad pillanatnyi elhatározásából tesz, azt találékony emberei már régen felvették a programba... Pompás, nagyszerű élet kezdődött számára az európai metropolisban. Csak most élvezte

— Anna! — ez után a név után egy fehér papír képe jelent meg Röttger lelki szemei előtt. Egyszerű, gyűröttes papírselet, amelyre ő azon a boldog napon talán saját írlését írta. Örjítő! Es erre nem gondolt eddig, hiszen ő Ottó Röttger... A mindenható pénz-fejedelem tulajdonképpen ennek a szerencsétlen, kopott, sovány nőnek a kezében van. Ez a nő azt írhat oda, amit akar... Abba az üresen hagyott sorba beleírhatja az összeget, amely minden gazdagságát jelenti...

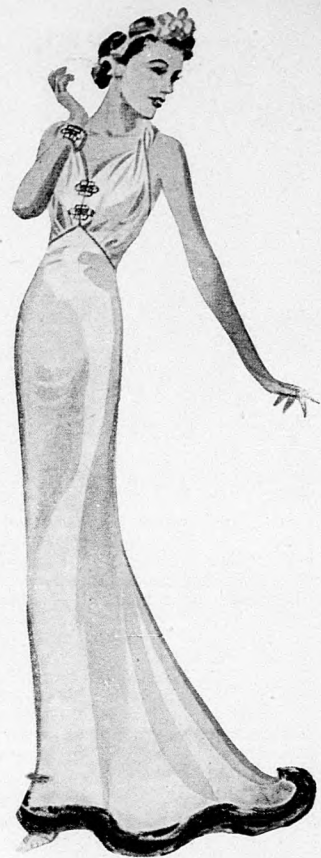
Becsöngeti magántitkárát. Megadja neki az adatokat. A titkár szorgalmasan jegyez... Már tudja is, hogy melyik neves detektívet fogja megbízni a leány felkutatásával.

— Vissza kell szereznie a kötelezvényt! Érti, titkár úr?... Bármilyen áron is, de vissza kell szerezni... Próbáljon megegyezni vele, hiszen valószínűleg nincsen jó körülmények között és nem lesznek nagy igényei. Különben is jóléltű teremtés... Bár az ilyen családok nők sok mindenre képesek. Már az is gyanús nekem, hogy eddig még nem jelentkezett... pedig valósággal lehetetlen, hogy ne szerzett volna tudomást az ittlétéről... Tehát, titkár úr... felkutatni, visszaszerezni... ez legyen a jelszava! — Igenis, elnök úr... megértettem... mindent meg fogok tenni! — hajolt meg a titkár és egy félóra múlva már megindult a hadjárat a szelet papírosért...

Harmadnapra beérkeztek a jelentések: Anna Golding egy nyomorúságos külvárosi ház negyedik emeletén lakik. Délelőtt ügyvédnél dolgozik, este pedig egy fűszerkereskedő könyvelését végzi. A kétféle munkával sem keresek sokat, mert rendkívül szegényesen öltözködik és a házmester szerint most is adós a házbérrel.

— No, akkor nem fog nehezen menni, boldog lesz, ha pár ezrest lát majd, de természetesen nem akarom, hogy kihasználjuk a szorult helyzetét... Olyan összeget kell felajánlani, amiből könnyít a sorsán a szerencsétlen...

— Igenis, elnök úr... holnap az ügyvéd úr megírja a levelet, — feleli a titkár és másnap postára adták az ajánlott levelet Anna Golding irdakisszony címére.

igazán saját nagyságát. Úgy érezte, hogy minden és mindenki a lábai előtt hever... Nincsen számára elérhetetlen... Nyomor, szenny, szenvedés el sem érhetnek hozzá... Az élet minden támadása éppen csak megkoppantja gazdagságának, hatalmának páncélkapuját, de el nem érhet hozzá... Megkoppannak, visszapattannak akárcsak az ólmos eső cseppei, amelyeket dühösen nekivág a szél a Rolls Royce-kocsi ablakának...

Kinéz a sáros, fekete utcára... Fázós, ázott emberek alakja maradoz el a kocsi mellett... Az autó lámpája meg-megvilágít egy-egy arcot... Most egy nő arca esik a fény... A közlekedés leáll éppen egy pillanatra... a nő bebámul... tágranyílt, riadt tekintetük találkozik... aztán megindul újra az autó... a sápadt nő arc elmarad...

— Anna! — cikázik végig a férfin a régi, kedves név... Végigfut rajta, de a szívről viszapattan... már régóta azt is páncél fedti. A küzdelmek, a sikerek, a hatalom, a gazdagság mind egy-egy újabb réteggel vették körül... Érzelmek, emlékek számára nincsen hely ebben a szívben... Ez a szív már csak a kemény, izmos testet tartja fenn, táplálja az idegeket és fűti az agyat, a kereskedelmi gondolatok kohóját...

A titkár, az ügyvéd, sőt maga Röttger is kíváncsian várja a választ. Napok, hetek telnek el... Anna Golding nem felel. Újabb levél megy... ebben már valamivel nagyobb összeg szerepel... de a napok, hetek megint választ nélkül telnek el... Röttger türelmetlenül csap az asztalra:

— Nahát azt szeretném én látni, hogy ne tudjunk elbánni egy ilyen nővel... Most látom csak, hogy nem is olyan ügyű, mint valaha gondoltam... hallgat, taktikázik... ki akar bőjtöltetni, hogy többet kaphasson... Holnap személyesen menjen el hozzá az ügyvéd... Az ügyvéd elmegy a külvárosi bérházba... Visszajön, ötláthatol. Hosszú lére eresztve előadja saját ékeszóló rábeszélését... de Röttger türelmetlenül közbeszó:

— A lényegről tessék beszélni doktor úr!... Mi a válasza Golding kisasszonynak?...

— Hogy mi a válasza? Az, hogy nem válaszol... neki nem sürgős a dolog. Ez volt minden, Haha... Neki nem sürgős! Ez, amit ki tudtam csikarni belőle... mondta a szerencsétlen és közben majd megdermedt abban a nyomorúságos fűtetlen szobában. Elnök úr, bevallom, nagyon megátalkodott teremtésnek látszik...

— Megátalkodott? Lehet... Istenem, én akkor szerelmes vol-

tam... Ifjú voltam, idealista voltam... csak az ábrándos kék szemét láttam és keskeny rózsaszínű ajkát... meg a hangját... Az puha volt és selymes... Eh, de a nők kitudhatatlanok! — mondja magában Röttger és utasítja az ügyvédet, hogy folytassa a hadjáratot.

— Már pedig akármit is mond, ügyvéd úr... azt az adóslevelet vissza kell szereznie. Ha ön nem képes rá, majd átadom az ügyet másnak... — Az ügyvéd pár dadogó szót mond és még aznap este újból felmásk annak a piszkos bérháznak négy emeletén...

Sokáig marad ott és mégis dolgavégezetlenül távozik.

Egy hét múlva Röttger lemondó levelet kap az ügyvédtől. Nem vállalja tovább a Golding-ügyet. Azzal a megátalkodott, sötétlelkű leánnyal nem lehet zöldágra jutni. Figyelmezteti az elnök urat, hogy ennek a nőnek úgy látszik gonosz szándékai vannak. Megvár egy alkalmas pillanatot és akkor fog lecsapni az áldozatára.

Halálsápadt volt Röttger, amikor letette a levelet.

A titkárt utasította, hogy adja át az ügyet egy másik jogtanácsosnak. Megindul izgatottan a szobában, járkal fel s alá... kinyitja a rádiót... megint

elzárja... Lemezt tesz a gramofónra... Végét sem várja, leállítja... Elhatározza, hogy elmegy a klubba, de mégis marad... Különös nyugtalanság tölti el. Valami megmagyarázhatatlan félelem. Lefekszik, de nem jön álom a szemére. Éjjel altatót szed, nappal meg idegcsillapítót. Hírnevessé jogászok véleményét hallgatja meg és közben mindig más és más, egyre körmonfontabb ügyvédek útján teszi meg fényesebbnél fényesebb ajánlatait Anna Goldingnek...

Most már akkorára nőtt az összeg, hogy akár megvásárolhatta volna belőle a négyemeletes bérházat, amelyben lakott, de Anna még mindig hallgatott...

Röttger most már valósággal eszelős rémülettel figyelte az ügy folyását. Anna Goldingnek, a hájos, szelíd, édes leánynak az emléke immár teljesen elhalványult agyában. A félelem, és gyűlölet szemüvegén keresztül törékeny alakja valóságos szörnyeteggé nőtt...

— Tönkre akar tenni... meg akar alázni, ki akar fosztani... most már nem is a vagyonomra, hanem az életemre tör...

A környezete próbálta vigasztalni, megnyugtani. Minden próbálkozás hiábavaló volt. Ugyyszólván csak akkor könnyebbült meg kissé, amikor azt a hírt hozták, hogy Anna Golding kisasszony beteg. Kórházba szállították.

— No most... most talán sikerülni fog... A betegség mindig lelkileg is megtöri az embert... Most mutassák meg az urak, mit tudnak!

Nap-nap után kapta a jelentéseket. Minden hiába, Golding kisasszony se jószóra nem hallgat, se erőszaknak nem enged... különben már nem is érdemes erőszakoskodni... az orvosok szerint nagyon súlyos a baja... Talán kár is továbbra fáradozni... maga a sors fogja megoldani a dolgot! — jelentik az ügyvédek és Röttger most már nem sürget, csak vár... Ó, Ottó Röttger, a híres jöltevé... árvák, betegek jószágos pártfogója... egyháznak hű fia... egy nyomorult leány halálát várja...

És egy napon hivatalos kék borítékban levél érkezik címére. A levélben a «Jószív» kórház közli, hogy meghalt kórházukban egy Anna Golding nevű, 35 éves hajadon, akinek párnája alatt egy megcímezett levelet találtak.

Már ott van címzett kezében a boríték.

Megismeri az írást, amely nem sokat változott azóta, amióta utoljára hozott neki szerelmes üdvözlötlet.

Megismeri az írást, de nem jut az eszébe, hogy ennek az írásnak egyszer minden belője drága kincs volt számára. Nem jut az eszébe az sem, hogy az, aki ott valahol a város túlsó felén, a sivár kórházi ravatalon fekszik, valamikor a legközelebb állott a szívéhez... Az erős mellkas alatt nyugodtan és kiegyensúlyozottan ver most is a páncél-szív... csak az idegek vibrálnak élénkebben és a kemény ajak körül villódzik mosoly.

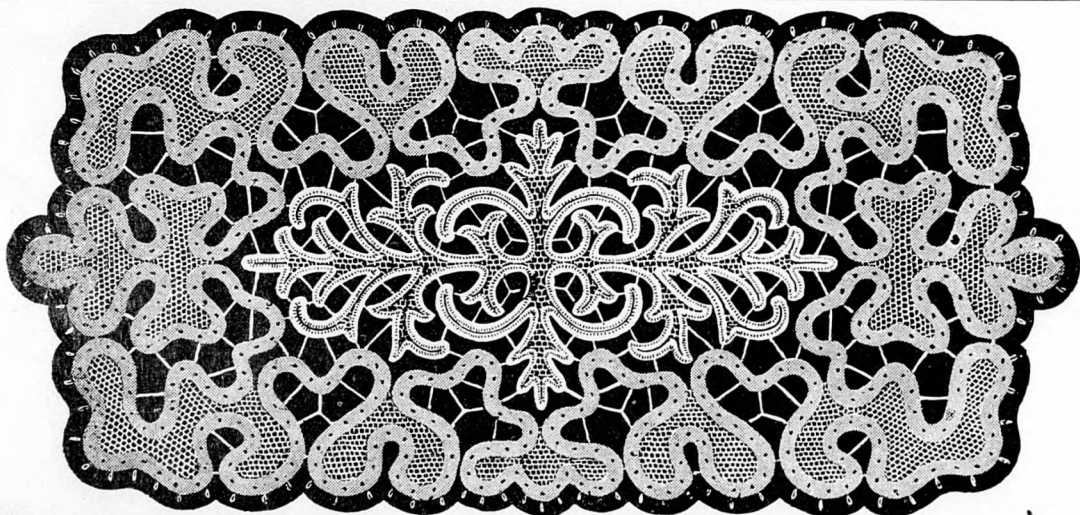
Feltépi az olcsó kis borítékot és kihullik belőle a megsárgult, gyűrött adóslevél, amely felborithatta volna egész életét. Most már nem is kíváncsi rá, a papírnak megszűnt hatalma lenni... Mégis megnézi, mert kíváncsi régi írására...

Szétnyitja a cédulát és olvassa:

„Alultrott ezennel elismerem, hogy Anna Golding kisasszonynak a boldogságával tartozom
Ottó Röttger.”

Kiesik kezéből a papíros. A páncél-szív megvonaglik és fájdalmasan dobogni kezd, mintha nem is Ottó Röttger edzett szíve lenne... Fáj, fáj, mint minden más emberi szív mindannyiszor, ha az agy részmél arra, hogy jövátéhetetlen hibát követteit el... Ford.: K. Lányi Piroksa

Pointlace-futó újszerű mintával

Bővebb leírás kézimunkarovatunkban

KARÁCSONYI REGGEL

A szobánkban arra ébredtünk, hogy az asztal tetején egy fenyőfa áll és a hó illatát árasztja magából. A szomszéd szobában lámbujihgyen járnak a lányok, az ebédelőben ropog a tűz a vaskályhában, anyánk nagykendőbe bugyolálva kalácsot szeletel kint a konyhában. Fő a friss reggeli tej, a pörkölt kávé szaga behúzódik a falusi lakásba. A világ fehér, az utca néptelen, hideg van kint és kéklík az ég. Apánk már régen túl van a reggelin, az ablak mellett cigarettázik és a váradi lap vezércikkét olvassa a Megváltó földreszállásáról. Pápaszeme mögül a szobánk felé int és lepisszegi a lányokat, hogy csendesebben tegyék be az ajtót, mert a fiúk még alsznak odabent. Pedig mi már régen felébredtünk, de mozdulni sem akarunk. Nyitott szemmel és borzas fejfel élvezzük az otthoni csendet. Milyen jó puha ez a régi ágy, a fája fényes s nem olyan kemény vas, mint az intézeti. A nap beragyog a lehúzott rolettán át, a karácsonyfán hintáznak az aranydiók s az ágakról időnkint lehull egy tűlevél. Fel kellene kelni, de az embert fogva tartja valami békés bűbáj, amely az otthoni bútorokból árad a hazatérő gyerekek felé. Ma nincs iskola, megálltak a gyárak, minden vastag hó borít s ma talán még a vonatok se járnak. El lehet nyúlni a meleg ágyban, nem szól a csengő, nem kell gyorsan kiugrani, az embert senki se hajítja semmiféle munkára. A falakról a szelíd képek mosolyognak le, az ajtók bezárva, a szobában a biztonság csodálatos nyugalma rejtőzik. Menedékház ez, ahol a reggelit anyánk készíti el, kalácsal körítve. A fürdőt a lányok pucolják hófehérre s apa hordta be a kamrából a reggelihez a fagyott kolbászt s a

oldalon, hóembert rakunk a parkban, a köralakú nagy virággy közepébe, ahol a nyáron gladióluszok lándzsái lángoltak. Vízitelünk a kastély úrnőjénél, akit csipkék és fadrók borítanak s parfómjét Párizsból hozatja. A gyerekekkel feltrappolunk a kastély padlására, ahol szalmába göngyöltve százezer alma alussza téli álmát. A tanító úr papamorgóval vendéget meg bennünket is, a plébános úr megdicséri karácsonyi bizonyítványunkat, a postamester követendő példának állít oda bennünket vásott fia elé. A jegyzőktől aggatott szállót kapunk karácsony délutánján. Sikerünk teljes az egész faluban, a népek megsüvegelnek, a vegyeskereskedésben ibolya-cukorral kínálnak meg, ingyen s a boltos fehérkezü leánya megcirógatja kipirult arcunkat. Flóbertpuskával leterítünk néhány csontra-bőrrre éhezett varjút s ez a legtöbb, amit a karácsonyi vakáció adhat, ezeket az elejtett vadásztrofeákat büszkén hurcoljuk végig az ámuló falun. Nem tudjuk és nem is kutatjuk, hogy ezekben az ünnepi napokban mi segített bennünket a sorozatos diadalokhoz. Elfogadjuk, hogy a hó fénye tette hamvaszá a házakat, a gertyáktól csillogott a szoba s a mazsola íze járta át délvidéki zamattal a falusi kalács adagjait. Elfogadjuk, hogy apánk arcára mi varázsoltuk oda a derűt, azzal a pár rövidszivarral, amelyet kriszkindlibe voltunk bátrak neki karácsonyra átnyújtani. Elfogadjuk, hogy az ünnep tiszteletére szedte össze magát minden padló, minden kűszőb és minden porcellán, mikor sugárzóan tisztán vártak otthon bennünket. Eszünkbe se jut, hogy a családban a gond is dülhat s a felnőttek heteken és hónapokon át spóroltak, számoltak és súroltak, hogy az ünnepekre ragyogjon a rézedény, forrjon kint az illatos kávé és roskadáig megrakják a fenyőfát ajándékokkal. Hajlandók vagyunk még azt is elhinni, hogy karácsonyra ők rendelték meg a ropogós havat, a tükrös jeget s puskánk végére a halálraosztott hollókat. Tájékozatlan lelkünk semmit se sejt abból az áhitatból, amellyel apáink és anyáink készülődnek a Megváltó születésére és megérkezésére. Örömmüket mi se zavarja meg, mikor a szenteste minden szépségét, minden izgalomát és minden misztériumát a mi lábaink elé öntik. Úgy érezzük, mintha mi volnánk az egyedül fontosak és gyermeki be-képzésünkben szinte azt is hajlandók vagyunk elhinni, hogy kizárólag mi értünk, a mi kedvünkért van a szenteste. Lelkünk az angyalok szárnyán száll haza. Nekünk a szülői ház a fatornyos Betlehem.

Legyen áldott ez a hajlék. Emléke süssön ránk vissza egy életen át, — fala, kűszőbe ragyogjanak, hogy messziről is mindig visszataláljunk hozzájuk. Hogy mindig úgy mosolyogjon ránk a karácsonyi reggel, mint valamikor, régen...

PAPP JENŐ

HÁZTARTÁSI

tanfolyam

Írta: Gyömai György

A bíró mérgesen ült a kanapén. Nézte a kékre festett kemen-cét, a mennyezetig érő ágyat. Kanalát belemártotta a gőzölgő levesbe és morogva állapította meg, hogy az is bolond, aki bíróságot vállal. Mert az iszonytató nagy rang mellett felülről egyre szidják az emberfiát. Alulról a szegénység pedig egyenesen agyonveréssel fenyegeti naponta. Még a jegyző se hagy neki békét. Az is eléje állt ma is egy árkusos aktával, hogy nézze már, mit akar a főszolgabíró úr. Valami háztartási tanfolyamot. Mintha nem lenne egyéb bajunk. A hallgatók beszerzéséért személyileg tesz bennünket felelőssé. Elvárja, hogy megfelelő propagandát csinálunk az ügynek. Csakhogy én legényember vagyok. A fehérnépekhez semmi közöm. A kend felesége ellenben a falu első asszonya. Mindenki hallgat rá. Ha megkérné, hogy szedjen össze vagy ötven asszonyt, nagy becsületet vallana a főbíró úr előtt. Ugy-e, megteszi kend, fejtezte be a létániát.

— Megpróbálom, — rántotta ő össze magát a kiskabátot és hazafelé indult. Az úton egyre biztatta magát. — Ne féljen kend, bíró úr. Huszár volt tán kend Kecskeméten, vagy mi a mennydörgős mennykő. Ha elordította magát, az istállóban még a lovak is haptákba álltak. Hát csak elintézi tán ezt is? El én — hajtogatta. — Csak az a kérdés, hogyhát hogy.

De amint közeledett a házához, egyre jobban belezavarodott a feladatba. Hogy is kezdje a szervezkedést? Mit mondjon az asszonynak? Egyszerre ráeszmélt, micsoda vasfába vágta felszéljét. Mert melyik asszony ismeri azt be, hogy ráfér a tanulás, ha mindjárt olyan is a háza belül, mint az ő! És ha beismerné is valamelyik, hogy nem ért se a főzéshez, se az asszonyi mesterségekhez, ki viszi azt be a tanfolyamra? Hacsak a csendőrök nem, de azok is megvasalva. Saját jószántából nem megy oda egy se, ha a főszolgabíró mindjárt négykézláb állva imádkozik hozzájuk a piac közepéről egy hétig.

— Miért nem eszik? — zökentette ki tündödségből a felesége, ki most jött be a pörkölttel a konyhából.

— Mindig akad valami baj.

— Micsoda?

— Mindig találunk ki valamit, amivel gyilkolják a szegény bírót.

— Tán megint emelik az adót? — kérdezte kétségbeesett hangon az asszony.

— Fenét. Valami háztartási tanfolyammal fojtogatnak most bennünket. A kövér, szemrevaló parasztasszony csodálkozva tetten le kanalát.

— Hát az mi a csoda lesz? Mondja már kend. A bíró keservesen vakarózott.

— Lejön majd Pestről egy naccsága, oszt sütni, meg főzni tanítja az asszonyokat.

— Végre egy okos dolog — dőlt hátra neki-pirosodva az asszony.

— Aranyozni kék a begyit, aki kitanálta. Mert tudja kend, az igazat megvallva, ebbe a rohaadt faluba két asszony sincs, aki tisztességesen tud főzni. Mindre ráfér a tanulás, én mondom.

A bíró dinnyecrán megcsillant az öröm. Ha így gondolkozik az asszony, akkor nincs hiba semmi. Könnyű lesz beadni a programot. Belemosolyodott az abroszba és tovább szónokolt.

— Mindig okos asszony voltál, de most úgy szóltál, akár tíz miniszter. Csak az a nagy feladat ám, ki szedi össze az asszonyokat erre a tanfolyamra. Te is belelétesülhetnél egy kicsit. A község érdekében szólhatnál nekik, hogy menjenek minél többen — tetten utána féltősen.

Az asszony az ura szemébe nézett.

— Szólhatok — mosolygott rá szerelmes huncutsággal. — Csakhogy annak ára van. Mert látta, nincs egy tisztességes rongyom, akiben a házból kimehetnék.

A bíró mondani akarta, hogy két szekrény tele van ruhákkal, de nem akarta elrontani a sikert. Elővette a bugyellárist. Kinyílazott egy húzspengőst.

— Nesze, alkotmányos költségekre. De mind ott legyenek ám.

— Ezért csak a fél falu lesz ott — kacagott az asszony. — Ez kevés még a propagandára is. Pedig cipőm sincs.

A bíró elővett még egy huszast.

— Itt a cipő ára. De mind ott legyenek, egy szál — csapta az asztalra.

Az asszony a kebelébe dugta a pénzt. S egyszerre másként fújta a nótát.

— Ott lesz, aki ott lesz. Kötéllal én se húzhatok oda senkit — rángatta a vállát. — Tudja, milyen buta a falusi nép.

— Vezesd te őket a tanfolyamra. Iraitkozz be te is — falt nagyot a bíró. — Ennyi pénzért azt is megteheted!

Az asszony foga alatt megcsikordult a kanál. Ellökte maga elől a tányért. Felugrott.

— Úgy! Szóval azt akarja kend kinyögni, hogy menjek én is tanulni, mert nem tudok főzni! — nézett az urára elszárgulva.

— Dehogy akarom, rózsám — makogott az ember. De az asszony ekkor már úgy ordított, mintha temetésen lenne.

— Ezt kellett megérnem! Húsz évi házasság után tanulni küld az uram egy pesti szipirtóhoz. Nem félt az Istentől, amikor kimondata, hogy rárogyassa az eget!

Felkapta a tál levest. Egy mozdulat. S az edény iszonyú csörömpöléssel repült az ablakon kifelé. Utána a pörkölt röpcent ki, mint a szöcske. Valóságos földindulás volt.

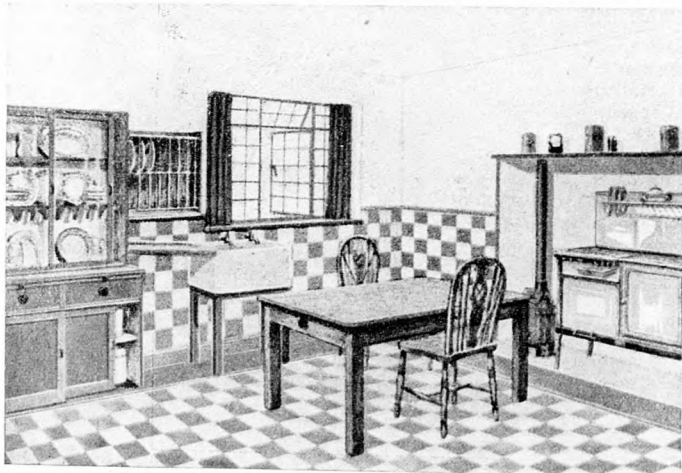
— Nesztek, kutyák, egyetek! Ha a gazdátoknak nem jó a főztöm, lakjatok jól ti!

A bíró védekezve tartotta maga elé a karját. — De rózsám, kedves rózsám...

Hanem a rózsám nem hallgatott már a szóra.

A tányérokat vagdosta kifelé. Amint a bíró megállapította, pontosabb célzással, mint egy tűzértiszt. Minden tányér a folyosó köoszlopához repült és akkorát szóit, mint az ágyú.

— Még engem küld tanulni egy vereskörmű pestihez, aki veres szájjal kóstol az ételbe! Egy tátoztásjától tanuljak én rántáskavarást, akinek az ételére a képviselő úr is azt mondta, hogy még olyan kegyetlenfinomat

Zöld-fehér kerámiával díszített konyha

nem zabált a bűdös életbe soha! — peregte sírva az asszony.

— Rózsám, rózsám — könyörgött újra a férfi. De a rózsza bömbölt, mint eterés előtt az orszlán és mondta a rigmust nagybetűvel. Lerántotta az abroszt.

— Megunta kend a főztem és megunt engem is! Az a kend baja, vén betyár. Azért küld tanfolyamra, hogy magamról találjam ki, mi van a begyében. Hát én ki is találom. Itt is hagyom ebben a szempillantásban! — indult az ajtó felé. Nekiesett a szekrénynek. Feltépte az ajtaját. Dobálni kezdte kifelé a ruhákat. — Nem maradok egy percig sem a fedele alatt!

A bíró verejtékeze somfordált mellé. Kérlelni kezdte.

— Rózsám, te főzöl a világon a legjobban. De itt a bírói becsületről van szó. A tanfolyamra nem rendelhetjük fel büntetés terhe mellett a hallgatókat. Valakinek össze kell kolompolni őket. De ki képes erre? Csak te! Rád mindenki hallgat. Te vagy az első asszonya a falunak. Nélküled hozzá se foghatunk semmihez. Azért mondtam, hogy a látszat kedvéért te is...

Az asszony bevágta a szekrényajtót. Lehiggadva, nyugodtabb hangon válaszolt.

tani. Hanem ha valami hazugságon fogom, hajánál fogva húzom Pestig.

— Én majd azt mondom neki, dagaszszon meg előttem egy kalácstészta! — lázított a másik sorban a kovács felesége. — Oszti, ha nem tudja, a képire mázolom a kovászt.

A tanfolyam a község háza nagytermében volt, mely erre az alkalomra a lovagasság szabályai szerint be volt rendezve. Volt ott három villanytűzhely, óriási asztalok, edények, konyhai szerzősök, minden.

Két óra felé az asszonyok eltették a tők-magot. Megtörölték a szájukat. És a teremre ránehézett a vihar előtti lilás csend, mikor hirtelen nyílt az ajtó. Jöttek az urak. A főszolgabíró, a jegyző, a sápadt bíró.

A főszolgabíró megállt a közepén. Szétnézett az asszonyokon és krákgogni kezdett.

— Mélyen tisztelt hölgyeim és asszonyaim. Van szerencsém bejelenteni, hogy a huszadik század a higiénia százada, miként azt tételes törvényeink előírják. Mint ennek a járásnak főszolgabírája, konstatálni kívánom..... Aztán beszélt valamit a konyhakultúráról, amit nem ér-

tett senki, majd az ajtóhoz lépett és bevezette a pesti asszonyt.

— Ime, tisztelt hallgatóság, bemutatom önöknek a tanfolyam vezetőjét, Bércy Tiborné úrnőt, aki a gasztronómia dzsungeljében ciceronejuk lesz. Fogadják szeretettel.

Mély csend volt a válasz a cifra szavakra. Az asszonyok gyilkos pillantást vetettek az ellenfélre és csodálkozva állapították meg, hogy egyáltalán nem olyan személy, mint amilyent vártak. Az előadó alacsony, gömbölyű, fehérhajú kis asszony. A körme nem vörös. Kék szeme végigcsókolja az arcotát s mikor kinyitja a száját, langyos édesség önti el a termet.

— Kedves asszonytársaim. Látnom szemükben a borzasztó kérdést: ugyan mire akar minket ez az idegen asszony tanítani? Semmire, felelem sietve. Mert maguk kedveseim, látom az arcukról, mind jó gazdasszonyok. Sokan jobbak is, mint én. Étélüket a világ első embere dícséri meg mindennap, a morgós férfi. Mit akarnának hát én maguktól, kik férjüket megelégedését már rég kivívták és királynők konyhájuk kis birodalmában? Újra azt mondom, semmit. Engedjék meg azon-

— Hát megmentem a becsületed, te éltetlen. És hogy azt se mondhasd, hogy ponyóra adtad a negyven pengőt, összeszedem az asszonyokat egy szálíg. El is viszem őket arra a korelás tanfolyamra. De nem azért ám, amiért gondold. Hanem azért, hogy azt a pesti dámát tepsikkel, lábasokkal agyonverjük. Én fajtom bele a gyönyörűt a mosagatóvízbe sajátkezűleg — terítette magára a nagykendőt és kirohant a szobából.

— Csinos kilátásokkal kecsegtet ez a tanfolyam, amint a kezdet mutatja — kanyarította magára a kabátot a bíró és elindult az üvegeshez, hogy bevágassa az ablakokat.

A falu fuldokolt a sárban. A házak felett sikongott a tél. Azért a tanfolyam megnyitására csapatostól érkeztek az asszonyok. Lehúzódtak a székekre. Tők-magot ropogtattak. Összesúgtak és harci láztól fűtve várták a pesti dámát.

— Meglássátok, olyan lesz ez is, aki könyvből főz — mondogatta a bíróné. — Mindenre tud száz tanácsot, de egy csirkét nem tud tisztességesen feltakarí-

ban, hogy én, aki olyan konyhát vezetem, ahol naponta háromszázan étkeztek, ahol tízféle hús és tízféle tészta sült naponta, megmutassak néhány egyszerű dolgot, aminek mindig hasznát vehetik. Cserébe aztán elvárom, hogy maguk is megtanítanak arra, amit nem tudok.

Mint az aranykötél, fonta körül a mézes beszéd a szíveket. A harcias hallgatók akaratlanul helyeselni kezdtek. Mikor eszükbe ütődött, hogy voltaképpen miért is jöttek ide, egymásra néztek s arra gondoltak, mivel is kössenek ebbe a drága, kis asszonyba. Miért is verjék agyon?

— Mikor a falujukba jöttem — hallatszott újra az előadó hangja — láttam a vonatban, hogy a városból grillás tortákat hoztak. A vonatlépcsőn az asszony megcsúszott. A torta összetört. Odavolt tíz pengő.

— Tizenöt, — szólt közbe valaki. — Hogy az ilyenektől megkíméljék magukat, ha akarják megmutatom, hogy készül a grillás torta. Csináljunk például egy tempomot toronnyal, haranggal. Akarják?

A csodálattól egyszerre sikított mindenki. — Jó lesz!... De mennyire finom lesz!...

— Jöjjenek akkor ide néhányan, kedveseim.

Nagy tolongás, furakodás támadt. S mire az asszonyok észbekaptak, már megkezdődött a munka. A pesti asszony bevezetőül mondott egy olyan viccet, hogy mindenki elnyúlt a nevetéstől. Aztán mintha mesélt volna, kedvesen csevegve mutogatni kezdett.

Egy perc alatt mindenki az asztalok körül szorongott. Minden kéz szorgalmasan dolgozott. A gyilkolásra, hajfépésre, verkedésre készülő ujjak nagy buzgósággal tisztították a diót, főzték a cukrot és vizszoálták a formákat. A pesti asszony pedig egyre tréfált. Mindenkinek segített, mindenütt ott volt. Eszrevétel nélkül átvette a parancsnokságot az asszonyseg felett. Itt megdicsért egy arcszint, ott egy csinos ruhára tett valami kedves megjegyzést. És újra mondott olyan vicceket, hogy a nevetéstől megállt a munka.

Az idő rohant. Alig vették észre, a torta elkészült. A hallgatók szájátva állapították meg, mikor a pesti asszony kicifrázta, hogy csudagyönyörű valami.

A tortatemplom után a maradékból nalacok formázott a pesti asszony. Azoknak volt még igazi sikerük.

— Akár csak cukrosz csinálta volna, — szaladt ki a bíróné száján akaratlanul.

Némelyek a maradékot csipegették.

— Jó.

— Finom.

A kovács felesége az ujját nyalta.

— Ez már döfi. Ugy látszik, Pesten is akad még rendes asszony, — súgta a szomszédjának.

Nevetgélés, tréfálkozás közben telt az idő. Az előadó közszemlére tette a remekművet. Elmondta, hogyan is csinálták. Aztán odament a bírónéhoz.

— Kedves asszonyom, legyen szíves, ossza szét a tortákat. Vigyenek egy kis kóstolót az otthoniaknak.

Megelégedett zúgás támadt a teremben. S egyszerre tűzbe ment volna mindenki a pesti asszonyért. S akkor este sokáig hiába várták otthon a tanfolyamos asszonyokat. Csinálták volna a tortákat reggelig.

A faluban szétmúlt a tortázás híre s másnap a lányok is ott szorongtak mind a teremben. Most a madártej és a kompótkészítése került sorra. Mindenki azzal lakott jól. A borbély felesége másfél litert ivott meg a madártejből. A kompótkból is szédítő mennyiségek fogytak el.

Harmadnap a gyerekek az iskola helyett a tanfolyamra akartak járni s az ajtóba csendőrt kellett állítani, akkora volt a tolongás.

A három hét úgy elszaladt, hogy a falusiak észre sem vették. A tanfolyam az

asszonyok nagy bánatára véget ért. Közledeitek újra az unalmas, egyhangú napok.

A befejező ünnepélyen ott szorongott mindenki. A községháza két terme tele volt köröskörül asztalokkal. Az asztalok étellel. Levestől kezdve tortáig volt ott minden.

A főszolgabíró ismét beszélt valamit a gasztronómiáról és az esztétikai kultúráról, mire a kisbíró közbeordított: éljen az esztétika! Aztán a fehérkötös kipirult asszonyok kínálgatni kezdték a vendégeket.

A főszolgabírót, papot, jegyzőt kézről-kézre adták. Tömték minden jóval.

A bírót a felesége fogta karon. Az asztalához húzta.

— Gyere ide, drága emberem, buta kis ökröm. Hagy azok valami finomat.

— Látod te vipera, — nevetett boldogan a bíró. — Milyenek is vagytok, ti asszonyok. Először agyon akartátok verni ezt a szegény pesti naccságot, aztán meg alig győztök a kérdéseitekre felelni. Látod, mégis csak jó egy ilyen tanfolyam. Sok okosságot tanultat itt még egy olyan gazdasszony is, mint te vagy.

A bíróné szeme vészesen villant.

— Épp be akarok számolni a tudományomról, — tartott csábos mosollyal az ura elé egy kis fazekat. — Kóstolja csak meg ezt.

— Mi van benne?

— Kalória.

A bíró gyanakodva szagolt a fazékba.

— Csak nem répat étetesz tán velem?

— Dehogy, hová gondol kend. Ez kaló-

ria, — tartotta eléje az egészet sürgeve az asszony. — Csak lökje le egy-kettő nehogy elzabálja ezt a finomságot más! A bíró nagy lélegzetet vett. Feinézett a magasba. Legszívesebben a földhöz vágta volna az egészet, de félt, hogy a felesége a fejéhez botránkoztat valami lábast. Azért hát rágás nélkül, elsárgulva öntötte le a főzeléket.

Mikor a végére ért, nagy sóhajtással megtörölte a bajuszát.

— Hát csudafinom volt, egye ki a fene. Szédelegve tovább akart osonni, de a felesége megfogta a kabátját s ördögi mosollyal újabb lábast tartott eléje.

— Várjon még kend. Ilyent se látott még. Tudja mi ez? Üvegfazék.

— Érdekes, — morogta az ember.

— Látni benne belülről, mikor rottyog az étel. Oszf ami a fő, nem is török! — mutogatta lelkesen az asszony a csodát és az ura kezébe nyomta az edényt.

— Kóstolja már meg ezt is, öreg szamaram. — Nem kell, már tele vagyok, — lépett hátra iszonyodva a bíró.

— De gyönyörű párom, ha kitanítottát, edd is meg a tudományom, mert a képedre mázalom az egészet. Tudod, mi van ebben az edényben?

— Mi?

— Vitamin. Csak jökd le! Mert ez csinálja benned a vért!

A bíró, nagy káromkodást nyelve le, öntötte magába a spenótot. Úgy érezte, vizes füvet legel az árokparton.

— Mert tudod, drága kis ökröm, — duruzsolt mellette táncolva az asszony, — a tanfolyamon azt is megtanultam ám, hogy nem jó ám a pucornak, ha valaki egy héten nyolcszor eszik paprikást, mint te is. A testnek kell egy kis répa, spenót-féle is. Ezután mindennap ilyenek fűzők majd.

— De szakadjon rátok a községháza — vágta le a bíró az asztalra a félig kiürített üvegfazekat, — akkor válóper is lesz! Nem azért adtam ki negyven pengőt a tanulmányodra, hogy engem répával, meg fűvel etess!

— Van még egy kis almakompótom is, drága kis emberem. Azt kóstolja meg.

— Edd meg azzal a keserű öreganyáddal, — csikorgatta fogát a bíró s odátépett az éppem arra sétáló pesti asszony elé. — Hallja-e asszonyság! Maga is másra taníthatna volna ezeket az asszonyokat! De meg is mutatom, hogy amíg bíróságon leszek, itt nem boldogítanak el több senkit. Nem lesz többé tanfolyam! — vágta fejébe kalapját s iszonyú morgással, krákogással, nagy dühösen kirobogott a teremből.

A felesége boldogan kacagva nézett utána s megölelte a pesti asszonyt.

— Ugy-e, jövőre is rendezünk tanfolyamot? — kérdezte kedvesen.

Millfleur munká v alkészült zsúr-díszterítők. Bővebbet kézimunkarovatunkban

A MELOSANI-CIRKUSZ OROSZLÁNJAI

Nagy díszelőadás a Melosani-cirkuszban! A szenzációk és csodák műsora! Amulatba ejti a felnőtteket, bámulatba a fiatalokat!

Ilyen és hasonló plakátok díszítették a házak falait és a sűrűn építkezett nemcsak Sch.-ben, hanem az egész környéken, fel az Oetscher legmagasabban fekvő völgyéig. És nemcsak Sch.-ből, hanem az Oetscher legféltreesebb zugaiból is csak úgy özönlöttek a parasztok a cirkuszba. Főleg két műorszám csábította őket: Satanas, minden idők legnagyobb ezermestere, nem csalás, nem ámtítás, hanem valódi varázslás, «gyakran utánozva, de sohasem elérve» és Barbara, az oroszlánok menyasszonya, tizenkét óriási oroszlánjával. Az oroszlánok, minden idők legvadabb bestiái, csak nemrég érkeztek Abessziniai oroszlánok» felirat ékeskedett. A kocsik elfüggönyözött ajtóit és ablakai előtt ott ringott, hajladozott Barbara, az oroszlánok menyasszonya és minden érdeklődőnek elmagyarázta, hogy a ragadozókat mennyire bőszi a napfény és ha még sokáig odasüt a nap, nincs kizárva, hogy kitörnek ketreceikből. Időnként rettenthetetlen bátorsággal be-bement az oroszlánok közé, noha belépése után olyan félelmetes bögés támadt, hogy a legbátrabbaknak is égnek meredt minden hajkuszálta.

Este nyolc óra. A tágas ponyvasátor zsúfolásig megtelt közönséggel. Az igazgató elégedetten ül a pénztárban, megkezdődhetik az előadás.

Az első számok meglehetősen unalmasak. Egy bohóc bukfeneketet veit, egy sovány lány rózsaszínű műselyem-kombinében tornászik a nyujtón, azután Melosaniné, az igazgató felesége, egy idősebb hölgy, magas iskolát lovagol egy kiszolgált konflisgebén, két pofazacsóka, mint két kis hátizsák. De a közönség jóindulatú, nem takarékoskodik a tapsokkal, pedig tudja, hogy a nagy számok csak később következnek. A műsor tovább perog, amikor Melosani, az igazgató, remegő hangon bejelenti Satanas, az utólréhetetlen varázslót.

Satanas megjelenik, frakkját a «Fekete Bak» főpincéretől kapta kölcsön, gomblyukában égővörös művirág, amely világért sem pártjelvény, hanem alvilági kapcsolatainak jelképe. Ördögi mosollyal az arcán kezdi meg produkcióját. Bevezetésül néhány kártyamutatvánnyal kápráztatja el a nézőket, azután csendet kér. És miközben a közönség lélegzetét visszafojtva figyel, Satanas közli, hogy ma egy egészen rendkívüli mutatvánnyal akar kedveskedni, olyannal, amelyet nemcsak az angol királynak, de semmiféle más uralkodónak se mutatott még be. (Ez az állítása valószínűleg nem is tódtítás.) Van egy varázskendője, mondja és miközben egy közönséges lepedőt tereget a kimeresztett szemekkel figyelő nézők felé, kijelenti, hogy ennek a varázskendőnek a segítségével minden hölgyet teljes huszonöt évvel meg tud fiatalítani. Régi igazgatója iránt való tiszteletből legelőször az igazgató feleségén, Melosaninén fogja a kendő varázserjét kipróbálni.

Ujjongó tetszészaj. A parasztasszonyok piros képe izzad az izgalomtól.

— A Rahmhoferné! fiatalítsd meg! — kiáltozzák néhányan.

— Ne a Rahmhoferné!... A Moosbodner Cencijét! Más nevek is elhangzanak, amíg végül egész szavalókórus követeli a «Bicegő Burgl»-nak nevezett polgártársnő megfiatalítását.

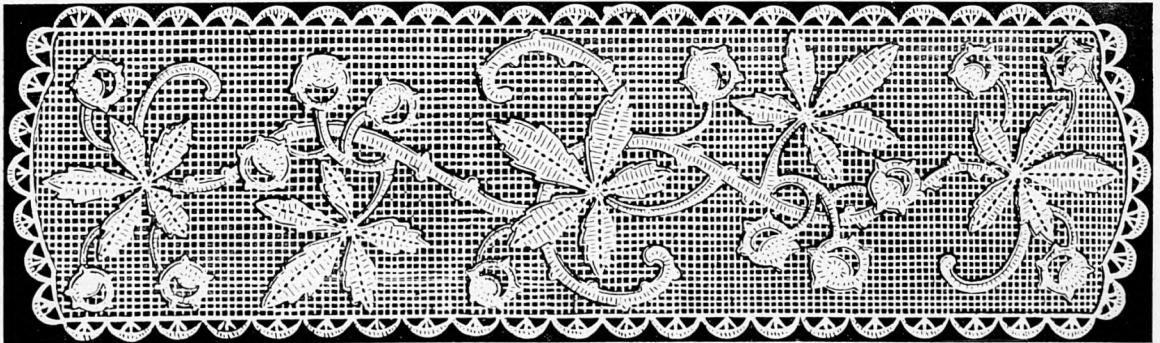
Ebben a pillanatban lép a színré Melosani, az igazgató. A zongókra ügyet sem vetve, rendreutasítja a varázslót. Neki semmi kifogása a felesége ellen, maradjon meg olyannak, amilyen. Borzalommal gondol vissza az elmúlt esztendőik szenvedéseire, a sok féltékenységi jelenetre, nem, ő a világért sem akarja mindezt még egyszer átélni! Vagy Satanas talán elfelejtette a fiatal műlovarral való históriát? És az esztendőig tartó mókát Erigóval, a kötéláncossal?... A világ legerősebb emberére se emlékszik?... Nem! Ezerszer is nem!... Ő nem engedti a feleségét megfiatalítani!...

A közönség tombol. Satanas izgatottan válaszol: Az igazgató legyen boldog, hogy egy fiatal asszonyhoz juttatja! Nem irtózik egy ilyen vén skatulyától? Az igazgató dül-fül melgében: Mi? Vén skatulya? Mit merészel Satanas? Honnan vesz bátorságot magának, hogy a gazdája feleségét így megsértse? Mire Satanas: Melosani csókolja meg mind a két kezét külön-külön, ha nem ezt teszi, rút haláltanság tőle. Gondoljon arra, micsoda nagyszerű reklám lesz a cirkusznak, ha ezt a vén csoroszlyát ragyogó fiatal teremtéssé varázsolja! Az igazgató dühötől elvakultan nekiesik Satanas nyakának: «Vén csoroszlya?» hörgi. «Nem vonod vissza?» És megrázza a varázslót. A padokon ülők ordítognak, újjonganak. A küzdelem nem tart sokáig. Satanas kiszabadítja magát az igazgató fojtogatott kezei közül. Az arca bíborvörös, a galléria nyitva. A nagy varázsló szájából szörnyű átok hangzik el: «Elátkozlak, Melosani!» — ordítja. «Légy átkozott a cirkuszoddal és a feleségeddel együtt! Engem nem látsz többé! Mától fogva nincsen monstre-cirkuszod, csak egy nyavalyás vásári bódéd! Elátkozlak, Melosani! Tizenkét óriási oroszlánodat ezennel nyomorult dakszlikkú változtatom!» És mélységesen megbántva elhagyja a porondot.

Melosani elsápad, a nézők nevetnek. Melosani hebegve bocsánatot kér a kellemetlen epizódért és bejelenti a fényes utolsó számot: Barbarát, az oroszlánok menyasszonyát, tizenkét óriási oroszlánjával. A zenekar — két ember, akik hat hangszert kezelnek — rázendít, gyors induló pattog a rossz levegőben és kecsesen hajlongva belibben Barbara, az oroszlánok menyasszonya. Háta mögött — ő, minő borzalom! — tizenkét barna, hosszúszőrű dakszli! Barbara vakmerően pattogatja az ostarót és mikor táncoló mozdulattal megfordul, egyszerre csak megpillantja a dakszlikat. A látvány, úgy látszik, ijesztebb hatással van rá, mintha a legvadabb bestiák lennének előtte, mert velőtrázóan felsikolt és ájultan terül el a porondon. Közben a kutyák eszeveszetten csaholnak.

A közönség, amely ím tanúja volt Satanas csodálatos varázslatának, áhitatos csendben ül a helyén... Csak hosszú pillanatok múlva tör ki az orkányszerű tapsvihár. «Satanas! Satanas!» Szűnni nem akaró kiáltások szőlítják a varázslót. De Satanas nem jön vissza. Egy üveg bort iszik az igazgatóval és a bevételt számolja. Azután a három édes kiskutyával játszik, alig egy hete, hogy a világra jöttek. A cirkusz legközelebbi állomáshelyén már, mint oroszlánkölykök fognak szerepelni a plakátokon.

H. R.

Horgolt futó. Cartier-Bresson párizsi cég eredeti mintája

Tükörképemhez

*Kolléga, milyen bánatos a szemed,
az arcod mily sápadt, beesett, sovány.
Talán téged is elnyel éjszakánként
a bánat-ingovány?*

*Ó, milyen ráncos már a homlokod,
szemeddel milyen betegesen tekintesz,
ha én bölintok, hogy szomorú az élet,
te is lemondóan egyet visszaintesz,
hogy ebből elég már...*

*Unalmas órán, hogyha összenézünk,
egymást siratjuk sóvárova, féltőn,
mert én vagyok csak, aki téged sajnál
és te vagy az én egyetlen megértőm:
te szomorú tükörkép... Kovács J. Elek*

ASSZONYFEJEK

A választás

Teréz a sietéstől elfúlva és az izgalomtól kipirulva oly hevesen nyitott be az ajtón, hogy majdnem kiverte asszonyanyja kezéből a fánkalk megrakott tálat.

— Te lány, mi történt veled? — kérdezte szigorúan az anya, miközben párnás ujjaival helyére igazította a fánkalk megbontott sorrendjét, — csak nem ég a város?

— Bocsásson meg, asszonyanyám — mondta hirtelen szelídséggel a lány —, de alig tudtam átvergődni a sokadalmon, amelyik összegyűlt a Duna partján. Éppen a hajóhíd mellett álltam, mikoron Laczkovics úr nekitámadt Alexovics Balázsnak és gúnyolta papi mivolta és éles védőbeszédei miatt. Az egész promenád népe odaverődött és ki Laczkovics úr, ki meg Alexovics úr pártján kiabált. Azt meg kell adni, a mi papunk jól védte magát, Chevalier de la Barre-t emlegette, akit azért végeztetett ki XIV. Lajos, mert nem emelt kalapot egy processzió előtt, ilyen véget jósolt Laczkovics úrnak is, a nép nagy nevetése mellett.

— Uramfia, csak nem mondd ezt komolyan? Egy tisztas papi személyt az utcán szidalmazni? Mire nem vetemedik a mai fiataltság? Persze a buta francia könyvek az okai az egésznek. Pál szekrényéből is legjobb volna eltűzeln valamennyit. Nem tesszük nekem ez a fiú. Egyre kevesebbet van itthon, s ha jön, vadidegen jurátusokat, meg lsten tudja miféle népséget cipel ide, aztán fél éjszakán át vitatkoznak meg pörlekednek. Nem lesz ennek jó vége, — mondta nagy sóhajással az anya és rendezgetni kezdett a terített asztalon. — Látod, már régen elmúlt dél és bátyád még most sincsen idehaza. És ez így megy nap, mint nap. Hej, férfikéz kellene ide, aki parancsolni tudna ennek a fantaszta gyerekeknek!

Az alacsony ablakra árnyék vetődött, beszélgetés és lépések zaja jött egyre közelebb. — Már megint egész uszult hordoz maga után — mondta keserűen az anya —, ahelyett, hogy tanulókönyvei mellett ülne.

Teréz félrehúta a firhangot és egészen közel állt az ablakhoz. Hajnóczy mély köszönéssel legelőször vette észre a fiatal lányt, aztán a többiek is lekapták a kalapjukat. Pál mindannyiukkal kezet fogott, aztán besietett a kapun. Anyja szörtőlődő szavait lezárta egy csókkal, aztán hirtelen átölelte a hugarát és a távozó férfiak után mutatót:

— Látod, ott mennek, akik Magyarország szabadságát a szívökben és elméjükben hordozzák! — mondta ragyogó szemmel, lelkesen.

Irtok pedig akkoron 1794-et. A fiatal, ügyvédnek készülő Óz Pál több társával együtt testestől-lelkestől a francia forradalmi eszmék szolgálatában állott. Velük együtt a fiatal írók: Kazinczy, Versegly, Bacsfányi, Szentjóni Szabó László is mind a voltairai tanoknak hódoltak. A mag tehát már el volt hintve. Csak néhány lázító szó még és Martinovics zsornokian ravasz keze alatt megalakult a Társaság, amely Robespierre eszméit vallja és kész bármely percben, akár a forradalom árán is, szabadságot szerezni a gyűlölt osztrák iga alól. Martinovics és Laczkovics ugyan csak lépcsőnek tekintették ezt az új karandot előbbrejutásukhoz, de a többiek rajongással és áldozattal vállalták eszméik megvalósításának lehetőségét.

Három hónapig tartott ennek a titkos Társaságnak az élete, három hónapig gyűltek össze hol az egyikük, hol a másikuk lakásán, hogy egymást lelkesítsék. Terveket emeltek és terveket ejtettek el, mert elméleti, zárt gondolkodásuk nehezen talált utat a realitás felé.

Óz Pál lakása is sokszor gyülekező helye volt az összeesküvőknek, így ismerkedett meg Teréz — Pál fiatal és törékeny huga —, nemcsak az eszmék tisztá hítével, de rajongó hordozóikkal is. Különösen Hajnóczy nemes jelleme, érett és meggondolt szavai hódították Terézt a forradalom pártjára, úgy, hogy rövidesen gyöngyíráásával a leglelkesebb másolója lett a Ca ira, Carmagnole és Marseillaise dalainak. Így terjesztették a forradalmi felhívásokkal együtt a lázító hangulatot is. Ez eszmék hatása alatt lett Teréz rövidesen Hajnóczy titkos menyasszonya.

Mikor ebéd után anyjok kicsit lepihent, Pál sürgető szóval fordult hugarához: — Azonnal öltözz és hívd meg néhány barátnődet estére. Találj ki valami alkalmat az ünnepelésre, hogy asszonyanyánk gyanuját eloszlassuk. Ma nagyon fontos tanácskozársra gyűlnék hozzám, néhány író, köztük Kazinczy úr is, először tiszteli meg a házunkat és nem akarom, hogy fizetett besúgók megzavarják tanácskozásunkat. Míg spinét mellett ti táncoltok, azalatt mi megbeszélhetjük az ügyeket.

Estére csak úgy szongott a ház az egybegyűlt fiataloktól. Csak a táncosok cserélődtek, egyre váltották egymást, hogy a belső társalgásból se veszítsenek semmit. Kazinczy fiatal, törékeny alakja is meg-megjelent a mulatózók között és mindannyiszor Terézt választotta ki a táncra. Csak mikor a hajnal beömlött az ablakon, akkor osztott széjjel a fiatalok vidám, dévaj serege, hogy álarcájuk mögött hazavigyék a rájuk-rótt nehéz feladatot: az egész országot lázba hozni a forradalmi eszmékkel.

Néhány hét multán megtartotta eljegyzését Teréz Hajnóczyval. Ez újabb jó alkalom volt a gyülekezésre Ózék házánál. De ezen az estén Kazinczy nem táncolt, csak nézte a vidáman forgó tömeget. Egyszer csak könnyű kéz nehezedett a vállára:

A XVIII. SZÁZADBÓL

— Kazinczy úr miért nem táncol? — kérdezte Teréz a magányosan álló férfitől.

Kazinczy nem válaszolt pár pillanattal, csak a lányt nézte oly fájdalommal, hogy annak le kellett sütni a szemét.

— Miért tette ezt, Teréz?

— Hajnóczy úrnak már régen titkos jegyese voltam.

— Miért nem mondta? miért nem adta tudtomra? miért engedte, hogy annyit a közélben legyek, ha...? — kérdezte szemrehányón a férfi.

A lány túlnézett a férfi feje fölött, aztán lassan egy könnycsepp kezdett aláperegni az arcán:

— Mert én is...

— Teréz!

— Elkéstem. Adott szavam már kötött akkor.

Sokáig némán álltak egymással szemközt. Aztán elvitte Terézt egy csárdásra a völgyégye.

Akkor Kazinczy otthagya a mulatozó társaságot és otthonába tért.

Még azon éjjel elfogták mind, akik Őzék házában tartózkodtak, majd néhány nap mulán Martinovics árulása a többieket is kézre adta. Így kerültek Kazinczy és fiatal írótsársai a börtönbe.

Teréz pedig azon az éjjel elvesztette: fivérét, völgyégyét és szerelmét.

Lázás napok és éjjelek következtek. Közben a tavasz is kibontotta szívét a budai házak oldalán. Az orgonavirágok könnyű, tiszta illatát hordozta tenyerén a szél és a lila fátylakba burkolt bokrok ránevettek a siető emberekre. De ezen a tavaszon senki se mosolygott vissza a virágok békés arcába. Itt, a rejtett budai utcákon, fejüket mélyen lehajtva jártak az emberek, rettegvé a holnapért, mely őket is porkoláb kézre juttathatja.

Teréz sokszor ébredt arra, hogy álmában durva kéz ragadja vállon és azt kérdezi:

— Melyiket választod? A három közül egy életben marad! Hát melyiket? — És Teréz mindig a harmadikat, Kazinczyt választotta. De csak az álom hozta így, ha ébredt, rettegvé űzte az álmot és mind a háromért gyertyát gyújtott a Szűzanya kis oltára előtt. És bűnbánón verte a mellét, hogy álma teljesedésbe ne menjen.

Megalázó bűnnek érezte azt a furcsa, lázadó szenvedélyt, mely völgyégye biztos, meleg karjaiból átívelt egy másik férfi felé. Nem akarta. De itt volt, élt és nem hagyta el, még akkor sem, mikor eldobni akarta. Völgyégye mellett soha nem érezte ezt a perzselő vágyat, mely a másikkhoz vont. Olyan hirtelen jött, olyan váratlanul. Menyire biztos volt abban, hogy az a meleg vonzódás, mely őt Hajnóczyhoz kötötte, az a szerelem. És most egyszerre, ez a másik, tövig leperzselte azt a tiszta érzést és semmi nem maradt lelkében, csak ez az új szerelem, ez az igazí. Teréz tudta, hogy ez az igazí, az egyetlen, amely csak egyszer adódik az életben, de sokkal becsületebb volt annál, sem hogy visszavonja magát attól, akinek egyszer odaígérte. Vagy talán becsületesebb lett volna megmondani?... Oh, azok a kínzó, szörnyű éjszakák! A halál pedig lassú lépésekben közeledett. Az ítélet mind a háromra szólt, akik Teréznek a legdrágábbak voltak. De valahol mélyen belül mégis azt érezte, hogy egy megmarad, — de melyik? A szív mindig válaszolt, az agy meg borzalommal letagadta.

S mire az orgona utolsó hervadt virágát is földre mosta az eső, a Vérmezőn végrehajtották az ítéletet. Martinovicsot, Hajnóczyt, Őz Pált és még négyet a bakó kezére adtak. Kazinczy írótsársaival Kufstein várába került.

Hajnóczy utolsó üzenete Kazinczynek szólt: «Tudom, érzem, hogy az Úr életben marad. Nyugodtan halok meg, ha az Úr elveszi a menyasszonyomat.»

Kazinczy továbbküldte az üzenetet Teréznek. És várt a válasza nap, mint nap, kerek hét estendeig. Akkoron, hogy kiszabadult, első útja Terézhez vezetett.

De a lány fekete ruhájában, sötét hajkoronájával, mint az élő tilalomfa állt jöttére az ajtó elé. Halvány arcán sem könny, sem öröm nem rezdült. Kazinczy mélyen meghajolt:

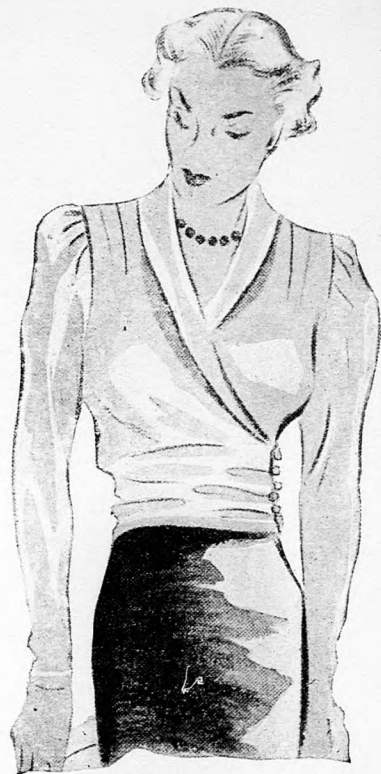
— Teljesíteni jöttem völgyégye akaratát... ha maga is úgy akarja —, tette hozzá és a lány mozdulatlan merev arcába nézett könyörgőn.

De Teréz megrázta a fejét tagadón és keze fölemelkedett, hogy ajtót mutasson annak, akit legjobban szeretett.

Kazinczy mély, soha be nem gyógyuló sebbel hagyta ott a lányt, csodálkozva és értetlenül. És soha nem tudta, hogy Teréz azért nem lett a felesége, mert akkor, ott, a halálraítéltek közül, őt választotta, a testvéri szeretet, a becsület, a kötelesség szent törvénye helyett a szerelmet választotta. De ennek nehéz ára volt. Mert a szerelem mégis meghalt, amikor Kazinczy életben maradt. Megölte a lány lelkében az önvád, a mardosó kétség, hogy rajta, egyedül rajta múlt, hogy melyik marad életben a három közül.

Hátha a másikat választotta volna?...

Nagy Méda

HUMOR

Egy koldus kéregetés közben egy asszonytól egy tányér levest kapott. Mikor elfogyasztotta, a következő szavakkal köszönte meg:

— Oh mennyire boldog vagyok, hogy nem vagyok az ön férje.

★

Üstökösnek kétségbeesetten kérte a cselédét:

— Hát Zsuzsi, miért akar elmenni, hiszen nálam jó helye van.

— Igen, nagysága, — mondja Zsuzsi — csak az a baj, hogy a Mörickát sétálni kell vinni és kisül a szemem, mert azt hiszik, hogy az enyémm.

★

Siófokon éjjel kimentünk a mólóra. Ott találtunk egy pasast tökéletesen berugva. A móló szélén ült és belelógatta a lábát a vízbe. Nagy csend volt körülünk, ő se beszélt, mi se beszéltünk, csak néztük, hogy lóg erre-arra a részeg pasas feje. Egyszer csak a nagy csendben megszólalt: — Mennyi víz! Micsoda marhaságot!

★

Egy úr kérdezi a cigány kislítát:

— No rajkó, mit kapsz karácsonyra?

— Hasfájást — felelte a kis more.

★

Egy skót kislít belesik a folyóba, valaki élete veszélyeztetésével kiment, hazaviszi az apjához és átadja:

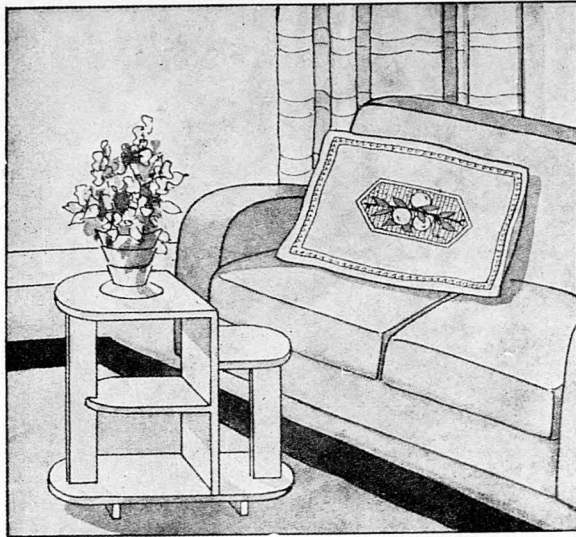
— Itt a fia, a biztos haláltól mentetem ki.

— Igen, igen, — szölt az apa, — de a fiún kalap is volt, hol a kalapja?

A DRÁGAKÖVEK RÉMREGÉNYÉBŐL

A világ leggazdagabb smaragd lelőhelye a délamerikai Muzó. Ez a földkerekség egyetlen helye, ahol tilos csirkét ölni hatósági kiküldött jelenléte nélkül. Gyakran megesik ugyanis, hogy a kövek között kaparó csirkék lenyelnek egy-egy smaragd szilánkot és ez gyomrukban marad. Éppen ezért minden leölt csirke gyomrát hatóságilag megvizsgálják és csak azután rendelkezhet fölötte a gazdája. De nem csak a csirkék gyomrát ellenőrzik, hanem az emberét is! Ha egy munkást azzal gyanúsítanak, hogy lenyelt egy smaragd-követ, úgy mindenekezlőt beviszik a Röntgen-laboratóriumba és átvilágítják. Ha a gyomorban gyanús körülmény mutatkozik, úgy minden további nélkül megoperálják a boldogtalant és bizony visszaveszik az ellopott követ. ★ Ki hinné, hogy van a világon olyan utca, amely gyémánttal van kövezve? Pedig ez igaz. A délafrikai Kimberley város közelében ugyanis gyémántmezők terülnek el. Régebben, amikor a gyémántkövek kitermelése még nagyon kezdetleges volt, csak a nagyobb kristályokat tudták a kövekből kiszedni. A megmaradt rengeteg követ, amelyek pedig tele voltak apró gyémántkristályokkal, az utcák kövezésére használták fel. Idővel a gyémántkiválasztás technikája tökéletessé vált és a modern készülék segítségével a legkisebb kristályokat is ki tudják szedni a kőzetekből. A derék kimberleyi polgárság most hát buzgón felszedi az utcák köveit és gyémántot bányásznak bennük. ★ Évekkel ezelőtt hatalmas gyémántmezőket fedeztek fel Délafrikában. Ha ezeket a drágaköveket kitermelnék és piacra vetnék, olyan mértékben zuhanna a drágakövek királyának értéke, hogy az világgpánikót idézne elő. Eppen ezért az angol hatóságok ezeket a rengeteg kiterjedésű területeket, melyeknek nagysága sokszorosan meghaladja Csonka-Magyarország területét, drótkerítéssel vétele körül és fegyveres őrk vigyáznak, hogy emberfia oda ne tehesse a lábát. A kietlen mezőkön és sziklákkal övezett sivatagokban az egész esztendőn keresztül lovas őrzőcsapatok cirkálnak és ezek irtalmatlanul lelőnek mindenkit, akit tiltott gyémántkutatáson érnek. És mégis: rengeteg gyémántot

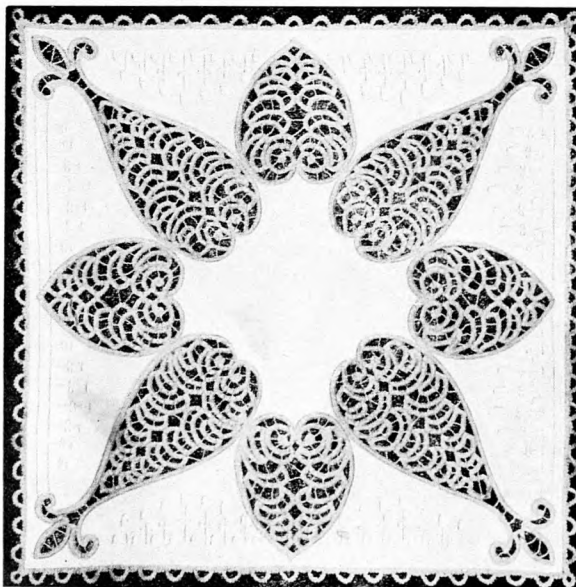

Eredeti mintájú diványpárna. Szűrt sablonja lapunkhoz mellékelve

roznak el innen elszánt gyémánttolvajok, akik repülőgépeken jönnek ide. Gépeikkel könnyen átrepülnek a drótkerítésen és ha lovasőrzőjártat közeledik, ugyancsak gyorsan továbbállhatnak repülőgépeikkel. De így is számos gyémánttolvajt lőnek agyon. Hiszen ezeknek az elszánt kalandoroknak az élete teljesen a repülőgéptől függ. A legkisebb motorhiba halálukat jelentheti. A sivatagban nem lehet semmit sem megjavítani, nem lehet pótolni a kifogyott benzint és ha gyalog próbálnak menekülni, éhen és szomjan halnának a végtelen közzsökön. De ha sikerül megmenteni zsákmányukat és elkerülték a gyémántmezők őreinek gépfegyvereit, még akkor is rengeteg nehézségbe ütközik a lopott gyémánt értékesítése. A világ gyémántpiacain, mint pl. Brüsszelben, Amsterdamban, nyersgyémántot köszörülésre csak olyan kereskedőtől szabad átvenni, aki hiteles okmánnyal igazolja, hogy törvényes úton

jutott a nyersáruhoz. Ha a tolvajnak nincsen ilyen bizonyítványa, akkor csak zugkereskedelemben tudja eladni zsákmányát olyan potom árért, amely egyáltalában nem áll arányban kiadásával és kockázatával. Az «érdekeit» urak zsenilis trükköt találtak ki e probléma áthidalására. Egyik németországi városban nem régen egy kiváló vegyész-tudós bukant fel, aki azt állította, hogy feltalálta a mesterséges gyémántot, amely semmivel sem különbözik az eredetitől. Még az üveget is meg lehet vele karcolni. És csakugyan: óriási hőfokban izzított és rettenetes nyomásnak kitett szén és vasvegyületből gyönyörű gyémántkristályokat varázsolt elő. És ezeket jó áron eladta a — beavatott kereskedőknek, akiknek titokban megsúgták, hogy ezek bizony valódi délafrikai gyémántok, melyeket az élelmes tolvajok ilyen elmés formában hoztak a piacra. Mert a «lombokban termelt műgyémántok» forgalombahozása ellen természetesen nem lehetett kifogást emelni. Az üzem azonban nem sokáig tartott. Elárulták a trükköt. Aml azonban természetesen nem jelenti azt, hogy most már megszűnt a lopott gyémántokkal való kereskedés. Csak éppen egyelőre nincs még felderítve, hogyan csinálják?

★ A világ legborzalmasabb aranybányászatát kétségtelesen néhány délamerikai indián-törzs folytatja. Ezek ugyanis évezredek előtt eltemetett őseik sírját ássák ki és az oda rejtett aranypénzeket és ékszereket emelik ki. A legkülönösebb és egyben hátborzongató ennek az aranykutatásnak a technikája. Ezeknél a törzseknél ugyanis mindig akad egy-két úgynevezett «hiéna» ember, akik éppen olyan sajátos és ösztönös érzék meg a föld alatt lévő holttesteket, mint a forráskutatók a vizet. Ezek a hiéna-emberek félig örültek, a nép fél tőlük, varázslóknak és egyben démonoknak tartja őket. Amúgy is rút külsejüket még különböző tetoválásokkal és rémületet gerjesztő festéssel torzítják el és így indulnak el sírokat keresni. Néha hetekig bolyonganak elhagyott, kietlen tájakon, a legszörnyűbb nélkülözések között. Úttalan szakadékokon, óserdőkön keresztül vezet az út. Azoknak, akik résztvesznek az expedícióban, fogalmuk sincsen, hogy merre mennek, kizárólag a hiéna-

Pointlace-motivokkal diszített terítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Összes anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltjában (VI. kerület, Teréz-körút 6. szám alatt).

ember vak ösztönére bízzák magukat. Egy napon azután a szörnyeteg remegni kezd, egész testét görcsös rángatás fogja el, a földre veti magát és üvölt. A karaván tagjai már tudják, hogy ez mit jelent és nyomban lázasan ázni kezdenek. A legtrikább esetben éri őket családás. Már egy-két órai ásás után csontokat vet ki a föld és hamarosan elbukkan az évezredek csontváza is és mellette ott hever sápadt fényével az arany. A hiéna-ember őriöng, vigyorog, felragadja a csontokat és állati hangokat hallatva ugrál, mint a megszállott. De most már senksem törődik vele. Mert minden szájalmon és rémületen úrrá lett a legmohóbb emberi érzés, az aranyláz!... ★ Nem hiába hasonlított vércsepphez a rubin, de valóban nincs még egy olyan drágaköve a világnak, melyhez annyi emberi véráldozat tapadna. A rubin India és a holland gyarmatok leg-rémületesebb, mocsárlázás dzsungeljeinek iszapjába és köveibe van ágyazva.

A rubinvadászok szinte kivétel nélkül halálra vannak ítélve. Ép ésszel nem is akad munkás, aki leszálljon a rubin-pokolba. Hogyan találhatnak hát mégis egyre új áldozatokat? Ez egy külön rémregény. Valamelyik rongyos kis maláj

faluban letelepszik egy látszólag jámbor boltos, aki a csábítóbbnál-csábítóbb árukat rakja ki közszemlére. A szegény, félmeztelen maláj ott áll naphosszat és bámulja az elérhetetlen kincseket. És a kereskedő ravasz szavakkal lassankint behálózza. Meg lehet ezt szerzeni pénz nélkül is. Hitelbe. Ráér fizetni, amikor akar. És annyit törleszt, amennyi jól esik. A maláj, főleg az asszony-nép, nem tud ellentálni a kísértésnek. És lassankint az egész falu eladósodik. Mikor azután már nyakig ülnek az adósságban, a jámbor kereskedő egyszerre csak kérélyheletlen szigorúsággal követelni kezdi a pénzt. Persze, senksem tud fizetni. Erre azután következik a pereskedés, hatósági zaklatás és a vége: az eladósodott nyomorult maláj kénytelen elvállalni a legpokolibb munkát: a rubinkerest. Egy szép napon útnak indítják a dzsungel felé, ahonnan vagy sohasem tér többé vissza, vagy csak mint csontvázzá aszott, szárnalmas emberroncs: élő halott.

A S S Z O N Y O K N A K

A gyermekbetegségek között legveszedelmesebb a diftéria. Nagyon fontos, hogy a kezdődő jelekből, mint pl. levertség, fej- és torokfájás, hányás, a mandulában sűrű-kézfőhérszerű réteg, mely sokszor csak borsónagyságú, mely azonban ellepi az egész szájpadrást, nyak-, állkapcsok, mirigyek megduzzadása, következtethessünk e veszedelmes bajra és azonnal orvoshoz forduljunk, mert mentől hamarabb oltja be az orvos annál biztosabb a meggyógyulása.

A tojásról tudnunk kell, hogy a fehérje több vizet tartalmaz, mint a sárgája s ennél fogva tápértéke is kevesebb, sőt a vitaminok is a sárgájában vannak, míg az ugyanolyan súlyú fehérje félannyi tápértékkel sem bír.

Hogy kávénk elsőrendű minőségű legyen, daráljuk meg a kávé lisztfinomságúra, mert csak így vonhatja ki belőle a víz az összes anyagokat.

Szörmék tisztítása következőképpen történik: veszünk egyenlő mennyiségű lisztet és sót, ez utóbbit előbb jól felmelegítjük, a liszttel összekeverjük, a szörmét jól bedörzsöljük vele és azután kirázzuk, vékony pálcikával kiverjük és kefével kikéféljük. Teljesen friss és új lesz az így tisztított szörme. Tisztíthatjuk a szörmét úgy is, hogy korpát meglocsolunk tisztított benzinnel, a szörmét vele jól bedörzsöljük és utána kirázzuk, kiverjük és kikéféljük.

Hazánkban általában a zöldfőzeléket úgy készítik el, hogy a zöldséget két vízben főzik meg. Az első vizet leöntik róla és utána másik vízzel készítik el. Ez a leghelytelenebb módja a főzésnek, mert így

még azt a csekély tápértéket is, ami a zöldségben van, elvetik, pedig a bennük levő méz- és fémsókra az emberi szervezetnek feltétlenül nagy szüksége van.

A pecsenyék készítésénél főként arra kell tekintettel lennünk, hogy a hús tápértékét ne vonjuk ki a húsból,

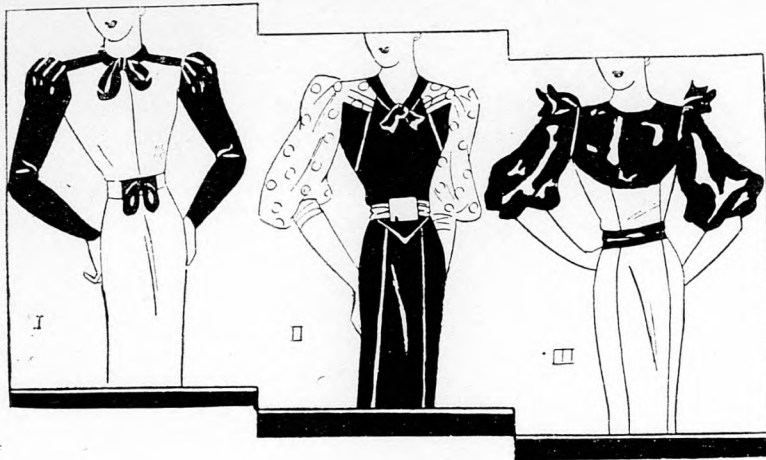
amit úgy érünk el, hogy a húst forró zsírba tesszük párolni és két percen belül mindkét oldalát megfordítjuk benne, hogy a likacsok összehúzódjanak és ne bocsássák ki a tápnedveket. Sülés alatt, épp erre való tekintettel, nem is szabad a húst villával megszurkálni, hanem csak anélkül forgassuk meg.

A háziasszony nem egyszer kényeszerül ruha nélkül megfogni az égető lábos fület vagy serpenyő nyelét, mert tart attól, hogy míg ruhát vesz a kezébe, amit főz, odaég. Ezekről az égésektől mindenki megkímélheti magát, ha az edény fület vagy a serpenyő nyelét raffiával bevonja.

A húsdarálóból minden zsírt és húst leszed, ha a darálás után száraz kenyeret darálunk meg benne s így nagyon könnyen tisztíthatjuk.

Sok bosszúságot okoz, ha a szép, hófehér asztalnemű kávé- vagy tea-foltot kap, amit sokszor még kifőzős által sem lehet teljesen nyomtalanul eltávolítani. Ezeket a foltokat előbb tiszta vízben mossuk ki, szappant nem szabad használni, mert a benne levő alkáli nemhogy tisztítaná, de még kivehetetlenebbé teszi. Csak azután, ha jól kimostuk, használjunk a mosásban szappant. Természetesen a leghelyesebb a foltokat még nem a beszáradás után kivenni.

Hogyan frissítjük fel a ruháinkat

Ki ne tapasztalta volna még, hogy bár szekrényében egymás mellett lógnak a jobbnál jobb állapotban lévő finomanyagú ruhák, mégis ha elegánsan fel akart öltözködni, nem volt mit felvennie. Igen, mert a ruhák régiek, divatjamultak voltak s ahhoz, hogy esinosak és jól öltözöttek legyünk, nem elég, ha a ruhánk jó állapotban van és finom anyagból készült, fontos, hogy színe és szabása a divát követelményeinek is megfeleljen. Minduntalan divatos, új ruhákkal felfrissíteni a ruhatarunkat azonban, legtöbbünknek nem áll módjában. Szerencsére erre nincs is szükség, csupán egy kis ízlésre, néhány jó ötletre és egy ügyes házivarrónőre, vagy ha magunk is értünk a varráshoz, egy kis munkára. Így jelentéktelen kiadások árán, elegánsak és divatosak lehetünk. A divatos ruha ugyanis nem jelent feltétlenül egyet az új ruhával. Egy kis alakítással régi ruháinkat valóságos újjávarázsolhatjuk és olyan csinosná, hogy a legelegánsabb társaságban is megjelenhetünk bennük. A szélesített váll, a kihangsúlyozott ujj a mai ruha legfőbb ismertetőjele. A legelegánsabb alkalmi-toaletttől a legegyszerűbb trottórruháig a vállakon és az ujjakon a hangsúly. Divatos vonalat adhatunk régi ruháknak, ha a síma, szűk ujjakat bőreszabott, vállban puffos ujjakkal cseréljük ki. Az I. számú rajzunk egy ilyenmódon felfrissített ruhát mutat be. A ruha síma, egyeneszabású szövetruha, amelynek régi, szűk ujjait divatosvonalú ujjakkal és pántszerű vállrésszel helyettesítettük. Ehhez az alakításhoz használhatjuk a ruha saját szövetét, de ha ebből nem rendelkezünk kellő mennyiséggel, az új részeket a ruha színének megfelelő bársonyból, selyemből, mintás anyagból, sőt elütő színű szövetből is készíthetjük. A nyak és az öv az alakításhoz használt kelméből készült szalagcsokorral zárul. A II. számú rajzunk sötét színű krepdesin- vagy szaténruhát ábrázol, amelyet világosszínű selyemből készült újvonalú vállak és puffos ujjak vidítanak fel. Különösen üdév és bájosá teszi ezt a kis délutáni ruhát, ha az alakításhoz világosalapú, pettyes selymet veszünk. De természetesen bármely más mintájú selyem is megfelel, ha annak színe kellemesen harmonizál a ruha színével. A vállbetéteket sarkosan állítjuk be és néhány szegővel diszítjük. Az ujjak bőre szabottak és könyök alatt egy-egy pánt fogja össze őket. Az öv az ujjak anyagából készül és egy hasonló színű emailással csukódik. A III. számú rajzunkon csinos vacsorázóruha látható, amelyet régi fekete szaténruhánkból alakítottunk. A divatjamúlt felsőrészt élénk színű bársonyvállakkal és ujjakkal frissítettük fel. A vállakon elhelyezett bársonymasnik a mai ízlésnek megfelelően emelik és szélesítik a vállat és megadják a ruhának az annyira kedvelt divatos vonalat. Aki komolyabb, diszkrétebb megoldást kíván, az alakításhoz a színes bársony helyett feketét is használhat.

PARABOLA a bűvármadarakról

Amikor legutóbb kinn voltam az állatkertben, megállottam egy nagy vízmedence előtt, amely mindenféle úszómadárnak: flamingónak, pelikánnak, hattyúnak, exotikus lúdnak stb. a tanyája és megfigyeltem az úgynevezett bűvármadarakat, amint bámulatos ügyességgel pülanatok alatt buknak a víz alá, kis ideig lenn maradnak, de aztán újra, frissen és jökedően megjelennek, egész egyszerűen lerázza fejkükről és tollaikról a vizet. Egész testük, amint a vízből kibújnak, újra száraz lesz. Köztudomású, hogy ezeknek a bűvármadaraknak tollazata erősen zsírtartalmú, a víz tehát rögtön lepereg rólok, ami a természet anyai gondoskodásának szentalítását bizonyítja, mert minden teremtményét életviszonyainak megfelelő ruházattal látta el.

Valóban elbűvölő látvány volt, amint ezek a madarak a nedves elembe lebuktak és újra száraz tollakkal jelentek meg. Igen, ez a tollak zsírtartalmának a követelménye. A víz nem képes megmaradni rajtuk, hanem azonnal lecsurogni kénytelen. Amint ott állottam és figyeltem ezt az érdekes természeti törvényt, gondolataim az emberek világára szállottak át. És láttam az embereket, amint bűvárkodnak az igazság után, a megismerés, az ismeretek és a bölcsesség birtoklásáért. Amint elmerülnek a könyvek betű-vízében, hogy megismerhessék az igazságot és bölcsékké vájjanak.

És láttam az embereket, amint félretrakták a könyveket és újra felbukkantak a mindennapi életben, elfeledve minden igazságot, tudást, bölcséget és újra azok lettek, anik voltak: igazságtalanok, tudatlanok és bölcseségnélküliek. A régi szenvedély belülneselte őket, a régi harag úrrá lett lelkükön és a régi balgaság győzedelmeskedett fölöttük.

Épp úgy, mintha szellemükön és lelkükön, gondolataikon és érzéseiken zsiros tollak volnának, amikről lepereg az élet bölcsésége minden víze, amiért bűvárkodtak és ami után a mélybe merültek, mert értékes szákmányukat nem bírják.

Most már tudom, hogy az emberek éppen olyanok, mint a bűvármadarak: minden igazság, tudás és bölcséget nyomtalanul lepereg rólok. Máskülönbem nem lehetne olyan égbeköltő a világ igazságtalansága, tudatlansága és rosszasága.

Két tanulságos történet

1. Sorsát senki el nem kerülheti!

Egy cipésmesternek két tanonca volt, akiket minden reggel fel kellett ébresztenie. A két tanonc egy ágyban feküdt. Az egyik szabályszerűen a fal mellett, a másik az ágy szélén. Így történt, hogy a cipésmester mindig ennek a másiknak fogta meg a fülét, jó erősen megcibálta, amíg kiáltásával az első tanoncot is fölverte. Így ment ez egy félévén keresztül. Egyik este az a tanonc, akinek a fülét ráncigálta a cipésmester, így szólt hálópajtásához:

— Nézd csak, eddig mindig én voltam, akinek szenvednem kellett. Feküdj most te a helyemre, én pedig a fal mellé fekszem. Így legalább nem én fogom kapni a fülhúzásokat.

A másik teljesítette társa kívánságát. Hajnali szürkületkor megjelenik a cipésmester, hogy elvegye a felébresztést. Amint az ágyhoz ér, ez a gondolat jut eszébe:

— Mindig ennek az egynek ráncigáltam meg a fülét, a fal mellett fekvőt pedig megkíméltem. Hát most másként lesz. Ezentúl annak a fülét fogom meghúzni, aki a fal mellett fekszik.

Igy is cselekszik. Szegény tanonc, aki azt képzelte, hogy most már nem ő lesz a cipésmester áldozata, álmából felriasztva, jajveszékelve így szól:

— Most már látom, hogy sorsát senki el nem kerülheti!

2. Az orvos és a halál.

Egy híres orvos súlyos betegen feküdt. Ágya mellett hét-nyolc orvos tartózkodott állandóan, hogy tudásuk teljes jegyverzetével megmentésük az életét. A halálosan beteg orvos, aki még most sem vesztette el maró szarkazmusát, így szólt hozzájuk:

— Uraim, végtelenül köszönöm önöknek serény buzgólkodásukat, hogy megmentétek életemet. Meg vagyok győződve arról, hogy valamennyien a legjobbat akarjátok. De el fogok mesélni önöknek egy érdekes, rövid történetet. A Fontenay mellett ütközetben az egyik francia gránátost egyszerre 7—8 golyó találta el. Egy pillanatra felkapta a fejét, aztán összeesve így kiáltott fel: „Miert kell ilyen sok-sok golyó, hogy egyetlen embert meg tudjanak ölni?”

Híres emberek mondásai

„Én letérdelek azok előtt, akik belepusztulnak ebbe a világba.“

★

Molnár Ferenc

„Nagy, megalázó büszkeség az, amikor valaki azt mondja a párjának: Te tégy, amit akarsz, én azt teszem, ami neked tetszik.“

★

Wassermann

„Semmit sem osztogatunk olyan bőkezűen, mint a tanácsot.“

★

La Rochefoucauld

„Hát a vértanúk vére és az anyák könnye végképpen elvész a föld porában, anélkül, hogy megváltanák rajta az eget?“

★

Tagore

„A nemes fantázia olyan, mintha Isten járna újra a földre.“

★

Wells

„Micsoda kisededóvót csinálnak a férfiak a szerelemből! És elnevezik „romantikának“, „szerelemnek.“

★

Michael

„Az igazságot nem lehet szavazattal eldönteni.“

★

Pauler Ákos

„A balgaság ellen az istenek is hiába küzdenek.“

★

Schiller

„Ne fukarkodjunk a boldogsággal. Minden perc, amit elrabolunk tőle, örökre elveszett.“

★

Fouchardière

„A filozófus mindig mindig előlről kénytelen kezdeni. Ha nem így járna el, nem volna filozófus.“

★

Nagy József

„Úgy gázolunk keresztül az élet szépségein, mint disznócsorda egy gyönyörű kerten.“

★

Wells

„Ha nem ismered az élet és halál forrásait, hogy tudnád az embereket jobb belátásra bírni?“

★

Rudyard Kipling

Rabindranath Tagore bölcseégeiből

(India világhíró költő-filozófusa most töltte be 75. életévét. Az ő írásaiból válogattuk ki ezeket a gyöngyszemeket, amelyek megérdemlik, hogy elmélkedjünk felöttük és elménkbe-szívünkbe vessük.)

A szerk.)

Az Isten barátokat keres és szeretetet követel, az ördög rabszolgákat és feltétlen engedelmességet kíván.

*

Csak az a tanító tud igazán tanítani, aki saját maga is tovább tanul. Mint ahogy a lámpa is csak akkor képes egy másik lámpát meggyújtani, ha saját lángja tovább ég.

*

Barátaim, ne féljete az élettől! Higyjétek el, az életnek kísérleteznie is kötelessége, kísérletezései közben pedig sok tévedésbe esik. A tévedések elől pedig ne akarjatok úgy menekülni, hogy befelekkészítők sajátkezüleg ástott sirotokba.

*

Hagyjátok meg nekünk Kelet és Nyugat álmait, arról az életről, amely teremtet és nem a konstruált gépekről, amik minden szépséget elhervasztanak, minden szegényt még jobban kifosztanak és egyetlen képességükre büszkék, hogy gyűlölködést terjesztenek maguk körül. Hagyjátok meg nekünk azt a hitet, hogy a gép csak akkor jó, ha segítségére van az embernek, nem pedig, ha az életet kiszákmányolja. A tudomány csak akkor nemes és nagy, ha csökkenti a szenvedést, de megvetésre méltó, ha arra engedi felhasználni magát, hogy fokozza az emberek szenvedését.

*

Talsidas, a költő, gondolataiba elmerülve ballagott a Ganges-folyam mentén egy magányos helyig, ahol a halottakat szokták elégetni. Ott látott egy asszonyt, aki elhalt férje holttestének lábánál ült, olyan pompás ruházatban, ami lakodalomra való. Az asszony, amikor meglátta a költőt, felemelkedett és így szólt:

— Engedd meg, mester, hogy a te áldással férjemet az égbe elkísérjem.

— Miért sietsz úgy, leányom? — kérdezte Talsidas. — Vajjon ez a föld nem azé, aki az eget teremtette?

— Nem vágyódom én az égbe. — felelte az asszony, — csak férjem után.

— Térj vissza otthonodba, gyermekem! Egy hónap se múlik el és rá fogsz találni férjedre, — mondta Talsidas.

Az asszony hazatért, boldog reménységgel szívében. Talsidas pedig mindennap felkereste őt és mély gondolatokat közölt vele, hogy gondolkozzék azokon, amíg telítve nem lett isteni szeretettel. Amikor pedig elmúlt az egy hónap, a szomszédok felkeresték az özvegyet és megkérdezték tőle:

— Rátaláltál már férjedre?

Az özvegy mosolygott és így felelt:

— Rátaláltam.

— És hol van ő?

— A szívem belsejében van az én Uram, aki egy énvelem, — felelte az asszony.

A világ leggazdagabb embere

Minden valószínűség amellett szól, hogy Nizam öfelsége, a haiderabadi herceg, a világ leggazdagabb embere. Természetes, ezt a tényt szakszerű pontossággal megállapítani nem lehet, mert Nizam maga sem tudja, hogy milyen gazdag. Ha arra a képtelen feladatra vállalkoznék, hogy saját vagyonát az utolsó fillérig pontosan kiszámítsa, egész életén keresztül éjjel-nappal ezt a műveletet üzhethné.

Egy angol férfi, aki azt a felszólítást kapta, hogy a hercegi kincstár értéktárgyainak jegyzékét állítsa össze, három havi szakadatlan munkával még mindig alig a felét tudta katalogizálni a szédítő értékeknek. A kincstár aranypénzeit és aranyérméit körülbelül 1400 millió pengőre becsülik. Természetes, hogy a haiderabadi herceg kincstárában többévszázados aranyérmék is vannak, amiknek effektív értékén fölül külön műtörténeti értékük is van.

Még fantasztikusabb értéket képviselnek Nizam drágakövei, amelyek halmokban állanak a haiderabadi kincstárban. Ezeknek összértékét 8 milliárd pengőre becsülik. Természetes, nem csupán drágakövek és vagyontérő edények szerepelnek közöttük, hanem kozmetikai célokra szolgáló, drágakövekkel dúsan kirakott flaconok is. Egy aranyservice, amely az egész udvartartás számára készült, óriási feltűnést keltett annak idején, amikor Edward király, a mostani angol király nagypapja, Indiában járt és meglátogatta gazdagabb kollégáját, Haiderabad herceget. Számtalan ökörfogat 16 órán át cipelte a teljes arany-servicet a hatalmas teremig, ahol az angol király ünnepélyes megvendégelésére készülődtek.

Régi szabály, hogy elszegényedik az, aki kénytelen hozzányulni a vagyoná állagához. Nizamot szerencsés módon megvédi ettől a szükségszerűségtől állandó jövedelme. Magánvagyonának és birtokainak évi kamata 5 millió pengő. Ehhez járul az apanázs, amit hercegi minőségben kap az államtól és amely évente 13 millió pengő. Évi összjövedelme tehát 18 millióra tehető.

Szakkörök mondják, hogy a világ ékszerkereskedői minden este azzal a záróimával hunyják álomra szemüket, hogy Haiderabad hercegeinek óriási jövedelme sohase szűnjék meg. A herceg véletlen elszegényedéséért való félelmük nagyon is érthető, mert abban az esetben, ha Nizam arra kényszerülne, hogy drágakincseit és értéktárgyait a piacra dobja, feltétlenül bekövetkeznék a drágakövek és nemesfémek óriási árzuhanása. A világ-gazdasági piac ugyanis nincs abban a helyzetben, hogy ilyen horribilis értéket — tőzsdei nyelven szólva — fel tudjon venni.

A világháború alatt Nizam nagyon előzékenyen és bőkezűen viselkedett az angolokkal szemben, akiknek patronátusa alatt áll ő és a birodalma. 10 millió pengőt adott különböző hadi célokra és ezenfelül még körülbelül 3 millió pengőt ajándékozott tengeralattjárók építésére.

Salamoni ítélet

Syria egyik városában, sok-sok évvel ez előtt, két fivér élt. Az egyiket Ali ben Husseinnak, a másikat Omar ben Husseinnak hívták. Ikrek voltak és annyira hasonlítottak egymáshoz, mint egyik tojás a másikhoz. Vagyon helyzetük nem engedte meg, hogy háremet tartsanak. Omar tehát nőten maradt, Ali azonban megnősült. Véletlenül olyan feleséget kapott, aki elkésérítette életét és nehézzé tette napjait.

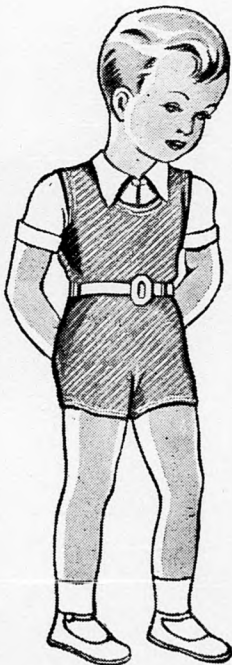
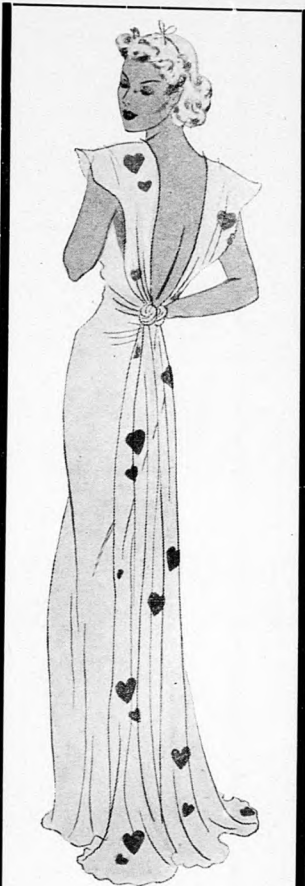
Abban az időben háború tört ki és mindkét fivérnek be kellett vonulnia, hogy harcoljanak az ellenség ellen. A többi férfivel együtt elhagyták a várost és hosszú hónapok teltek el anélkül, hogy hír jött volna felőlük. Egyszer aztán a háború is véget ért. A harcosok, az elesett és elfogottak kivételével, egymás után jöttek meg a városba. Zuleika, Ali felesége, mindennap a város kapuja előtt várta férje hazaérkezését. Amikor végre megpillantotta a fáradt harcosok tömegében, viharos örömmel rohant hozzá, magához ölelte, kedveskedett neki, hogy itthon van, egyúttal azonban korholta is, hogy ilyen soká váratott magára. A hazaérkezett harcos azonban kibontakozott eléledéből és kijelentette, hogy Zuleika tévedés áldozata. Ő ugyanis nem Ali, hanem Omar, az asszony sógora és férjének ikerfivére.

A csalódott Zuleika kénytelen volt ebbe beletörődni és tovább várakozott a város kapuja előtt, amíg a hazaérkező harcosok utolsó csoportjában végre felismerte a férjét. Kisebb örömmel és kedveskedéssel fogadta, mint első alkalommal, amikor a viszontlátás örömét tévedésből érdemlően férjére tékozolta. Szemének haragvó villámai és szavainak ostorcsapásai azonban annál dühösebben husángolták a hazatérőt, aki oly soká váratott magára, holott minden rendes férj már régen hitvese mellett pihen. A hazaérkezett harcos azonban most is kibontakozott karjából és kemény határozottsággal kijelentette, hogy ő nem Ali, hanem Omar ben Hussein, hogy soha nem volt nős és hogy soha nem választotta volna élete párját Zuleikát, még abban az esetben sem, ha meg akart volna nőszülni.

Minthogy tehát egyik fivér sem akarta beismerni, hogy ő Ali, azaz a férj: az ügy a bölc kádi elé került, hogy az döntse el, melyik Zuleika törvényes ura. Az egész város megjelent, hogy a bölc kádi ítéletét meghallják és ott szorongtak a bírói szék mellett, kíváncsian és tudni vágyón, hogy a két férfi közül melyik Ali és melyik Omar. Minden fáradság hiábavalónak mutatkozott. A két férfi teljesen egyforma alakú, arcú és hangú volt, de még a testsúly is, amit Zuleika közölt döntő bizonyítékul, tökéletesen egyezett.

A bölc kádi elhatározta tehát, hogy cselhez folyamodik. Mindkét férfit elbocsátotta és látszólagos haraggal az asszony felé fordult.

— A hibás és bűnös egyedül te vagy — jelentette ki. — Milyen gonosz asszony lehetsz, hogy férjed letagadja a nevét, lemond a házáról és birtokáról, csak ne

kelljen tovább veled együtt élnie. Minden gonosz asszonynak elrettentő példaul, téged itéllek halálra!

— Eljén az igazságos bírő! — kiáltotta egy hang a hallgatóság soraiban.

— Látod, Zuleika, — mosolygott a bölc kádi, — ez a te férjed! Allah segítségével mégis csak kiderítettük.

A jelenlevők lelkesen éltették a kádi bölcseségeért és igazságosságáért. A leg-lelkesebben azonban Omar ben Hussein éljenzett, aki már attól tartott, hogy az ítélet az ő nyakába fogja varrni — fivére feleségét. *Hald Sia*

Méltóztatott már hallani?

Ma már majd minden nagyobb templomban a harangkötél segítségével való harangozást, korunk technikai fejlődésének megfelelően, villamos áram helyettesíti. Különös kivétel ez alól a párizsi Notre-Dame óriási harangja. Ezt a hatalmas, harmincezer kiló súlyú érc-tömeget még mindig emberkéz kongatja meg. Helyesebben: tizenhat emberkéz, mert a harangozáshoz nyolc ember szükségeseltetik.

★

A világ legnagyobb és legpompásabb orgonája ez idő szerint az ausztráliai Sidney városában látható és hallható. Ez az óriási muzsikáló épület 140 regiszterrel és 10.000 síppal bír.

★

Büszkék vagyunk mai állattenyésztésünkre és főként azokra az új eljárásokra, amiket korunk vívmányainak tekintünk. Pedig nagyon sok olyan van közöttük, ami már megvolt a régmúlt időkben is és korunkban csupán új életre támadt. Ilyen például az ókori egyiptomiak költő-gépe, amelyben egyséjüleg 7000 tojást lehetett kiköltetni. Ez az apparátus kis tűzhelyeken állott, amiknek lángját szalmával táplálták.

★

Hányat ver a zsebóra egy perc alatt? Természetesen hatvanat, — fogja rámondani minden tanult ember. Tévedés! A zsebóra ugyanis másodpercenként nem egyet ver, hanem ötöt. Így tehát percenként háromszázat, óránként pedig tizennyolcezet.

★

Az év végével rendszerint el szoktuk dobni az elmúlt évről szóló naptárakat. Aki azonban igazán takarékos, ne cselekedjék így. 28 év múlva ugyanis újra használhatja, mert ennyi idő múltával a dátumok és hétköznapi újra egyeznek egymással.

★

Ósrégi a házastársak boldogsága, de épp olyan régi a házastársak boldogtalansága is. Azt is mondhatnók, hogy tulajdonképpen már Ádámmal és Évával kezdődött. De sajnos, már a jogi bizonyíték is, persze, a boldogtalan házasságra vonatkozóan, sokkal régebb, mint hinnők. Kezünk között van már egy több mint 2000 éves valóperi ítélet, ami egy egyiptomi sírból került napvilágra.

★

Kis földgolyónkat sokkal erősebben bombázzák a világűrben, mint képzelnők. Nemrég végzett csillagászati megfigyelések szerint, évente átlagban 11.000 meteorkő találja el a föld felületét. A meteorkövek hullásának sürüése az egyes hónapok szerint nagyon különböző. A számítások szerint a legnagyobb mennyiség április, május és június havában hull a földre.

HÓRY LÁSZLÓ LEVÉLE

Megáll az ember esze, olyan meglepő dolgokat hall néha. Az elmúlt évben hosszú ideig udvarolt egy előkelő társaságbeli lánynak egy idős, nős úr. Ugy volt, hogy el is váltik feleségétől a leány kedvéért és feleségül veszi. Amikor felesége kétszer is, öngyilkossági kísérletet követett el, mégis meggondolta magát és továbbra is együttmaradt feleségével. A leány zokszó nélkül csendesen viselte a válás fájdalmát. Eszébe se jutott bármilyen módon is kárpótolni magát.

Az elmúlt hetekben legnagyobb meglepetésére levelet kapott egy ügyvédőtől, aki az említett asszony nevében felszólítja, hogy 3 napon belül fizessen ügyvédje kezeihez háromszáz és egynéhány pengőt. Tartozása úgy állott elő az ügyvédi felszólítás szerint, hogy férje, amikor elvált a lánytól, ezt az összeget juttatta neki kölcsönként, hogy külföldre utazhasson. Most férje ráengedmenyvezte ezt az összeget, sajnos, ő nem engedheti meg magának ezt a luxust, hogy ilyen komoly tévelt veszni hagyjon, kéri tehát, hogy záros határidőn belül fizesse meg tartozását.

Valóban annakidején a fiatal leány, hogy könnyebben felejtse, néhány hónapra elutazott Budapestre, de állítása szerint erre az utazásra egy fillért sem kapott az illető úrtól. Kétségbeesésében természetesen felhajtotta a kért összeget és azonnal kifizette, nehogy a lapokba kerüljön egy esetleges kínos, kellemetlen pereskedés folytán.

★

Szabó József dr., egy. ny. r. tanár, most ünnepelte nyilvános rendes tanárrá való kinevezésének tizenegy éves évfordulóját. Barátai a Royal fehér termében jöttek össze ünnepi bankettre. Megemléstésre méltó, hogy aki ma Magyarországon fogorvos, az mind Szabó professzor tanítványa volt, vagy közvetve az ő tanítványaitól tanult. Hosszú idő óta nem lehet mástól fogászatot tanulni, mint Szabó professzortól. Dr. Pesthy István köszöntötte fel a professzort. A menükártyát Falus, a legnépszerűbb politikai rajzoló tervezte. Rajt volt a fogászati klinika minden számottevő tagja. Felköszöntőt mondott még az idősebb fogásznemzedék nevében dr. Simon Béla, Hattyassy tanársegéd és Morelli egyetemi magántanár.

★

Gróf Wenckheim Lászlóéknál, Parkospusztán, Lucy grófné nagy munkába fogott. Sajátkezüleg, fáradságot nem kímélve, köt és horgol meleg szvettereket karácsonyra a szegény gyerekeknek. 33 darab már készen is van, de 50-et akar karácsonyig elkészíteni.

A grófi birtokon most van a libaszazon. Jó száraz, betónból épített libalesőhelyekről vadásznak a meghívott urak. Érdekes, hogy a grófi birtok kis taván tanyázó vadkacskák teljesen megszeldültek. 30-an vannak és Lucy grófnő néuszerint szölitja őket.

★

Nagy bridge-parti jött össze valamelyik este egyik előkelő szalonban. Hogy, hogy nem, egy ismert vöröshajú szépasszony, amikor gyufával cigarettára gyújtott, úgy pattintotta el a gyufa fejét, hogy az égo gyufának egy szikrája a hajába esett és

meggyújtotta az amúgyis lángoló hajkoronát. A szomszéd asztaltól felugrott egy úr és egy aszalterítőt borított a kigyulladt hajkoronára. Érdekes, hogy az eset szenvedő hőse, a vöröshajú hölgy addig észre sem vette, hogy egy ilyen súlyos is válható kellemetlenség történt vele. Amikor a nagy ijedtség lelohadt, a hölgy egyik rosszmájúságról közismert partnernője csipősen jegyezte meg: „Kár volt ez a nagy ribillió, majd észrevettük volna.“ Ez a finomnak éppen nem nevezhető megjegyzés szétrobbantotta a partit és azóta a hölgyek nem beszélnek egymással.

★

Dr. Pongrácz Tibor ügyvéd eljegyezte Bud Magdit, Bud János volt pénzügyminiszter, műgyemeli tanár leányát.

★

Báró Knutsen Frigyes alighanem örökre elhagyta Magyarországot. A társaságban jól ismert fiatal arisztokrata sokkal többre vágyott, mint amit a mai lerongyolódott szegény pesti élet egy fiatal kezdő embernek nyújtani tud. Nem tudott beletörődni sehogysem, hogy esetleg 80 vagy 100 pengős kezdőfizetéssel kelljen dolgoznia reggeltől estig, a haladás komoly kilitásai nélkül. Ezért 8000 pengőt mozgósított. Az összeg másfél év alatt részletekben fog a rendelkezésére állni, hogy ha ezalatt az idő alatt nem sikerülne rendes elhelyezkedést találnia külföldön, ne kelljen nélkülöznie. Először Rómában akar szerencsét próbálni. El is utazott.

★

Karsay Andor hajóskapitányt, aki Ujpesten lakik, nagy szerencse érte. Irt egy drámát, amely az elmúlt hónapokban nagy sikerrel került színre Dániában. A darabnak olyan átütő sikere van a hírek szerint, hogy leköltöttek több európai színpadra is és nincs kizárva, hogy rövidesen Budapesten is látni fogjuk.

★

Almássy Dénesné grófné, Teleki Éva grófnő bemutatta legmeghittőbb barátainak azokat a festményeket és rajzokat, amelyeket az elmúlt nyáron és ősszel készített. Aki látta, azt mondják, hogy van közöttük egy szenzációs Krisztus-kompozíció, amelyről a tárlatok közönsége minden

valószínűség szerint nagyon sokat fog még beszélni.

★

Nagy feltűnést keltett egyik mulatóhelyen egy amerikai úr. Egy félreeső asztalnál foglalt helyet és egyik whisky-t kortyolta a másik után. Amikor elég jó hangulatba került, felállt és kiment a ruhatárba. A ruhatárból egy hosszú keskeny csomaggal tért vissza. Amint kiderült, egy tok volt, amelyből egy éneklő fűrészt vett elő. A leghangulatosabb angol dalokat dúdolta a zenével együtt és éneklő fűrésszel kísérte. A nem várt, de feltétlenül kedves produkciónak nagy sikere volt, mindenki megtapsolta. Ezen azután a mulató angol úr úgy nekibátorodott, hogy a következő percekben már füttyölni is kezdett. Meg kell hagyni, hogy mind a fűrészelést, mind a füttyölést egészen különös bájjal és tehetséggel csinálta.

★

Mindnyájan emlékszünk még, hogy néhány évvel ezelőtt egy tehetséges fiatal úrileány próbálkozott a pesti operetszínpadokon. Csorba Klárinak hívták. Sajnos, jellepeit akkor nem kísérte a megérdemelt siker. Gyorsan súlyos lépésre határozta magát. Összecsomagolt és elutazott Budapestre. Azóta Jávában, Borneó szigetén, Indiában a legnagyobb sikereket aratta. Bizonyítja az a sok értékes prém és ékszer, amit budapesti látogatása alkalmával volt barátai és ismerősei igaz irigységére viselt.

★

Érdekes újítást léptetett életbe a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltja, ami eddig teljesen szokatlan, vagy legalább is ritka jelenség volt a magyar kereskedelmi világban. Nem csupán az a körülmény méltó megemléstésre, hogy a cég főnöke dr. Kertész Elek, hanem a bolt kiszolgáló személyzete is diplomás tanítónőkből és érettségisített úrileányokból rekrutálódott, akik egytől-egyik a középosztály gyermekei. A 3 tanítónő és 3 érettségisített kiszolgáló kisasszony mellett még a kiszolgáló gyakornok-fű és a kiszolgáló gyakornok-leány is érettségi bizonyítvány tulajdonosa. A bolt előnyomdájában 2 diplomás tanítónő nyert elhelyezkedést. Dr. Kertész Elek, a cég főnöke, egyébként azt is elhatározta, hogy minden évben a kö-

Vászonpárna, színes mezei csokorral. Leírása kézimunkarovatunkban

zéposztály mindkét nembeli fiatalságából fog nevelni erre a szakmára utánpótló szakembereket. Jó volna, ha ezt a példát máshol is utánoznák és ilymódon járulnának hozzá más cégek is a középosztály gyermekei elhelyezkedésének megkönnyítéséhez.

★ Régen esett annyi szó ingatlan vásárlásról, mint a Lipótvárosi Kaszinó házeladásáról. A Pénzüntézi Központ vásárolta meg a kaszinó Szabadság-téri hatalmas épületkomplexumát, 643.000 pengőért. A hírek szerint az elmúlt hetekben ugyanezt az ingatlant egyformán felajánlották a Pénzüntézi Központnak és a Nemzeti Banknak is 500.000 pengőért. Érdekes kérdés lehetne, hogy miért nem vették meg 500.000 pengőért azt az ingatlankomplexumot, amelyet 643.000 pengőért ugyanazok vettek meg.

★ A Kormányzó római utazásának legboldogabb résztvevője kétségkívül egy Köhler nevezetű belvárosi borbélysegéd volt, akit a Kormányzó magával vitt. Teljes ellátást és 30 pengőt kapott a boldog borbélysegéd. Büszkén meséli mindenkinek, hogy

a római királyi palotában még ő is 10 fogásos ebédet és vacsorát kapott.

★ A napokban készült el Rubner György dr. igazgató feleségének életnagyságú portréja Somogyi Istvánnál. A portré nagyszerűen sikerült, az ősi tárlaton be is fogják mutatni a nagyközönségnek.

★ Orlovsky lengyel követ pártatlan történelmi kultúrával rendelkezik. Nemsokára megjelenik magyarul is legújabb történelmi munkája, amelyet Benyovszkyról írt. Mindenki kíváncsian várja a lengyel diplomata magyar tárgyú munkáját.

★ Az emberi lelemény úgy látszik nem ismer határt, ha szükség van rá. Egy dúsgazdag vállalati igazgató szerelmes egy fiatal asszonyba. Az asszonyka férje szorgalmas, dolgozó ember, de vagyona nincs és a jövődelméből bizony nem tudja szépségéhez méltóan ellátni minden széppel-jóval feleségét. A szerelmes vállalati igazgató pedig bármennyire szeretné is, nem ajánlhatja fel anyagi segítségét. Ezért egész eredeti módot választott a támogatásra, ami ellen senkinek sem lehet kifogása, annál is in-

kább, mert mindenki tudja, hogy az asszonyka szereti férjét és hűséges hozzá. Rendszerint kártyapartira ül össze a társaság, ahol szinte írott törvényszerűen mindig az igazgató veszt és a fiatalasszony nyer. Kinek lehet ellene kifogása?

★ Schneider Géza, pápai kőfaragó, aranyérmert nyert egy nagyszerűen sikerült Mussolini szobrárért. Allítólág az olasz állam meg is vásárolta a nagyszerűen sikerült portrét.

★ Báró Orosdy Fülöpné nagyon büszke a ritka vadászserencséjére. Bői birtokán nyestet lőtt a köszmúltban. Evvel a vadászserencsével kevés magyar vadász büszkélkedhetik.

★ Új közírói karrier van kibontakozóban. Benz Albin báró cikket írt egy égető szociális kérdésről. A cikket teljesen ismeretlenül elküldte a legnagyobb delutáni lap főszerkesztőjének, aki meglepetve olvasta a rátermett írást és már a következő napi lapban azonnal leadta. Ugyanakkor levelet írt a fiatal mágnásnak és meghívta lapjához munkatársnak.

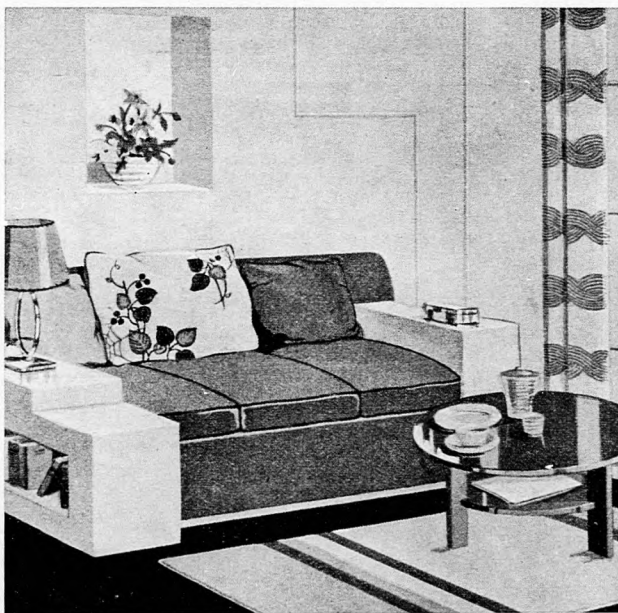
KOR ÉS SZÉPSÉGHIBÁK

Bocsánatot kérünk ezért az udvariatlan címért, illetve a címben lévő udvariatlansággért. Először is: a hölgyeknek nincs kora, hanem csak ifjúsága, másodszor pedig: a kor a hölgyeknél nem okozhat szépséghibákat, hanem csupán — furcsaságokat. A férfinnak pedig mindig udvariasnak és gálánsnak kell lenni, ha nőkről és nőknél beszél. Richelieu bíboros, XIV. Lajos udvarának leggalánsabb férfia, valóságos hivatásának és életcéljának tekintette, hogy minden hölgynek hízelgőt és kedveset mondjon. Egy alkalommal egy rosszmájú udvarhölgy zavarba akarta hozni és bemutatta egy olyan hölgynek, akinek az orrocskája, bizony, meglehetősen széles és lapos formájú volt. A bíborost egyenesen felszólította:

— Nos, ennek a hölgynek is képes bókólni?

— Feltétlenül, — válaszolta Richelieu. — Ez a hölgy, mint a többi, égből a földre szállott angyal. Csak egy kis kellemetlenség történt vele. Zuhantában ugyanis az orrocskájára esett. Ha ez a hölgy ma élne, feltétlenül kozmetikushoz sietne és úgynevezett „orraszplasztikát“ végeztetne magán. Mert ma már minden szépséghibát korrigálni lehet. Kérdés azonban, hogy egyáltalán kell-e ilyen szépséghibáknak lenniük?

Nem kell, ha kora ifjúságunktól kezdve ápoljuk magunkat. Ápoljuk a kezeket, az alakot, az arcot, a haját: ez a titka a nő örök ifjúságának és szépségének. Már 18 éves kortól tessék

l n t í m s z o b a s a r o k

kis hormontartalmú arckrém használata minden este, esetleg hetenkint egyszer kozmetikai „pakkolás“ és eltűnik a ránc.

A legfontosabb azonban: tessék tejet inni! Amerikában a híres és hírhedt „hollywoodi fogyókúra“ helyébe lépett az úgynevezett „holyday-kúra“, amelynek fő alkotóeleme a tej.

Minden nőnek, aki túl van a 40. életévén, nagyon ajánlatos az úgynevezett „kompót-kúra“, ami azt jelenti, hogy hetenkint egy napon csupán kompótot mellőzötassék enni.

Es minden nő fiatalnak érezheti magát, amíg környezete úgy viselkedik vele szemben, mint egy valóságos fiatalal.

a testet hideg vízzel le-tussolni és utána frottier-lepedővel megszáritani. A mell ápolása is már fontos ebben a korban. A soványító-kúra és a túlhajtott sportolás könnyen meglazítják az izomszalagokat, amiknek megerezkedése a mell puhaságát vonja maga után. A nők elég gyakran nézik meg arcukat a tükörben és szomorúan állapítják meg talán, hogy hajlamosak a tokára. Pedig a védekezés végtelen egyszerű: tessék minden este tiszter köralakú fejmozgatást és kevés masszázst végezni és a veszély elmúlt. Aztán: tessék magasan tartani a fejét, nagyságos asszonyom. A férfiaknak is imponál ez, látványnak is szép és a toka is elmúlik.

Áltáncolt éjszaka után talán megjelenik már az első ránc a szem alatt. Nem, ez egyáltalán nem jelenti az öregedést. Egy

ERDŐDY ELEK:

Felnőttek

karácsonyfája

Már alkonyul... Az angyal még nem csönget,
Gyermekfóhász nem űzi el a csöndet,
A csöpp szívek ujjongva arra várnak:
Mikor suhannak már az angyalszárnyak.
A karácsonyfa-gyertyák még nem égnek,
Térdeljünk most le mi: felnőttek, vének.
Hány éve annak?... Rég volt, nagyon régen,
Hogy mi térdeltünk a fácska tövében.

Próbáljunk újra kisgyermekek lenni,
Mintha nem történt volna semmi, semmi,
Mintha nem jártunk volna könnyben, vérben,
S nem könyörögtünk ember előtt, térdén.
Nem gyűlöltünk és nem bántottunk senkit —
Körülölel a karácsonyi csend itt:
Ne gondoljunk a megtett élet-útra,
S dobbanjon régi gyermekszívünk újra.

Legyünk — mint voltunk — tiszta, mint a gyermek,
Kinek szívében álmok szenderegnek.
Talán a jószág elfelejtett álma
Beteg szívében új otthonot talál ma.
Szeressünk úgy, mint gyermekként szerettünk.
S bár zordon évek szálltak el felettünk,
Higgyük: az ember tiszta, jó és áldott,
Hisz Jézus egykor mindenkit megváltott.

Tudjunk — mint régen — újra imádkozni,
Lemondani és mindent feláldozni,
Mégfogni kezét annak, aki reszket,
S levenni válláról a gond-keresztet.
Megoldani a bús szegénység jármát,
Megölelni a szenvedőt, az árvát,
Segíteni, kik rogyant térdrel járnak,
S letörlni a könnyeket, ha fájnak.

Tanuljunk újra: igaz ember lenni,
Egyenes úton szent cél felé menni,
Istent imádni tiszta gyermek szívvél,
Kihamvadtt üszkön újra izzó hittel.
Szívünk szeressen, két karunk öleljen,
Kezünk kenyérkét mindenkinek szeljen, —
S ha égnek majd a kis gyertyák a fákon:
A mi lelkünkben is legyen Karácsony!

Yturbidé második halála

Regény * Írta: Pánczél Lajos

III.

A repülőtéren már a kora reggeli órákban is mozgalmas, eleven volt az élet. Gépek jöttek és mentek, magányos, karcos kis monoplánek és utasszállító hatalmas légijárművek.

Most indult el a müncheni repülőgép, ám alig tünt el a kék messzeségben, ellenkező irányból egyre nagyobbodva jött egy másik gép: a Holland-Indiába tartó hatalmas repülőgép, amely húsz embernél kevesebbet soha sem vitt. A gép utasai kiszálltak — egy óra pihenőt tartott a repülőgép, ezalatt az óra alatt végig lehet autózni a városban. És a sárgára festett taxik egymásután iramodtak neki a városnak.

Közben az egyik hangárból kivontatták a londoni gépet, amely ezüstösen ragyogott a reggeli napfényben.

Montőrök szorgoskodtak körötte.

Fényesen, diadalmasan, büszkén várta a pompás gép az utasait.

És jöttek is az autók egymásután a repülőtérré. Elsőnek a repülőtársaság autóbussa, amelyen heten érkeztek, azután néhány magánautó, az egyikben Bertrand s a repülőgép utasai közül utolsónak futott be José Yturbidé hatalmas égszínkék kocsija, amelyet olyan sokszor megcsodáltak a városban.

Az utasok percek alatt átestek a repülőutazás formalitásain: a kötelező biztosítás megkötésén és a repülőtársaság kártérítési felelősségét elhárító nyilatkozat aláírásán.

Egymásután beszálltak.

Két kereskedő, egy gazdag londoni hölgy, egy újságíró, egy futballkapus, aki a csapatja után utazik, azután Yturbidé, Bertrand, egy francia fiatalember és két huga, egy délafrikai mérnök, egy hegedűművész és az impresszáriója utaztak a kényelmes, nagy gépen, amelyben pompás fotelek várták az utasokat.

Elérkezett az indulás ideje.

A gépóriás törzsein betették az ajtókat, megberregett a propeller, a repülőgép egyre erősödő sebességgel szaladt a hatalmas betonkapun, azután lassan felemelkedett, elszakadt a földtől, már a levegőt járta, magasabbra, egyre magasabbra emelkedett, fel, a felhők közé...

Egyenletesen, simán repült, a bennülők nem is érezték, hogy fenn, a felhők között járnak, Yturbidé az ablakon kitekintett a mélybe, ahol apró vonalak és tarka foltok jelezték a továtúnó vidéket.

Órákig repültek, míg végül hatalmas zöld réten keskeny, hosszú épület fekete tetejéről feléjük világított hat fehér betű:

LONDON.

A repülőgép lefelé szállt. Széles nagy ívben közeledett a föld felé és London neve egyre nőtt, mint valami álomkép, ami rohanva közeledik az ember felé. Aztán már a földön voltak. A legkisebb zökkenés nélkül gurult a gép.

London!

A Mansion House, a Royal Exchange, a Szent Pál-székesegyház, a Tower, a Themse, a Hydepark, a Westminster, a Trafalgar-Square Londonja, a City, ahol kis tűzással egész Európa kereskedelme lüktet, a batterseai, lambethi southwarki hatalmas gyártelepek.

Dél elmúltával érkeztek meg, éppen a tőzsdezárlat felé s amikor autójuk a Royal Exchange, a londoni tőzsde előtt elrohogott, Yturbidé megállította a kocsit:

— Csak egy pillanatra, — szólt oda Bertrandnak — beszélgetek és informálódok...

A pillanat közel tíz percig tartott. De Yturbidé elégedetten tért vissza és közölte Bertranddal:

— Londoni embereink kitűnően dolgoznak... A részvények százhuszonegy shillingen állnak...

— Tegnap, ha jól emlékszem, száztizenhat volt a zárlatkor...

— Jól emlékszik, Bertrand! És ez az emelkedés annál többet jelent, mert a hangulat ma nagyon tartózkodó volt... Vásárlás alig történt, csak az Yturbidé-papírokban mutatkozott kereslet...

— A mi embereink keresték.

— Téved! A mi embereink teremtették meg a hangulatot. És azután jött utánuk a többi, — mondta furcsa göggel és diadalmasan Yturbidé.

TELEFUNKEN 437
szuper hallgatom!

HAZI KÖZMETIKA

Az ideális női szépség

írta: Dr. Földes Miklósné

Évezredek óta vitatkoznak róla és még évezredekig fognak felőle vitatkozni, anélkül, hogy valaha is eldönthetnék: milyen is az ideális női szépség?

Nos, nem is lehet célnak mindentudó bölcseséggel a megoldhatatlan kérdést megfejteni. Mindössze néhány szempontot akarunk ismertetni, amelyek a sokszor fölmerülő vita során kétségkívül döntő jelentőségűek. Örömmel láthatjuk, hogy mindazok a fékevesztetten erőszakos reklámozások, tömegszuggesztiók, melyekkel Amerika elárasztotta Európát az úgynevezett "fiús" nőiszépségideál megkedveltetésére, — hiábaválók voltak. Nem érthettek célhoz ezek a törekvések, mert az antik kultúra örökéletű Vénus-eszmein kifejlődött európai civilizáció nem tudta és nem akarta elfogadni egy új világrész, számára érthetetlen és a legősibb szépségideáljaival merőben ellentétes szépségideálját. A mi világrészünk izlése nem tévesztette szem elől egy pillanatra sem, amit a mondán világ szépségdiktátorai minden áron el akartak felejteni, hogy a nő célja, élet-hivatása: anyává lenni!

Az ideális női szépség a mi kultúránk bejégzettisége folytán egy harmónikus egész, melyben nem lehetnek bántó érdességek, avagy riktó színek okozta hangulatzavarok. A szépség az élet édesestivére, az élet pedig az egészség áldása. Nincs tehát a szépség oltárán elsőbrendű áldozat, mint egészségre törekedni, — hogy a szépség felé közeledjünk...

A szépség a művészet örök vágyalma,

ideálja. De ismerünk-e, van-e a művészet végtelen birodalmában akár csak egy alkotó zseni is, aki azt, ami lelkében, mint a szépség égi küldöttje megjelent, pontosan megírta, vagy eldalolta volna? Nincs és nem is lehet. Mert az emberi lélek, mint a teremtés koronája, mindig ezt és úgy látja szépnek, szebbnek, legszebbnek, ahogyan azt az isteni szikra, a lélek érzése parancsolja. Van-e emberfia számára szebb látvány, mint a beteg gyermeke fölé hajló anya fájdalomtól elcsigázott arca? Nincs!

Büszke évszázadok kísérelték meg, hogy a természetalkotta női eszményeken gögös fölfuvalkodottságukban formákat változtassanak, ámde mindannyiszor játszva söpörte őket el az új korok változott eszménye. Eredmény csak akkor mutatkozott, midőn a test segítségével a lelket kísérelték meg kifejezni a külsőn, a kor női szépségideáján. A lélek, valahányszor hozzáfordultak, sosem csalta meg a szellem emberét. A szépséget teremtett lélek késő évszázadok mulva is diadallal hirdette a testbe formált alkotása diadallát.

Mi a női szépség útja az újkorban, napjainkban?

Gögös forradalmakat, hetyke újításokat vert vissza az örök szépség földi megvalósulása és magához közel csak egy valakit bocsátott: a tudomány szentlelkű apostolát, amint szívében a lélek örök-szent tűzével közeledett Isten lelke — az ember felé, ott keresve a szépséget, ahol az idők kezdete óta van...

Lysiform nélkülözhetetlen. Saját érdekében használja. * Utasítás minden üveg mellett

Az autó bennjárt a Cityben, a nyüzsgő, hullámzó üzletnegyedben. Aztán mentek tovább és végül a Bank of England épülete előtt állapodtak meg.

Egy órája sem múlt, hogy Yturbidével leszállt a repülőgép, a nagy konzernvezér már zöld asztal mellett tárgyalta az angol pénzpiac legtekintélyesebb vezéréivel. Bevégezte az egyik tárgyalást, aztán következett a másik.

A Bank of England után a Bank of London!

A Bank of London után a City Bank!

A City Bank után a negyedik, a negyedik után az ötödik.

A visszavásárolt kötvények elzalogosításáról folyt a tárgyalás. Yturbidé fáradhatatlan volt, agyában a számok sokasága zsúfolódott össze, egy-egy ajánlat előnyeit és hátrányait pillanatok alatt felismerte, gyors gondolkozását senkisémmel tudta követni.

Este hét óraker fejezte be a tárgyalásokat!

Halálosan kimerült volt, az idegei táncot jártak, de a nagy játszmat megnyerte. A kötvényeket sikerült kedvezően elhelyezni, a tizenhatmillió font együtt volt, a kötelezettségeket most teljesíthetik és aztán...

Yturbidé agyában borús gondolat ütött tanyát.

Aztán?

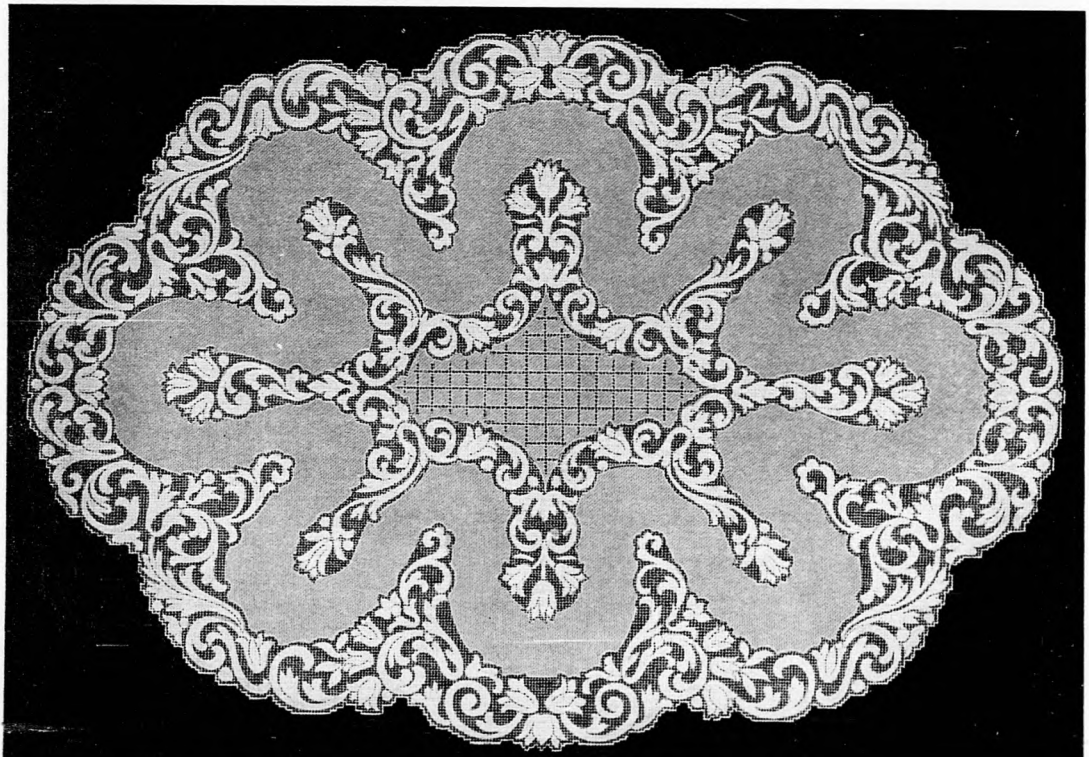
Mi lesz aztán?

Az a beszélgetés jutott az eszébe, amit előző este a hegyi villa terraszán folytatott Yvonne-val.

Valamit kellene csinálni! Valamit, amivel megszilárdíthatná a híres Yturbidé-konzern, amelyben félesztendő óta csak csodálatos, titkos, ravasz és vakmerő injekciókkal tartja a lelket.

Eddig sikerült minden!

A nagy vállalat válságát senkisémmel gyanítja s most, hogy ha a világpiac megtudja, hogy a konzern milyen könnyedén és milyen pontosan teljesítette fantasztikus összegű kötelezettségét, akkor a bizalom továbbra is kitart a konzern mellett.

Ebédlőasztal-terítő, toledo hímzéssel. Bővebb leírása kézimunkarovatunkban

Hímzett, színes tavaszi táska.

Leírása kézimunkarovatunkban

A huszadik század asszonya

A XIX. század végén a világ legnagyobb elméi foglalkoztak azzal a titokzatos problémával, hogy vajjon milyen lesz az eljövendő XX. század asszonya. Ma, mikor egy negyedszázadot leéltünk abból a századból, melyet az akkori írók elől a felfedhetetlen homály eltakart, érdeklődéssel kutattuk fel ezeknek a nagy lángelméknek a mai asszonyról elgondolt és megírt elmefuttatásait. Ezekből megismerjük, hogy a negyedszázadév előtti írók és filozófusok helyesen következtettek a mai nők törekvéseire, fejlődési irányára és már akkor sikerült nekik bepillantani abba a nagy lelki átalakulásba, mely a mai nőt jellemzi. Azonban olvassuk ezeknek a nagy elméknek, a mai asszonyokat megvilágító gondolatait.

Azt nem keresik, nem kutatják és nem sejtik, hogy milyen áron, hogyan sikerült ennek a kötelezettségnek a teljesítése, — csak a ténymint látják.

S a tény: az Yturbidé-konzern pontos volt!

Az Yturbidé-konzern megbízható!

Az Yturbidé-konzern szilárd!

Ez a tény elkápráztatja majd a világot, mint a színházi díszlet, amely csillog, ragyog, amikor a mesebeli tájat varázsolja a nézők szeme elé s mindenki elfelejti, hogy vászondarabokra festették az egészséget, a csábító pázsit felgöngyölíthető fűszőnyeg, a zöldelő fa levelei pedig impregnált papírosból készültek.

Ha valaki a színpad mélységéből, hátulról nézi meg a díszletet, akkor elszállna a varázs.

És Yturbidé arra gondolt, mi lesz, ha egyszer valaki bepillant a konzern kulisszái mögé?!

Nem, erre nem kerülhet sor!

Most újra időt nyert, heteket, hónapokat, ezalatt sok minden történhetik...

Az a fontos, hogy ezen a napon túl van... Ez a nap nagy fordulópontot jelentett, ez a nap a végzete lehetett volna, de lehet még a — szerencséje is.

Suhant az autó és megállt az Ambassador-hotel előtt.

Yturbidé mindig itt szállt meg, az előkelő londoni hotelben, az első emeleten, a legszebb lakosztályt bérelte. És itt lakott Bertrand is, egy emelettel feljebb.

Mielőtt elváltak volna, Bertrand megkérdezte:

— Elnök úr, a lakosztályában vacsorázik?

— Azt hiszem...

— És mikor indulunk vissza?

— Ezt pontosan nem tudom most megmondani. Valószínűleg délután, nagyon fáradt és kimerült vagyok, pihenni szeretnék.

— Bizonyára korán lepihen, elnök úr?

— Azt hiszem! A viszontlátásra, Bertrand!

Elváltak.

Yturbidé megfürdött, hogy felfrissüljön, azután felhozatta a vacsoráját, elfogyasztotta, bár fáradt volt, vágyott a pihenésre, mégsem akart lefeküdni. A teste fáradt volt, de az agya lázasan dolgozott, nyugtalan gondolatok kavargotak benne érezte, hogy ha most lefeküdné, úgysem tudna elaludni, csak lázasan vergődne.

Az órájára nézett.

Tíz felé járt az idő.

Azután felvette a telefonkagylót, összeköttetést kért Bertrand szobájával.

— Halló, Bertrand!

— Elnök úr?

— Igen... Lefeküdt már? — kérdezte fáradt hangon Yturbidé.

Az ülő

életmód zavarja az emésztést. Gyakori következménye fej- és derékfájás. Előznie tehát meg. Ennek is segít a

DARMOL
HASZNÁLD

Készíti
SILFID
 TÖRVEVEDE
 egy beszábot
 harisnyatartós melltartó

Preiszné
 fűzőszalonja
 VII., Dobány-u. 16-18
 Telefonszám: 13-51-91
 Üzletben nem kapható

ARANYCSOKOR
 PAMUT VÁSZON
 FEHÉRBEŒN ÉS SZÍNESBEŒN

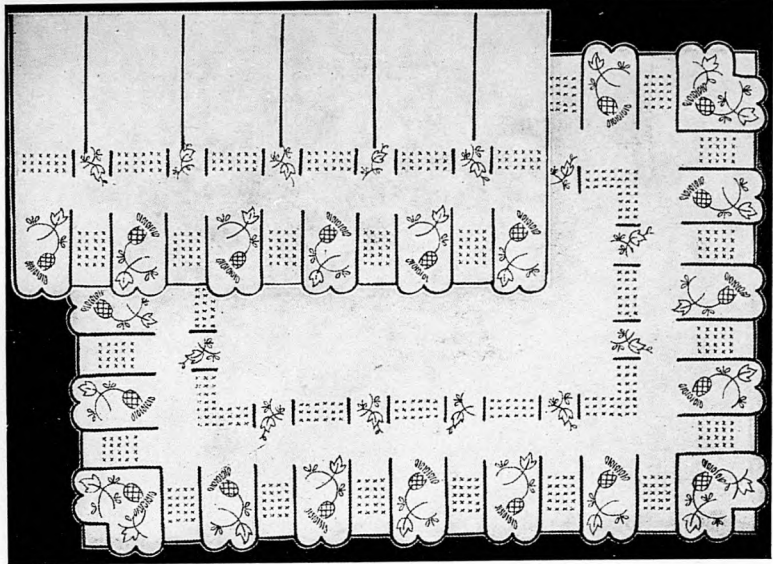

A
 LEGJOBB
 LEGSZEBB

**KÉZIMUNKA
 ÁGYNEMŰ ÉS
 FEHÉRNEMŰ**
 ANYAG

Budapesti detail főárusítás
 a Magyar Uriasszonyok
 Kézimunkaboltjában
 Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

BUTORT mindenki
BOG-MIL butoráruházban vásárol
 VI., Vilmos császár-ut 43. (Báthory
 utcával szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK,
 HÁLÓK, EBÉDLŐK** dús választékban

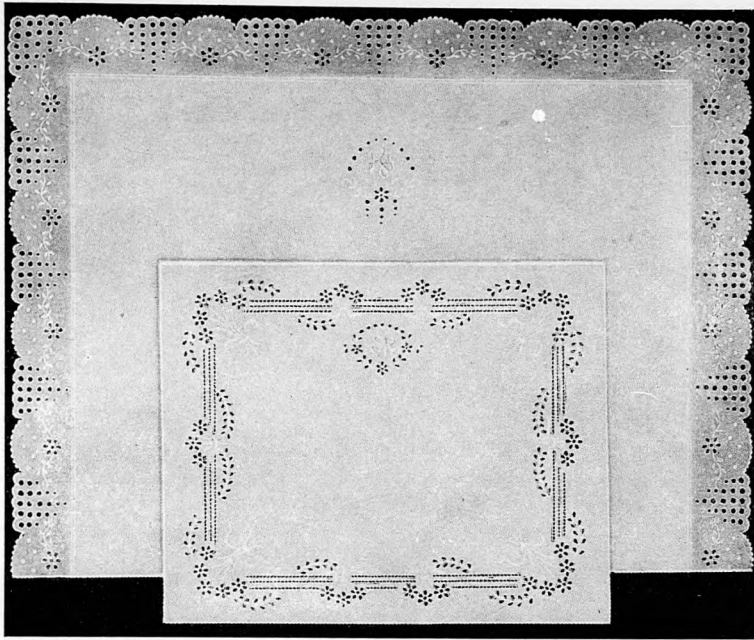

Modern mintájú színes konyhagarnitúra.

Leírása kézimunkarovatunkban

— Nem, nem... A megállapodásokon dolgozom, — felelte a titkár.
 Yturbidé felnevetett:
 — Hagyja abba a munkát... Nem lenne kedve velem jönni, barangolni kicsit London éjszakájában?
 — Örömmel!
 — Öltözzék, addig én is elkészülök... A viszontlátásra!
 Érezte, hogy most az lesz számára a legüdítőbb pihenés, ha szórakozást keres... Hiszen úgyis robot az egész élete, legyen egyszer vasárnap ebben az agyonhajszolt, zaklatott, nyugtalan életben, amelyet a világ minden táján annyian és annyian irigyelnek.
 Félóra mulva mind a ketten szmokingban voltak.
 Bertrand csak úgy sugárzott az örömtől.
 — Elnök úr, — mondta mosolyogva — ez aztán igazán meglepetés... Sohasem gondoltam volna, hogy José Yturbidé egyszer kizökken a megszokott kerékvágásból... De megértem, a mai nap nagy eseményét meg kell ünnepelni... Munka után jöhet a szórakozás.
 — Igaza van, kedves Bertrand... bevallom még mindig a tárgyalások hatása alatt állok, azért vágyom úgy a szórakozásra, mert tudom, hogy úgysem tudnék elaludni... És nincs annál boralmasabb, mint álmatlanul hánykolódni...
 — Akkor induljunk!
 Taxi suhant a fényes hotel bejárata elé.
 Beszálltak és Bertrand odaszólt a sofförnek:
 — Piccadilly!
 Ami Párisban a Mont-Martre, Londonban a Piccadilly! A mulatók negyede. A tér és a környező utcák fényárban úsznak, színes fényesóvak élénkítik az éjszakát, autók gördülnek, a zene kiszűrődik az utcára is, mulató mulató mellett, fényes, elegáns, kevésbé fényes és kevésbé elegáns, egészen egyszerű szórakozóhelyek. Lehet válogatni!
 Bertrand, amikor a negyed kellős közepére értek, megállította a kocsit s kiszálltak. Egy kicsit élvezni akarták az éjszakai London nyugsgó áramlatát, nézték a villanó fényreklámokat, egy hatalmas falról villanyújság betűi szikráztak az éjszakába.
 Yturbidé éppen akkor nézett oda, amikor egymásután pattantak ki a fénylő betűk:

Sok mindenben csalódhat, de a Gerő-féle
„FÜZŐ ÉS MÉGSEM FÜZŐ”-BEN SOHA!
 Saját készítményű melltartó formájú fehéreneműek és kötőtárak.
GERŐ
 Erzsébet körút 52. szám, a Royal nagyszállóval szemben. Telefon: 1-366-05

Hímzett ágygarnitúra. Leírása kézimunkarovatunkban.

JOSÉ YTURBIDE, A VILÁGHÍRŰ YTURBIDÉ-KONSZERN VEZÉRE MA LONDONBA ÉRKEZETT. STOP. BIRMINGHAM-BAN AZ ARSENAL A MEGISMÉTELT KUPAMÉRKŐZÉSEN SZENZÁCIÓS GYŐZELMET ARATOTT. ÖT-EGY ARÁNYBAN LEGYŐZTE ELLENFELÉT, A BIRMINGHAM CSAPATÁT. STOP. MAC-DONALD...

Yturbidé mosolyogva mutatott a villanyujság tovakigyózó betűire:

— Lám, még itt is kísértem önmagam...

— Mindjárt elfelejtünk mindent, ami üzletre, tárgyalásokra emlékeztet! — mondta Bertrand vidáman. — Itt a Piccadilly-Hall, talán ide térjünk be...

Fényes, híres, elegáns mulató előtt állottak.

Yturbidé megrázta a fejét:

— Nem... Itt megint nem tudnók zavartalanul élvezni a ma estére engedélyezett szabadságot... Akik idejárnak, London leggazdagabbjai közül kerülnek ki és nem szeretném, ha felismernének... Még összetalálkoznék valami bank- vagy iparvezérrel s akkor el lenne rontva az egész estém... Valami egyszerűbb, eldugottabb, meghittebb helyre mennék!

Bertrand szolgálatkészen ment tovább.

A fényes térről bevágtak az egyik mellékutcába. Itt is mulatók, music-hallok voltak, de szerényebbek.

Azután még beljebb mentek, ahol már az egész egyszerű szórakozóhelyek sorakoztak egymás mellé, a matrózok, kínaiak, a könnyű lányok szórakozóhelyei.

Yturbidé találomra megállt az egyik előtt.

Itt nem fényáradat zuhogott rá, mint a nagy mulatók bejáratából. Nehány villanykörte már ki is égett a transzparensből, amely szerény, szinte csak pislákoló fényel hirdette:

KING HALL

Yturbidé nevetett.

— Hát nem éppen fejedelmi, nem méltó a nevéhez, de azt hiszem, hogy ettől egész jól elszórakozhatunk.

Bertrand kissé aggodalmaskodva fordult az elnökhöz:

— Nem lesz ez túlságosan demokratikus?

— Elfelejté kedves Bertrand — válaszolt Yturbidé mosolyogva, — hogy Anglia egyformán hazája a kiváltságoknak, a hagyományoknak és a demokráciának. Miért húzódozunk tehát?... Amellett nézze csak, itt valami nagy attrakciót hirdetnek...

Tényleg, a szegényes mulató bejáratánál, kétoldalt színes plakát símult a falhoz s nagy betűkkel hirdette:

MINDEN ESTE FELLÉP CORINI A GUMMIARCÚ EMBER

— Ez igazán érdekes lehet — mondta Yturbidé —, meg kell nézni... Menjünk! És már indult befele.

Ütközben még mosolyogva megjegyezte:

— Azt hiszem, se maga, se én nem láttunk még ilyet, kedves Bertrand.

Az elnök fiatalos, jókedvű léptekkel folytatta útját.

Bertrand utána.

(Folytatjuk)

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE.
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN

AZ ENYHÉ, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

Tessék elhinni, hogy

— nem minden asszony képes annak a csodálatos hivatásnak betöltésére, hogy anya is legyen; egyesek beérik azzal is, hogy csupán gyermekeik vannak.

★

— vannak esetek, amikor a férfit ézerszer boldogabbá teszi az, amit egy asszony megígér neki, mint az, amit valóban be is vált.

★

— nagyon nehéz dolog: egy asszonynak szolgálni; még sokkal nehezebb: két asszonynak szolgálni; a legnehezebb azonban, sőt egyenesen lehetetlen: egyetlen asszonynak sem szolgálni.

★

— a férfit megcsalhatja még a legokosabb asszonyt is, de meglepészen csak az igazán ostoba asszonyt lehet.

★

— a fiatalág még az egyszerű udvariassági szólamokat is hajlandó szerelmi vallomásnak tekinteni; öreg korban azonban már a tényleges szerelmi vallomás is csupán udvariassági frázisnak számít.

★

— még mindig sokkal jobb eset és kellemesebb, ó gögös férfiak, ha alázatos rabszolgái lesztek egy pávának, mintha szótlanul engedelmeskedtek egy parancsoló libának.

3000 EVVEL EZELEŐTT

A spanyoloknál a kifejlett női kebel csúnya és illetlen volt: ezért is a serdülő lányok ólomlapot viseltek mellükön, hogy azt ellaposítsák. Dekoltázs mégis volt náluk is, — csakhogy a háton.

★

A spanyol hölgy illem elleni halálos vétségnek tekintette a lábát mutatni: a szoknya a földig ért, menés közben ráléptek, mely ügyességet külön meg kellett tanulni.

★

A spanyol hölgy öltözkékéhez hozzátartozott télen 10—12 szoknya, nyáron 7—8, de a könnyedén elegáns francia hölgy is legalább három viselt, jellemző nevük is volt: a titkos, a szerény és a csintalan.

★

Erzsébet angol királynő garderobjában 3000 drágábbnál drágább öltözkét gondoztak és még sem volt uti «rávennie» arra az alkalomra, hogy az angol flotta megsemmisítő győzelmet aratott a spanyol armada felett: a világhírű új kosztüm teljesen be volt borítva gyöngygel és drágakövel. Halála után a zsigori, meg nem értő férfiakból álló parlament kimondotta, hogy utóda, skót Anna királynő érje be elődje — divatjamult rongyaival.

★

Két tizenhetedik századbéli író, Osorio és Moncaeda szerint Spanyolországban legalább három milliő embernek egyáltalán nincs egyetlen inge sem. II. Károly angol királynak, Pepys Sámuel szerint, három inge és két zsebkendője volt.

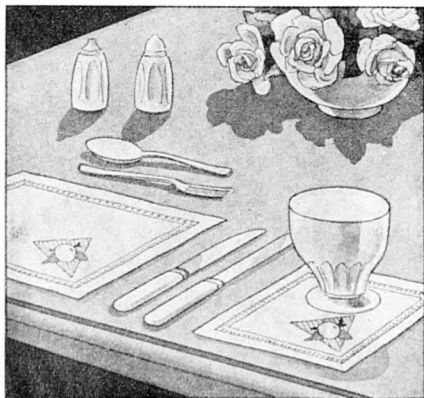
Izabella Clara Eugénia infánsnő megfogadta, hogy addig inget nem vált, míg férje Ostende ostromát győzelmesen be nem fejezi: három év múlva cserélte föl az immár «Izabella»-szinűvé vált inget.

Scarron szerint «társaságbeli» embernek havonként egyszer illik inget váltani.

★

Midőn XIV. Lajos kopaszodni kezdett és 35 éves korában parókát tett a fejére, udvari divat lett belőle és a kinevezett 48 udvari parókacsináló nem győzte a munkát. Az iskolásgyerekek zsebpénzükön nem cukrot vásároltak, hanem parókát.

Zsúr-terítőcsék. Szűrt sablonja lapunkhoz mellékelve. Hozzávaló összes anyag beszerezhető a Magyar Uríasszonyok Kézi-munkaközlőjében (VI. ker., Teréz-köviút 6.)

Karácsonyi cukros apróságok

Kávékrém-cukor. Félliter jó friss habtejcszint, 5 deka vaj, félkiló cukrot, egy fél rúd vaníliát és egy csésze nagyon jó erős feketekávévet tegyünk föni s folytonos kavarással mellett addig főzzük, míg a

szaloncukornál szokott dörzsolési próbánál grízesedni kezd. Ekkor levesszük és tányéron eldörzsoljuk, mint a szaloncukrot, végül kisujjnyi vékonyra ellapítjuk és még melegen a kés fokával kockákra elosztjuk. Ha kihűlt, a késsel jelzett vonalakon szétördeljük és viaszos papírba csomagoljuk.

Töltött csokoládé-cukorka. 21 deka vaniliás porcukrot, 4 egész tojást a tűzön víz fölött addig kavarrunk, míg megsűrűsödik. Ekkor a tűzről levesszük és tovább kavarrjuk. Ha hűlni kezd, adunk hozzá 14 deka puhított csokoládét, 10 deka friss vajat és 14 deka darált diót vagy mogyorót s mindezzel jól kikeverjük. Hideg helyre tesszük s ha kissé megkeményedett, golyókat vagy más alakokat formálhatunk belőle, azután villával csokoládémázba mártogatjuk. A mázt következőképpen készítjük: sűrű cukorszirupot készítünk és ha forr, reszelt csokoládét teszünk bele, a golyókat belemártjuk és tátra téve megszáritjuk.

Mogyorókrém. Féliter tejbe 15 deka kissé pörkölt, őrölt mogyorót adunk s ha íze jól kifőtt, szitán áttörjük. Négy tojás sárgájából és 6 kanál cukorból a szokott módon krémet főzünk folyton keverve, ha kihűlt, fél deci vízben felolvasztott 4 lap zselatint és végül 4 deci tejszínből készített habot adunk hozzá. Formába tesszük és jégre állítjuk, hogy megköcsönysodjék.

Cukrozott gyümölcs-parfait. Öt deci tejszínből készült habba tesszünk 5 kanál cukorport, 13 darab piskótát és kis kockákra vágott vegyes cukrozott gyümölcsöt, 2 kanál marasquinót vagy bármely más ízt. Mielőtt az anyagot formába tennék, 5 szelet zselatint egy kevés vízben feloldunk, hozzá keverjük és jégen tartjuk két órát.

Kávé-cukorka. Huszonöt deka fehér cukrot vízbe mártunk és 3 evőkanál nagyon erős feketekávéval, 3 deka krumpircukorral addig főzzük, míg fonalas lesz. Ekkor keveset kiveszünk belőle és egy porcellántálon addig kavarrjuk, míg össze nem áll. Ha esetleg még híg volna, akkor tovább főzzük, ha pedig sűrű, úgy vizet öntünk hozzá és kevésbé még főzzük. Végül kiöntjük, megkeményedésig ujjnyi vastagon keverjük, tetszés szerinti darabokra vágjuk és ha megszikkadt, selyempapírba csomagoljuk.

Csokoládé-cukorka. Ugyanúgy készül, mint a kávé-cukorka, csak kávé helyett 6 deka csokoládét teszünk bele. Darabos diót is tehetünk közé.

A társaságból

Kedves előfizetőink,

most, az ünnepvárás boldogító lázában, hiába keressük azokat a szavakat és mondatokat, amikkel méltóképpen fejezhetnők ki érzéseinket és amiknek szimbólikus szárnyán elküldhetnők szívünket minden házba, minden otthonba és minden kis szobába, ahol tiszta szeretettel várják és őszinte örömmel fogadják. Most érezzük csak igazán, mennyire semmitmondóak a legszebb szavak és üresen kongók a legszebb mondatok is, ha érsek közvetítésére akarjuk felhasználni. De ha már nem áll módunkban, hogy egész szívünket küldjük el minden kedves Előfizetőnkhez, azt az alázatos kérést terjesztjük elő: fogadják olyan megértő szeretettel ezt az ünnepi számunkat, mint amilyen lelkesedéssel, lázzal és becsülettel akarással buzgólkodtunk mi, hogy méltó ünnepi köntösben jelenhessünk meg minden kedves Előfizetőnk otthonában. Ha méltónak ítélik lapunkat erre a kitüntetésre, méltóztatassanak odaadni ezt az ünnepi számot a csillogó gyertyák fényében tündöklő karácsonyfa alá. Ezzel az ünnepi számmal kívánunk nagyon boldog, örömteljes, szép, áldott karácsonyt és kérjük, hogy az éjféli szentmise hozsónnájából érezzék ki a mi hangunkat is, akik együtt örülünk, együtt ünnepelek, együtt énekelünk és együtt imádkozunk minden kedves Előfizetőnkkel az isteni Kisded bölcsője előtt...

A Kormányzó Úr

Öfelméltósága megengedte, hogy Nagy György ny. áll. elemi iskolai tanítónak elismerését tudtul adják. — Dr. Glatfelder Gyula csanádi püspök Marycz Győzőt mezőkövácsházai plébánosná nevezte ki. — A farsangot megnyitó nagyszabású Riporter-estély január 5-én lesz a Rádius-filmszínházban és a Newyork-kávéházban. — Disztingváltság közönség szórakozott a Budai Torna Egyet családi-estjén, amelyet a Széll Kálmán-téri klubházban tartottak meg, dec. 12-én a Hungária-szállóban megtartott Magyar—Lengyel-tenés és a Nemzeti Kaszinóban megrendezett Téli-estén. — A rákoscsabai Uri-Casinó és a Pro Patria öregcerkészcsapat Gárdonyi Géza emlékestet

NERUDA NÁNDOR

K Ö L N I V Í Z DROGÉRIA
P A R F U M
K O Z M E T I K A
G Y Ó G Y N Ö V É N Y E K
H Á Z T A R T Á S I C I K K E K

KOSSUTH LAJOS UTCA 10
TELEFON: 1-899-85

rendezett. Gárdonyi verseit dalok formájában tolmácsolták Révfy Géza és Hármory Istvánné. A művészi rendezés, tancok betanítása stb. Hármory Istvánné hozzáértését igazolta. Az est folyamán szépségverseny is volt, első díjat nyert: Hármoryné Várnagy Dalma, udvarhölgyei voltak: Ertekes Ibolya, Sooky Pirike, Ertekes Klárka. — Ifj. Benson Vilmosné kedves előfizetőnk Padovából kerestett fel üdvözlősoraival, amit hálásan köszönünk és szívből jövő üdvözléssel viszo-
nolunk. — A farsang legelőkelőbb mulatságainak időpontja, amin természetesen még egy-két változás történhetik, ezideig a következőképpen alakult ki: január 2-án lesz a BEAC-tea a Gellért-szállóban, 4-én a MAC-estély a Dunapalotában, 5-én a Jogászból a Vigadóban és a Piarista-tea a Hungária-szállóban, 7-én a Magyar—Lengyel-bál a Gellértben és a Protestáns-tea a Hungáriában és a BEAC-bál a Gellértben, 13-án a Technikus-bál a Gellértben, 16-án a Medikus-bál a Gellértben, 20-án a Vöröskereszt-bál a Vigadóban, 23-án a Protestáns-bál a Hungáriában, a Piarista-bál a Gellértben és a Gyógyszerés-tea a Gyógyszerész Kaszinóban, 30-án a Katolikus-bál a Hungáriában és a Ciszterci-tea az Országos Kaszinóban, február 1-én a Vitézi-bál a Vigadóban, az Atléta-bál a Dunapalotában, az Americana-bál a Hungáriában és a Gyógyszerés-bál az Országos Kaszinóban, 3-án a Bencés-bál a Gellértben, 4-én a Gazdász-bál a Hungáriában, 6-án a Széchenyi-bál a Vigadóban, a MEC-álarcosbál a Hungáriában, a BYC-bál a Britanniában, február 8-án pedig az Újságíró-bál a Vigadóban.

Hímen-hírek

Pápai Erzsébet kedves előfizetőnk és Bujcsi Ferenc dr. orvos a pannonhalmi apátsg templomában örök hűséget esküdött. — Szemerédy Izabella, szegedi kedves előfizetőnk eljegyezte kis- és nagybarokói Szmodits Zoltán, okl. mérnök, r. t. i igazgató, Budapest. — Uher Károly, gazd. főtanácsos, közalapítványi igazgató és Báthory Erzsébet leányát, Zitát, eljegyezte dr. Merkovits István okl. mérnök, az Állami Vasgyár mérnöke. — Csákány Lucy, néh. Csákány Sándor tszéki tanácselnök és felesége, szoboszlai Rácz Jolán leányát, veszprémi kedves előfizetőnk eljegyezte dr. Hallóssy Zoltán tabi ügyvéd, dr. Hallóssy Tibor korm. főtán., a Borsavölgyi Gazdasági Vasút

v. üzletigazgatója, ny. máv. műsz. főtán. és felesége Kommer Katinka fia. — Heller Olga okl. középiskolai tanár, kedves előfizetőnk és dr. Hérmán Ferenc belgyógyász házasságot kötött. Tanuk voltak: Magirus Gyula Ganz-gyári főfelügyelő, főmérnök és Handlovits Gusztáv tszéki bíró. — A jegyes- és házasságnak őszinte jókívánságait küldjük.

Jelentem még,

hogy Erdődy Mihálynak, lapunk munkatársának «Lucifer» című drámai hangjátékát, Németh Antal rendezésében és Bajor Gizi főszereplésével, nagyon szép előadásban hallottuk a magyar rádió műsorán. — A Hungária-könyvek sorozatában új bibliofil-kötet jelent meg: «A halál himnusza». A szöveg a Példák Könyvéből való és Ráskai Lea dömés apáca kezeirésében maradt fenn. Újra leírta és rajzolta Bródy Maróti Dóra, a kitűnő iparművész, olomba véste Kner Albert. A középkori krónikák archaikus stílusában megjelent pompás bibliofil-kiadás a könyvnyomtatás igazi szenzációja. — Réh Béla dr. «Idégfájdalom és villamosság» című népszerű orvosi szakkönyve, a vilamosság hatásával foglalkozik az egészséges és beteg szervezetre. Az okos és hasznos könyv megrendelhető a szerzőnél, Budapest, VII., Vilma királynő-út 11/a.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, Szabó Gyuláné szül. Lukásy Erzsébet hűséges előfizetőnk Füleken, 35 éves korában váratlanul elhunyt.

Dr. Szabó Sándor

m. kir. erdősztámtanácsos, író, ref. presbyter élete 56. évében, Rákospalotán, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Drégelyvári Károly

MÁV-főintéző, 48 éves korában, Rákospalotán elhunyt.

Ózv. Konkoly Józsefné szül. Draskovich Margit

élete 60. évében, Budapesten elhalálozott. Őszinte részvétünk hervadhatatlan virágait küldjük a frissen hantolt sírokra.

Olaj-shampooon:

száraz (dauerozott) hajhoz

Kátrány-shampooon:

zsíros hajhoz.

KAPHATÓ MINDEN SZAKÜZLETBEN!
Gyártja: Galol Vegyipari Üzem, Újpest, Deák Ferenc-u. 61.

H Á Z T A R T Á S

Nyúl becsínált leves. A nyúl elejéből, vagy hátsó részéből készítjük a levest. A szükséges mennyiségű húst darabokra vágva, megfelelő vízzel, sóval főni tesszük, zsírral és liszttel sötétebb zsemlyeszínű rántást készítünk, a rántásba kevés finom, apróra vágott vöröshagymát teszünk, hideg vízzel feleresztjük, adunk bele leveszöldséget, egy babérlevelet és megfőzzük. Ecettel ízlés szerint savanyítjuk. Tálalás előtt a levest átszűrjük, adunk bele kevés tejfelt és a húst a levesben tálaljuk.

Borsópüré. Fél kg. sárgaborsót megmosunk, hideg vízben feltéve, puhára főzzük. Ha megfőtt, zsírból és lisztből világos rántást készítünk, a rántásba teszünk egy félkávéskanálnyi finomra vágott hagymát, a főzeléket berántjuk és megsózzuk, fel-főzzük, azután átpasszírozzuk. Sült füstölt húst, vagy kolbászt és savanyú káposztacikát adunk hozzá.

Sonkás gombóe (levesbevaló). Egy evőkanál zsírt két tojás sárgájával elkeverünk, 10 deka főtt sovány sonkát apróra vágunk és közé vegyítjük. Két tojás fehérjéből kemény habot verünk és előbbiekkel együtt zsemlyemorzsával összeállítjuk, kisebb gombócokat készítünk belőle és forró levesben lassan kifőzzük.

Velős omlett (előétel). Egy kanál lisztet zsemlyeszínűre pirítunk, tejjel felöntjük, péppé főzzük és kihűlni hagyjuk. Adunk közé négy tojás sárgáját, kanállal jól eldolgozzuk, a négy tojás fehérjét kemény habba verve, közé vegyítjük és kikent, liszttel meghintett lepsziben kisütjük. Borjú- vagy disznóvelőt borssal, kevés hagymával megpárolunk, két tojást ütünk rá, forró tűzhelyen jól felkeverjük, megsózzuk és a kihűlt tésztára kenve, felgöngyöltük, visszatesszük a sütőbe és forrón tálaljuk.

Olasz káposzta kirántva. Két fej olasz káposztát megtisztítunk, egy-egy fejet hat szeletre vágunk, sósvízben puhára főzzük, szitára tesszük, hogy a víz lecsorogjon róla. Egy szép csirkét feldarabolunk, megsózzuk, lisztbe, tojásba és morzsába mártva, zsírral kisütjük, ugyanígy kisütjük a káposztaszzeleteket is. Ezalatt 20 deka rizst hűslemben megfőzzük, adunk bele egy kékhegynyi pirított vöröshagymát, két kékhegynyi apróra vágott zöld petrezselymet. Egy formát a rizzsel kibélelünk, azután beleteszünk egy sor csirkét, rá egy sor káposztát és addig folytatjuk, míg a csirke és a rizs elfogy. Tetejét leöntjük egy deci jó tejföllel és sütőbe tesszük fél órára. Tálra borítva adjuk fel.

Francia vesepecsenye burkolattal. Egy szép vesepecsenye hosszúk részét külső hártájától letisztítjuk, megsózzuk, egy éjjelen át hidegre tesszük, azután minden oldalán friss szalonnával sűrűn megtüzeljük, megsózzuk és megfelelő edényben sütőben fél óráig sütjük. Mikor szép piros, a sütőből kivesszük, zsírában kissé hűlni hagyjuk. Vöröshagymát, vagy snidlinget apróra vágunk, úgyszintén zöld petrezselymet is, összevegyítjük, a pecsenyét meghintjük vele és az alábbi frösz-tésztába burkoljuk: 10 deka lisztet, nyolc deka vaját, egy tojás sárgáját, pici sót összegyúrunk, háromszor elnyújtjuk, utóljára akkorára, hogy a húst beleburkolhassuk. Kikent sütőre tesszük és visszatesszük a sütőbe és szépen megsütjük. Ha a tészta pirosra sült, kivesszük.

Túzkemell. A túzkemell a legjobb vadpecsenye. A túzokot megtisztítjuk, kivágjuk a mellét egészben, pácba tesszük és lehetőleg jég között tartjuk két napig. Ekkor szalonnával sűrűn megtüzeljük, besózzuk, pecsenyesütőbe tesszük és szalonnaszzeletekkel beborítva, a pác felét ráöntjük és sütőben két óra hosszáig pároljuk, azután pirosra sütjük. Ezalatt három kanál zsírt, egy kanál lisztet és négy kocka cukrot kissé megpirítunk, a páclevet ráöntjük, felforraltjuk, szitán áttörjük. Ekkor visszaöntjük az edénybe és fél liter jó tejfelt adva hozzá, felforraltjuk és külön edényben adjuk asztalra. A túzok mellét szépen felszeleteljük s hosszú pecsenyétábla rakjuk. Adhatjuk külön mártás nélkül is, csak a saját mártásában tálalva.

Libamáj-pástétom. A libamájat megsózza, szépen megsütjük s ha kihűlt, szitán áttörjük. Négy főtt tojás sárgáját, kettőnek a fehérjét is megreszeljük, egy zsemlyét tejbe áztatunk és kinyomva, szitán a keverékbe tesszük, adunk bele egy citrom lereszelt héját, egy nyers tojást, egy kanál tejfelt, egy pici fehérborst, mind Ezeket jól elkeverjük. 25 deka lisztből frösztésztát készítünk 25 deka vajjal, két tojás sárgájával, egy kanál tejföllel, pici sóval s ha készen van, hosszúkára nyújtjuk, a pástétomot rákenjük, felgöngyöltük és egyenesen hosszú tepsibe tesszük és megsütjük.

Kacsá rizzsel töltve. 14 deka rizst, 14 deka borjúvelőt, kevés sonkát (egy darabban), egy egész hagymát (egészben), borsot, sóval, zsírral, hűslelvel puhára párolunk. A sonkát, hagymát kivesszük, egy tojás sárgáját belekeverünk és a megfűszert kacsát bőre alatt ezzel a töltéssel megtöltjük, kevés zsírral és vízzel

lábosban lefödve, pároljuk, azután sütőbe tesszük és gondosan öntözve, szép pirosra megsütjük.

Citromos mártás pecsenyékhez. Egy lábosba teszünk egy csésze vizet, adunk bele apróra vágva egy félkávéskanálnyi hagymát, egy kisebb sárgarépát, petrezselymet apróra vágva, sót, borsot és kevés citrom héját. Addig főzzük, míg a zöldség megpuhul, ekkor szitán áttörjük. Keverünk bele egy tojásnagyaságú vaját, pár kanál jó tejfelt és jó tűzön addig keverjük, míg sűrű lesz. Ha igen sűrű, levessel hígítjuk. Citromlével ízlés szerint savanyítjuk.

Ászpik. A hideg tálak díszítésének legfontosabb kelléke az ászpik, de csak akkor, ha szép tiszta és kemény. A legjobb ászpik hűslevesből készül. Készítése a következő: egy liter jó erős hűsleves a tűzhöz tesszük, ecetet és egy babérlevelet adunk hozzá. Közben hat dkg fehér zselatint (nyáron hét és fél dkg) hideg vízbe áztatunk, a meglágyult, kivesszük és fakanállal addig kavargatjuk, míg teljesen felold. Három tojás fehérjét kevés vízzel (2—3 evőkanálnyi) vegyítve, villával kissé felverjük, az ászpikba öntjük s egy fakanállal jól belekavargatjuk, erős tűzön addig hagyjuk forni, míg szép tiszta és átlátszó lesz, mint a víz. A tűzhely szélére húzzuk s miután pár percig pihent, szalvétán átszűrjük. Így pár perc alatt a szalvétán átfolyik s nem kell órákig várni, hogy átsepegjen. Az ászpik akkor elég kemény, ha ujjunk nyomására keményen visszapattan. Ha az ászpikot erős hűslevesből főzzük és beleadunk az itt előírt zselatint, elég kemény lesz és nem lesz azért zselatin íze. Ha azt akarjuk, hogy barna színe legyen, a leszűrt ászpikba egy pár csepp barna cukorfestéket adunk.

Dr. Horváth Zoltánné
Zsrükényér. Hosszu zsrükényeret veszünk, a belét kiszedjük, ugyhogy csupán félcenti maradjon a héján. Ezután a kiszedett kenyérből felét tejben áztatjuk és jól kicsavarjuk, hozzá adva 20 deka sonkát, 10 deka szalámit, egy füstölt nyelvet és három főtt tojást. Az egészet hűslevesben átdaráljuk, szardellás-vajjal kidolgozzuk és a zsrükényeret szorosan megtöltjük. Jégre tesszük és éles késsel felszeleteljük.
h. Héthy Ferenec

TÉSZTARECEPTÉK

Gesztenye-tekeres. Egy és fél kiló gesztenyét megfőzzük és szitán áttörünk, 12 deka vajjal jól kidolgozzuk, 28 deka porcukorral együtt. Ezután ötcentis rudacs-kákat formálunk belőle és csokoládé-mázal bevonjuk.
h. Héthy Ferenec

Apró perecek. Huszonnyolc deka lisztet táblán dörszőlünk össze 12 deka friss, finom vajjal, adjunk hozzá 18 deka porcukrot, egy pici sót, két egész főtt tojást reszelve és egy citrom héját lereszelve. Mindezt jól dolgozzuk össze. Azután nyújtjuk ki ujjnyi vastagra és formál-

„Takarékos háziasszony gázzal főz“

Ne felejtse el a Karácsonyi süteménybe

Dr. OETKER-féle SÜTŐPOR ÉS VANILLIASCUKOR KELL!

junk belőle csinos pereckéket és süssük szép halványpirosra. *h. Héthy Ferencné*
Fügesemge. 60 deka fügét meleg vízben jól megmosunk, megtörölünk, egy narancsot, fele héját rajtahagyva, a fűgével együtt húsdarálón ledarálunk, 30 deka porcukorral összegyúrjuk, kis gömböket formálunk és tálcára rakva, 4–5 napig szikkasztjuk, azután mignonpapírra téve, használjuk. *Bacszy Jánosné*

Házibarát. 25 deka cukrot, 25 deka vajat együtt habosra keverünk, azután 25 deka lisztet, 15 deka darált mogorót, egy fél reszelt citromhéjat, egy negyed-rúd vaniliát két tojás fehérjével összegyúrunk, vékonyra kinyújtjuk, közepmagyságú pogácsaszaggatóval kiszaggatjuk, ketőtől ízzel összeragasztunk, közepébe egy fél szem mogorót teszünk és megsütjük.

Bagossy Márta
Sajtos kitolófánk. Másfél liter vízhez adunk öt deka zsírt, ha forr, főzünk bele 18 deka lisztet, addig keverjük, míg jó sűrű lesz, kihűtjük és négy egész tojást dolgozunk bele kis sóval. Forró, sós vízbe, tolófánk-szaggatóval kis galuskákat vágunk a vízbe és kifőzzük. Tűzálló tálat kivajazunk és rétegenként sajttal megszórjuk, tejfellel meglocsoljuk és sütőben gyengén pirítjuk. Öt deka sajt, két deci tejfel kell hozzá. *Dr. Kommen Elekné*

Dió- vagy mogorópité. Tizennyolc deka finom darált, fele dió, fele mogorót, három egyenlő részre osztva, mozsárba teszünk, minden részhez egy egész tojást adunk, mozsárban jól összedörzsöljük és azután tálba tesszük és 15 deka finom cukrot nyolc egész tojással habústban meleg helyen egészen habosra felverünk, azután elvéve a melegről, mindaddig verjük, míg ki nem hűl, ekkor lassan keverve, a dió közé öntjük és még adunk hozzá nyolc deka olvasztott vajat és ezzel is lehető gyengén összevegyítjük, azután papírral bélelt lemezre jó ujjnyi vastagra öntjük s mérsékelt meleg csőben megsütjük. Ha kihűlt, a papírt leválasztva, közepén két-tévágjuk és a következő töltelékkel meg-

töltjük: hét deka fele diót, fele mogorót megdarálunk, sűrű tejsűrűvel elkeverjük, adunk hozzá 10 deka vajat, 12 deka cukorral habosra keverve s ha jól elkevertük, a tészta belső oldalára kenjük, a másik részét ráborítjuk, hosszukás szeltekre vágjuk és fehér jéggel bevonjuk.

Losonczy Zoltánné
Teapogácsa. Tizennégy deka sült krumplit hidegen 45 deka liszttel, 26 deka vajjal és kis sóval összemorzsolunk. Beletesszünk két tojás sárgáját, egy-két kanál tejfelt és összegyúrva egy órára hidegre állítjuk. Tízpercenként 5–6-szor hajtogatjuk, mint a vajas tésztát, minden hajtogatáskor tojással megkenve, apró pogácsákra szaggatjuk és tojással megkenve, pirosra sütjük.

Dr. Kommen Elekné
Sonkás-omlett. Három tojás sárgája, négy deka vaj, 14 deka sonka, 14 deka burgonya, kis só, kikeverve és a három tojás habja bele téve, gőzben kifőzzük és olvasztott vajat adunk hozzá.

Dr. Kommen Elekné
Sonkás-lepény. Hat tojás habjába hat tojás sárgáját, 3 kanál tejfelt, egy kanál reszelt sajtot és egy kanál lisztet keverünk. Tepsiben kisütjük és tejfellel kevert vagdalt sonkával töltve, négysezlegtes darabokra vágjuk, reszelt sajttal hintve, tálaljuk.

Dr. Kommen Elekné
Mogorós béles. 20 deka vajból, 10 deka porcukorból, 25 deka lisztből és egy tojásból nagyon gyorsan tésztát gyurunk. A tésztát két részre osztjuk és akkorára nyújtjuk ki, mint a sütőlemez és hideg helyre tesszük. Ezalatt a töltelékét készítjük el: hat tojás sárgáját habosra kikeverünk 20 deka cukorral és kevés vaniliával. A hat tojás habjából kemény habot verünk és ennek felével könnyen összevegyítünk 21 deka darált mogorót és végül a hab másik felét is belevegyítjük. A tészta egyik lapját rátesszük a sütőlapra, a töltelékét elkenjük rajta egyenletesen és a másik tésztalappal befedjük, tetejét villával megszurkáljuk, tojásfehérjével megkenjük, héjától meg tisztított és nagyon vékonyra felvágott mandulával meghintjük. A tésztát lassan sütjük, a sütőlemezén hagyjuk kihűlni és hidegen vágjuk fel hosszukás darabokra.

Katona Zsuzsika
Diószlet. Tíz deka cukrot, nyolc deka őrlött diót, egy csomag vaníliaport, három deka kiflimorzsat négy egész tojással elkeverünk, majd egy tojás kemény habját is könnyedén belekeverjük. Tepsit kikenünk és a masszát beletesszük. Töltelék: 22 deka diót kevés vízzel péppé főzünk, áttörjük és vaniliás cukorral ízesítjük. A kisült tésztát megtöltjük vele, bevonjuk kávéjéggel és diószeltekkel díszítjük. *Katona Zsuzsika*

Piskótaesők. 14 deka vaniliás-cukrot két tojással és 14 deka liszttel 30 percig keverünk. Kikent és lisztezett pléhre egymástól távolabb, hogy ne ragadjanak össze, kávéskanállal halmokat rakunk. Ezen masszát este készítjük el és másnap reggel enyhé tűznél kisütjük.

Apró teasütemény. 56 deka porcukrot hat egész tojással, egy késhégnyi fahéjjal, két szem törött szegfűszeggel habosra elkeverünk. Adunk hozzá 56 deka lisztet és cukrozott deszkán kis rudakat formálunk belőle. Tepsire tesszük és sütőben csak szárítjuk. *Katona Zsuzsika*

Diós- és mandula-torta. 18 deka darált diót és nyolc deka darált mandulát, 24 deka cukrot és 14 tojás sárgáját jól elke-

Exotic
LUXUS KAZETTA
PUDER ÉS ROUGE EGY DRÁGÁZBAN
LEGSZÉBB KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Tökéletes tartósság
Az összes modern színekben
Kapható kizárólag szaküzletekben.

verünk, majd a 14 tojás fehérjéből kemény habot verünk és egy kanál morzsát keverünk hozzá. Három lapban kisütjük, tejszínhabbal töltjük és bevonjuk vele.

Katona Zsuzsika
Mandula-torta. Öt tojás fehérjéből kemény habot verünk, öt tojás sárgáját, 14 deka cukrot habosra elkeverünk, 14 deka darált mandulát és két evőkanál finom zsemlyemorzsat keverünk hozzá és kikent, szitált prézlivel meghintett tepsiben kisütjük. Tetszésszerűen ízzel tölthetjük.

Katona Zsuzsika

TANÁCSOT? KÉRNEK

Kérem kedves olvasótársnőmei, ki tudna egy megbízható, erkölcsös, önállóan és jól főző mindenest ajánlani, aki a kismosást végzi, baromfigondozáshoz ért és a takarítás egyrésztét végzi. Ha lelkiismeretesen megfelel a hozzáfűzött várakozásnak, nálam otthonra talál. Helyét azonnal elfoglalhatja. Olvasótársnőim szíveségét előre is hálásan köszönöm. Szíves értesítést dr. Niedermüller Ferencné polg. isk. igazgató, Hatvan, Heves-m. címre. **Nagyon** kérem fővárosi lakos kedves olvasótársnőmeit, ki vállalkozna arra, hogy egy szolid, sajnos, magáramaradt, 24 éves úriasszonnyal ráérő idejében elszórakozzék, színházba, esetleg táncszínpályára elkísérné, mivel rokonaim mind vidéken vannak s így teljesen egyedül vagyok Pesten, társaságtól és minden szórakozástól elzárva. Végtelen hálás volnék, ha kedves olvasótársnőim közül valaki pártfogásába venne. Szíveségüket előre is köszönöm. Leveleket „Szórakozás” jellegre kiadóba kérek.

Igen szeretnék összegyűjtött rongvokból házi használatra szőnyegét szövetni. Melyik községben szőnek ilyen? Nagyon hálás volnék, ha valaki szíves volna rongyszövéssel foglalkozók címét közölni. Leveleket „Elekesné, Szombathely” jellegre kérek.

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

BŐSÉGES ÉTLAP

1936 december 21-től december 31-ig

HÉTFŐ	
21	EBÉD: paradicsomleves reszelt tészával, borjú natúr-szellet borsfőzelékkel, almás-béles, gyümölcs. VACSORA: velőkroket káposztasalátával, gyümölcs.
KEDD	
22	EBÉD: velőtaskeles, párolt ramsztek kelkáposztafőzelékkel, lekváros gombóc, gyümölcs. VACSORA: borjúpörkölt galuskával, eklával, gyümölcs.
SZERDA	
23	EBÉD: tejeles burgonyaleves, citromos nyúl makaróni körítéssel, diósmetél, gyümölcs. VACSORA: főtt sonkaesüők tormával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
24	EBÉD: tejeles almaleves, mákos metélt, gyümölcs. VACSORA: borleves pirított zsemlyével, hal rántva csalérsalátával, diós- és mákospatkó tea, aprósütemények, gyümölcs.
PÉNTEK	
25	EBÉD: pulykaaprólékves sült borsóakkal, pulykasült burgonyapüré- rizskörítéssel, vegyes salátákkal, kompóttal, faigtorta, gyümölcs. VACSORA: főtt hal hidegen tartármártással, hideg sült, aprósütemények, gesztenyekrém.
SZOMBAT	
26	EBÉD: tyúklevés esigatészával, főtt hús a levesben, csirke rántva vegyes körítéssel, paprikasalátával, diós és mákospatkó, gyümölcs. VACSORA: nyúlgerinc vadason áfonyával, vegyes sütemények, gyümölcs.
VASÁRNAP	
27	EBÉD: káposztaleves friss kolbászsál, sonkásmetélt, gyümölcs. VACSORA: pirított borjúmáj, burgonyakörítéssel, uborkával, gyümölcs.
HÉTFŐ	
28	EBÉD: karfiollevés daragaluskával, vagdaltpecsenye, párolt sárgarépa-főzelékkel, töltöttmetélt, gyümölcs. VACSORA: borjúsécsében sült, sültburgonya-körítéssel, uborkával, gyümölcs.
KEDD	
29	EBÉD: húsvéles rizzsel, főtt-hús paradicsommártással, dara-körítéssel, tőpörtyűs-pogácsa, gyümölcs. VACSORA: sültburgonya vajjal, sajt, gyümölcs.
SZERDA	
30	EBÉD: káposztaleves friss kolbászsál, sonkásmetélt, gyümölcs. VACSORA: libamáj és tőpörtyű uborkával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
31	EBÉD: raguleves borjúhússal, sült pulár töltött paprikasalátával, püspökkenyér. VACSORA: malacpecsenye piroskáposzta körítéssel, uborkával, punestorta, vegyes gyümölcs, tea, apró sütemények.

Kedves olvasóúrnainkhoz fordulok kéreimmel. Falun élünk minden társasélet lehetőségétől elzárta. Huszonöt éves leányomat szeretném néhány hónapra olyan úricsaládkhoz befogadtatni, ahol

EGYSZERŰ ÉTLAP

1936 december 21-től december 31-ig

HÉTFŐ	
21	EBÉD: paradicsomleves rizzsel, borjú natúr-szellet borsfőzelékkel, almásbéles, gyümölcs. VACSORA: délről sült uborkával, tészta.
KEDD	
22	EBÉD: savanyú tojásleves, túrószusza. VACSORA: főtt tojás, alma.
SZERDA	
23	EBÉD: köménymagleves, pirított zsemlyekockákkal, borjú-tökény burgonyával, uborkával. VACSORA: délről maradt tojás, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
24	EBÉD: almaleves tejjel, mákosmetélt. VACSORA: borleves pirított zsemlyekockával, ponty rántva cellersalátával, mákospatkó, tea.
PÉNTEK	
25	EBÉD: tyúklevés vékonytészával, főtt hús a levesben, sertés-hus kirántva, sült burgonyával és uborkával, piskóta-torta, gyümölcs. VACSORA: délről maradt hús uborkával, tészta, gyümölcs.
SZOMBAT	
26	EBÉD: aprólékves sült borsóakkal, libaaprólék rizzsel, uborkával, sültliba kompóttal, mákospatkó, gyümölcs. VACSORA: kocsonya, tészta, gyümölcs.
VASÁRNAP	
27	EBÉD: káposztaleves, sonkásmetélt, gyümölcs. VACSORA: pirított borjúmáj burgonyakörítéssel, uborkával, gyümölcs.
HÉTFŐ	
28	EBÉD: karfiollevés daragaluskával, vagdaltpecsenye párolt sárgarépa-körítéssel, dióspatkó. VACSORA: délről maradt hús uborkával, gyümölcs.
KEDD	
29	EBÉD: hallevés, töltött tojás, gyümölcs. VACSORA: sültburgonya vajjal, sajt, gyümölcs.
SZERDA	
30	EBÉD: gulyásleves, lekvárosderelye, gyümölcs. VACSORA: tőpörtyű uborkával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
31	EBÉD: tarhonyaleves, friss kolbász sült, párolt savanyúkáposztával, túrósrétes. VACSORA: malacpecsenye piroskáposzta-körítéssel, uborkával, tea, aprósütemények.

vendégeskedő társaságban volna része és az ezzel járó ismereteket elsajátíthatná. A házimunkákban már eléggé jártas és ügyes, mindenben szívesen segít. Erre vonatkozó szíves válaszukat „Vigkedélyű úrileány” jellegére kiadná kérek.
A legszebb karácsonyi ajándékot adná nekem az a kedves előfizetőúrnám, aki sok szenvedésemre gyógyító tanácsot adna. Fialtal leány vagyok és már évek óta a legkellemetlenebb szívpanaszaim vannak, melyek a normális életmódot teljesen megakadályozzák. Nem tudok emberek közé menni, hosszabb utakat tenni az állandó szívfigyeléseim miatt. Állítólag minden panaszom rúgója nagy idegességem. Könyörgöm kedves előfizető-társaimhoz, ha valaki hasonló bajban szenvedett s kigyógyult, úgy azt a gyógy-módot tudassa velem. A legnagyobb hálával előre is köszönöm. Szíves sorait „Egészség-boldogság” jellegére kérem.

ÜZENETEK

Felhívjuk kedves előfizetőink szíves figyelmét ezen számunkhoz mellékelte szűrt sablon mellékletünkre, melynek mintái a következő kézimunkák készítésére alkalmasak. 1. számmal jelölt mintával babaelőke díszíthető. Tetszészterinti színű MUL hímzőselyemmel, szálöltéssel készíthető. 2. számmal jelölt mintával tálcakendő, vászonpárnát díszítünk. Ennek a mintának a kiegészítője a 2/a-val jelölt minta is, mellyel konyhagarnitúrát, szekrénycsikot, szalvétát, gyerekruhát, stb. lehet díszíteni. A tálcakendő közepére nyomtatandó elő a 2. számmal jelölt minta, melynek vonalozott alapja készíthető barnával, a gyümölcs és levelek pirossal. A 2/a-val jelölt mintával úgy készíthető konyhaszekrénycsik, hogy a háromszög alakú minta megfelelő távolságra nyomtatandó folytatólagosan egymásután, a cakkozott szél hurokoltéssel készíthető, hogy mellette a vászon levágható legyen. Színezéséhez tetszészterinti színű anyag használható. A konyhagarnitúra molinóvászonból készíthető. 3. számmal jelölt mintával díszíthető kerek alakú tálcakendő, melyre körben annyiszor nyomtatandó elő, ahányszor a nagyság megengedi. Szálöltéssel és a kis levélkék láncoltéssel készíthető tetszészterinti hímzőselyemmel, vagy a csibék színezéséhez három árnyalatú világos sárga, a szem fekete, a levelek világos fűzöld, a talajt jelző vonalak barnás homokszínű anyaggal színezendők. Ezen mintával gyerekkötényke, babaelőke is díszíthető. 4. számmal jelölt mintával díszíthetünk tálcakendőt, melynek a négy sarkába nyomtatandó elő, vagy gyerekköténykét. A koszorú színezhető világos fűzölddel, a bányanka pedig fehérrel, a szem sárgásbarnával. Szálöltéssel és láncoltéssel készíthető. A BG monogram zsúrterítő, az LA monogram férfi fehérmű és az MO, valamint a DT monogram zsúr-asztalterítő jelzésére szolgál. A szűrt sablon használata olyképpen történik, hogy egy sima asztalra terítünk vastagabb sima terítőt, erre helyezük el az elő-

Sztojanovits Pálné

modern kozmetikája, Erzsébet-körút 18, földsz. 1. Szépségábrák nyomtatlan, végleges eltávolítása. 10% kedvezmény.

nyomtatandó anyagot, melynek megfelelő helyére illesztjük rá a szűrt sablont az érdes felülettel, a nem használt szélét lenyomatjuk egy nehezéssel, például hideg vasalóval s azután az előnyomta-

táshoz szükséges képorba mártott filcdarabbal háromszor, négyszer átdörzsölendő. Mindenesetre óvatosan kell dörzsölni, hogy a sablon ne szakadjon el, mert vigyázva használva, harmincszor és negyvenszer használható minden minta. A szúrt sablonmintákat tartalmazó lapokat sziveskedjenek eltenni két kemény kartonlap közé és az így megörzött és összegyűjtött minták mindenkor értéket képviselnek, mert bármikor elővehető és felhasználható. A kézimunkákhoz való összes anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltjában, VI., Teréz-körút 6.

„Feleséget keresek“ cikk visszhangjaként érkezett alábbi levelet közöljük:
„Igen Tisztelt Papp Jenő szerkesztő úr! Amikor elolvastam a „Feleséget keresek“ című cikkét a Magyar Uriasszonyok Lapjában, mosolyogtam, mert nincs teljesen igaz, amikor írja, hogy szegény nősülendő fiatalberek nem találnak jó és hü feleségeket a ma leányai közt. Hanem tudja-e, hogy a szegény legények nem is veszik észre a festetlen ajkú és komoly leányokat; azokat párheti ismeretség után valami banális magyarázattal egyszerűen otthagyják, ha ugyan megmagyarázzák távozásukat. Ezt a megjegyzést nem egy családott, csunya leány írja, hisz időm sincs töprengeni rajta, hogy X. Y. mérnök 1 1/2 évi levelezés után miért nemult el, amikor minden második szava az volt, „Maga lenne a legideálisabb asszony“ stb. Vagy X. Y. középiskolai tanár, akinek szintén nem adtam a legkisebb alkalmat arra, hogy udvaroljon, hanem ő erőszakolta ki és ismételte állandóan: „velem nyugodtan és szépen le tudna élni egy életet a legnagyobb harmóniában, mert tudja, nem félek a munkától és az élet küzdelmétől és megállnám a helyem bármely társaságban.“ De itt jön az örökös refrain, a nagy hiba, hogy szegény vagyok. Ezt legalább már egy tucat nősülendő férfi mondotta, akiknek volt, ha kevés is, de fix jövedelmük. Már most nekem az a szerény véleményem, hogy e nősülendő ifjak nem a 100%-os asszonyt keresik, hanem a hozományt és miután a látszat az, ha leányoknak telik ruzsra és kitoldott sejtelmes szempillákra és van idejük napos weekendre, ott pénz is van. Utána persze nagy a csalódás, mert egyik sem tud lemondani, ami nélkül nem lehet teljes boldogság. Hallok én is ilyen családott házasságokról, de ismét csak mosolygok, nem kárörvendően, sem gúnyosan, csak sajnálatból, hogy gyávák s nem mernek elkezdni egy életet havi 180—250 pengővel. Mindez nem csak az én tapasztalatom, hanem sok társnőm, akik szintén még fiatalok, úrilányok és dolgoznak velem együtt egy kórházban, idegölő és fizikai munkát. Naponta 12. sokszor még több órát és szívesen is kedvvel, mert hisz ezt a munkát nem is lehet éveken keresztül másképp végezni. Szabad délutánjainkon nem megyünk festett szájjal, vörös körmökkel csónakpartíra éjfélig vagy másnapig. S lám ezeknek a leányoknak még egy jó pajtásuk sem akad, akivel elmennének színházba, bár még fizetni sem engednek, mert nekem és néhány társnőmnek bérletünk van. Még sok mindent írhatnék erről a tárgyról. Ön, Uram, valószínűleg azt gondolja, vannak még ilyenek is, én is tudom, nem csak a társnőim, akik vannak vagy 100-an, hanem még sokan. De azt is tudjuk, hogy az efajta leány nem kell feleségnek. Hogy miért, azt talán Ön, mint férfi, jobban tudja. Azt hiszem azért, mert szegények va-

gyunk és talán túlbüszkék is. Szeretném elmondani magunkról, hogy mi azért nem csüggedünk el és napi három-négy műtét után nem vagyunk lusták este jó házikosztot főzni és a civilruháinkat varni, mert az olcsóbb és öröm is, pedig az éjszakáink nyugalma sincs biztosítva, mert mindég hozzák szenvedő embertársainkat, akiknek csak a gyors műtét segíthet. Tehát, mi az ok, hogy a tényleg szorgalmas leányokat nem veszik észre a nősülendő fiatalberek? Ezek az ifjak ne tartsák unalmasnak a komoly, dolgozó leányokat, mert nem tudnak minden sporteseményről és nem tudnak részt venni reggelig tartó táncokon és bridgepartikon. Nézzenek nyitott szemmel és hallgassanak a szívükre is, ne csak az eszükre, ami csak a pénz és a pénz után sóvárog. Persze, mi nem akasztunk ki még láthatatlan táblát sem, hogy férjet keresünk és nem ígérünk hozományt, pedig többünk van, mint a festettzajú, borotvált szemöldökű hölgyeknek: van dolgos kezünk és érző szívünk s talán túlkönnyen sebezhető büszkeségünk, amivel hamar visszavonultunk. Mindez abban a reményben írom, hogy Ön, Uram, már nős s nem látja leghalványabban sem, hogy nekünk életcélnak a férjhezmenés. Nem lennék teljesen őszinte, ha nem árulnám el, hogy vannak pillarataink, különösen úgy karácsony táján, amikor szinte fájdalommal vágyunk a csendes meghitt családi élet és gyermek után. Ha fentiek csak az én saját tapasztalatom lenne, azt gondolnám, bennem van a hiba, de a társnőim is ugyanígy jártak és ugyanez a megállapításuk. Miután Szerkesztő úr, Ön férfi, kérдем, megtudná nekem magyarázni mi az igazi oka, hogy éppen a komoly, dolgos leányok vannak kizárva? *Harmos Ildikó, a M. U. L. előfizetője.*“

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospectus küld:

Vezérképviselet:
Teréz-körút 40—42/a

Az alábbi kedves levelet kaptuk, melyet annál is nagyobb örömmel közlünk le, mert vele kapcsolatban lapunk összes előfizetőit meleg szeretettel köszönhetjük a karácsonyi ünnep alkalmából és a karácsonyi ajándékokhoz oda tesszük a mi szívből jövő jókívánságainkat is. A karácsony boldog, áhítatos melegsége minden szívet árazson el mennyei fényével, hogy mindannyian együtt érezzük a legboldogítottabb ünnepünk szent varázsát. Boldog, nagyon boldog ünnepi idővöle-

Az egyetlen rádióaktív fogkrém és szájviz

tünkkel, jókívánságainkkal köszöntjük kedves olvasóinkat!

Kedves Főszerkesztő Ur! Ne haragudjon, hogy zavarom, soraimmal s rövid időre lefogalom drága idejét. Mint kilencéves előfizetője a lapnak, azt hiszem, nem kell külön hangsúlyoznom, hogy számunkra milyen kedves nap, mikor megérkezik a Magyar Uriasszonyok Lapja. Sosem tudjuk Önnek, kedves Főszerkesztő Ur, meghálálni s viszonzni azt a sok szépet és jót, amit a lapon keresztül nyújt nekünk. Az Ön lelkifinomságát s jóságát tükrözi vissza a lapnak minden sor. A Magyar Uriasszonyok Lapja egy nagy szív s ontja felénk kedves Főszerkesztő Ur szeretetének bő sugarait. Fogadja érte hálás köszönetünket s a boldog karácsonyi ünnepnek mellé még külön kívánom, hogy a kis Jézuska karácsonyi ajándékképpen vigyen Önnek egy nagy csokor lelkes előfizetőt. És most egy nagy kérészel fordulok kedves Főszerkesztő Urhoz. A december 1-i számban megjelent egy cikk, „Feleséget keresek“ címmel. Papp Jenő írta. Erre válaszoltam s ha lehetséges volna, nagyon kérem, jelentesse meg e lapban. Nem tudom, hogy nekünk, előfizetőknek, van-e ehhez jogunk, mert még nem vettem igénybe a lap hasábjait s nem kérdeztem senkitől, hogy szabad-e nekünk is véleményem nyilvánítanunk úgy, mint Papp Jenő úrnak. Kérem, kedves Főszerkesztő Ur, ha lehet, teljesítsék első kérésemet, de ha nem lehet, akkor juttassák el Papp Jenő úrnak, hogy ha más nem is, de legalább ő olvassa el egy 22 éves fiatal lány szerény véleményét. Remélve azt, hogy nem haragszik meg rám kedves Főszerkesztő Ur, mert soraimmal és kéréssel háborgattam, maradok ezután is hü olvasója és előfizetője.

*

Válasz Papp Jenő „Feleséget keresek“ című cikkére.

Mélyen tisztelt Uram! Olvastam a Magyar Uriasszonyok Lapjának december 1-én megjelent számában „Feleséget keresek“

CITROMOS ARCAPOLÁS pakolással P 3.-

Vitaminus. Megóvja az arcbőrt hidegtől, szélről, érdességtől, ráncosodástól. Üdit, frissít. Törv. védett 58.088 sz. alatt. Egyedüristűs.

Citromkenőcs, zsiros éjleire	P 2.—	Citromolaj arctisztításra	P 1.50
Citromkenőcs, nedvűs, nap-palra, puder alá	P 1.50	Citrom ránctalajító olaj	P 1.—
Citromkenőcs szeplő ellen	P 4.—	Citromszappan	P .80
Citromarcviz bőrszínség, mitesszer ellen	P 1.50	Citrompuder	P 3.—

Vidéki szétküldés, költségmegtakarításért, az összeg előzetes beküldését kérem (és 60 fillér portó!)

SCHADEK AN ALNE kozmetikai intézete IV., Váci-utca 9, félémelet 3. (Corso moziház)

című cikkét. Mint régi előfzetője a lapnak, mindig figyelemmel kísértük sorait, s őszinte szimpátiával látom, hogy mily előszeretettel figurázza ki a „motoros kosarába ültetett partnernőt s a trükkös kiállítások ünnepeit hősrőit”. Elég sajnálatos, de minden tökéletesen igaz, amit ebben a cikkben megírt. De, ha őszintek akarunk lenni, akkor be kell látni azt is, hogy nemcsak a nők, hanem a férfiak között is vannak ilyen ultramodern emberek. Ők sem kivételek s a léányok ilyen mélyresüllyedésének is nagyobb részt ők az okai. Mért akarunk és keresnek a „sok keserű tapasztalatok” ellenére is „csónak” és motorpartnereket? „Miert nem közelednek a lányokhoz komoly szándékkal, akkor talán azok sem lennének olyanok, mint amilyenek Ön festi őket. Észre veszik ma a fiatalberek azokat a lányokat, akiknek kevésbé vagy egyáltalán nincs preparába az arcuk és a hajuk? Ugy elmennek mellettünk, mintha nem is léteznék. Elég sajnos, de az ilyen elmaradt s festéknélküli lányoknak szűgyelnek kezét-csókollommal köszönni, annak ellenére, hogy az intelligencia terén sok esetben fölfőtte állnak az úgynevezett „pajtáslányoknak”. Nagyon sajnálatraméltók az olyan „házasságra készenálló s kenyérrrel, hivattal, jövedelemmel kellőképpen felszerelt” férfiak, akik nem találják nyugnak olyan lányt, aki igazi feleség és jó édesany lenne. Pedig higgyék el „kétségbeesetten kutató” uraim, hogy vagyunk még fiatal lányok, akik nem szűgyelünk stoppolni, főzni s ha kell, babakelengyét horgolni s nem is küldetnők el magunkat három heti levegőöltözésre egyedül. Még vagyunk, akik merünk napvilág mellett is rázstanal ajakkal és arccal emberek között megjelenni. S bármennyire megröngyödnek is az elmaradottságunkon, még vagyunk olyan fiatal lányok is, akik még nem ismerik a csók ízét s akik nem kaphatják könnyű kalandokra. Igenis, létezhetnének még boldog házasságok, ha a nősilni akaró fiatalberek nem legelőször a hozományt néznék s nem a „shortos és áramvonalas tünemények” között kutatnának, hanem nézéménykét az olyan irílányok között, akik most a mai modern időkben nem szűgyelnek a régi idők szokása szerint „gardedame felügyeletével” társaságban, néha mozióban és színházban megjelenni. Higgyék el, igen tisztelt 30—40 év közötti lévő fiatalberek, mint ahogy Önöknek van egy ámbéleti asszonyidőjük, éppen úgy nekünk, maradi gondolkodású, fiatal lányoknak is van ámbolhercegyünk, aki nem a léha, kártyás és lumpinál szerető barátinők és barátok társaságát keresi, hanem a rendes napi dolga után sietve tér vissza oda, ahonnan reggel elindult: a boldog és a szeretet virágától illatos kis meleg otthon falai közé, ahol valaki meleg szível várja, vagy párjunkt megérkezését. A mi szivünk is „összefacsarodik” s az ilyen „ijesztően megrikult” értékes ember után mi is hiába kutatunk. A „Rudas uszodában, az ótörzi táncdánokban s szűgyegyen tolongók” között sem Önök, sem mi nem találjuk meg az igazi feleséget, illetve férjét. Próbáljanak s ne szűgyeljenek a „házasságra készenálló, kenyérrrel, hivattal, jövedelemmel kellőképpen felszerelt” fiatalbereknek bemeni az Isten házába s ott kérni a mindent látó és tudó igazságos égi Atyát, G

Karácsonyra

3 pár beszövíőt márkájú
harisnya díszes
dobozban P **5.-**

Férfi zokni, ki
váló minőség P **-.98**

Férfi pizsama,
finom flanel-
bol P **5.90**

Matlassé női pongyola, fi-
nom, bolyhos, meleg P **7.80**

HEILIG

HARISNYAHÁZ
Rákóczi-út 26

A jóminőségek szaküzlete

majd bizonyára meghallgatja gyermekrei panaszát s kérését s meg is adja úgy Önöknek, mint nekünk azt, amit „kutatva” keresünk. Nemcsak a „Feleséget kereső” fiatalberek nyakában lóg a láthatatlan tábla, nyakunkban hordjuk mi fiatal, eladósorban lévő lányok is láthatatlanul, melyre aranybetűkkel van felírva, hogy vallásos, becsületes férjtek keressék.

Horváth Erzsike
Kedves Előfizetőinket tisztelettel kérjük, tiszteeljék meg nb. látogatásukkal a Magyar Uriasszonyok Közimunkahaltját VI. Teréz-körút 6. szám alatt.

DÁN TESTVÉREK Váci-utca 6/sarok)
MEGBIZHATÓ BUNDAK. Kolalógust küldünk!

Miert? Költői lélek, de gondolatai kifejezésében nem tökéletes. A mi mértékünk nem üti meg. Szív. üdv. Szerk.

Ne csüggedj. «Egy léány kopogtat a sok közül. Főzserkesztő Úr jószágos, igazságosan ítélő szívére, aki vergődik, aki küzd, aki megborgoz a rettenetes igazságtalanságok láttán.» És jönnek az élet folyamán üsző keserű sorok, melyeket azok dobtak eléje, akiknek adott a szíve melegeből, szeretetéből. Az elmenekült fölegény, akiről megállapítja, hogy jellemeltelen volt, akit nem is lehet szeretni. Ezek a gondolatok vérzik meg amúgy is beteg testét s talán ezek is késleltelik gyógyulását. De csak késleltetik, hogy annál egészségesebben tudjon örülni a sajátke-

zűleg csinosított otthonának. Akkor az öröm is gyakrabban látogatja meg, amit nem kívülről fog várni, hanem a szíve vetíti rá mindenre, ahol megjelenik. Ne hitesse el magával, hogy minden férfi egyaránt rossz és jellemtelen, annak dacára sem, hogy azok, akikkel eddig találkozott, erre a szomorú következtetésre tanították, mert — hála Istennek —, vannak még igazi férfiak is, akik nem változtatják szeszélyük szerint érzésüket és szavukat. Nincs oka a kétségbeesésre, mert ha egészséges lesz, valami könnyebb foglalkozással elfoglalja magát és megváltoztatja, hogy kikkel ismerkedik meg. Inkább kevesebb, mint olyan ismerősei legyenek, akik összerombolják az emberekbe vetett hitét. Valami olyan állásra gondolék, ami nem foglalja le egész napját, hogy négy-öt órát szabadlevegőn tartózkodhasson, sokat sétálhasson. Egy-két évig megint a felgyógyulása után is kell vigyázni magára, hogy szervezete bírjon ellentállani a megterhelésnek, amit a küzdelemes élet ró az emberre. Addig azonban semmi másra ne legyen gondja, kedves kislány, csak arra, hogy meggyógyuljon. A legszigorúbban tilos elcsüggedni, türelmetlenkedni, annál többet kell nevetni, jökedvűnek lenni, remélni, mert sokszor nem is a gyógyszer, hanem a gyógyulniakarás segít a legtöbbet. Teljes engedelmséget kérek magától, kedves kisléány, hogy sokszor írjon a mostanihoz hasonló, de ennél vigább hangú levelet. Mielőbbi gyógyulást kívánunk és sokszor melegen üdvözli Szerk.

Lelkirokon. Két olyan jó barát, mint Önök, nem tagadtathja meg a barátság intim jellegét, a tegeződést. Az évek közötti differenciá eddig sem volt akadály a szép barátságoknak és nem lesz ezután sem. Megkérheti kedves jó barátinőt, hogy ne csak ő tegezze, hanem engedje meg, hogy Ön is tegezhesse, aki húsz évvel ügy érzi, hogy egészen közel jutott hozzá. Az a mélységes hála és ragaszkodás, melyet vele szemben érez, nem fog csökkenni ezután sem, sőt úgy érzi, hogy még inkább kitárhatta előtte a szívet. Barátnője átszemlélti lelkéből és nemes szívéből kisugárzó őszüti fények olyan hatással vannak az Ön fiatal életére, mintha valami magasról jövő csodálatos melegség áramlana át árva lényén. Barátnője is meg kell érezze a lelkéből felgyöngyöző örömet, szeretetet és boldogságot, amivel körüljárója, a szívébe fogadja szeretettel, kilencéves koráig nyúlik vissza ez az érzés, mely azóta nőtt, terebélyesedett, áthatotta mindkettőjük magányos életét s amely most a teljes, korlátlan, egész baráti szeretetet kér és adni kíván. Ön is egészen meg akarja nyitni a szívet, fel akarja ajánlani, letenni a két kezébe és megköszönni, hogy édesanyja helyett anyja, barátnője helyett barátnője lett. Amikor baráti érzését a tegeződés külsőformájával is kihangsúlyozni szeretné, a legteljesebb szeretettel kínálja fel és én hiszem, hogy ezt a legértékesebb ajándéká örömmel lesz fogadva. Szív. üdv. Szerk.

S. Zoltánné. Kedves leveleért hálás köszönetünket küldjük annak örömeire, hogy Nagyságos Asszonyunkat, mint lapunk új előfizetőjét köszönthetjük, nyomtatásban is megörizték szíves sorait: „Igen tisztelt Főzserkesztő Úr! Feltétlen szükségem érzem annak, hogy most ez egyszer én is — mint b. lapja legújabb előfizetője, felkeressem soraimmal. És miután a kezdet nehézségén már túl jutottam, — a

Lohr Mária

(Kronfus)

Degyztisztító - kelmepestő
Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

fenti pár sorral — viszonylagosan azért a nagyon „rossz lapról”, amit Ön szerkeszt, röviden a „kedves Szerkesztő”-höz fogom adressálni levelem. Az iniciatíva, hogy meg kellene rendelni b. lapját, — régen, nagyon régen megvolt! Hogy a kivitelezés késelt! Kőnyű volna a konvencionális frázisok legkönyvetbőkét elővenni s magyarázgatni, bár Ön nem kért magyarázatot, hogy miért is nem vezet-hették be nevémet kartolékjukba hamarabb — csak most! Hát, kedves Főszerkesztő Úr, őszintén: lusta voltam! Tekintve, hogy az ösztönöget nyomós enyhítő körülménynek számít, — kérem felmentésemet! A bűnhődés relatív formáját tekintve, megbűnhődtem már azzal is, hogy csak most tudtam kedves lapját olvasni! Az Ön szerkesztésében megjelenő MUL-nak propaganda nem kell!... Propagandát megállapított csak a gazdasági helyzet áthidalásához szükséges és csak arra szolgáljon, hogy t. nemem letargikus állapotából kikököntessék. Mert, hogy t. hölgytársaim, — már akik még nem tudják, rájönnek rövidesen, hogy mit is nyújt a M. U. L., — az biztos! Meggyőződésem, hogy ugyanúgy fogják sajátjainál az elmulasztottakat, mint jómagam! Propagandát fogom rokonaim, jóbarátjaim és ismerőseim körében, hogy némiképpen leróhassam e drága lappal szemben határtalan hámulatomat, — Önnel szemben, kedves Főszerkesztő úr, elismerésemet. Szíves köszönettel Semel Zoltánné. Remélem, hogy Nagyságos Asszonyunk lapunkhoz való szerelétét, hűségét méltóképen viszonyozhatjuk lapunkkal. Minden feléves új előfizetőért, aki a félévi előfizetési díjat befizette, az ajánló előfizető egy igen kellemes levendula illatú kölnilt kap ajándékként. Szeretném Nagyságos Asszonyunknak mielőbb küldeni ebből a kölniből, hogy megmondja róla véleményét. Szív. üdv. Szerk.

DÁN TESTVÉREK Váci-utca 6. (sarok)
MEGBIZHATÓ BUNDÁK. Katalógust küldünk!

Méltóztassanak megfizetni nagybecsű látogatásukkal a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltját, VI., Teréz-körút 6. szám alatt.

Andrea, Tülfüftött intelligenciáról tanuskodó levelét olvasva tűnődöm azon a tethetelen vergődésben, melyet lazadó érzései miatt szenved s amelyet csak a jó Isten tudna elnyugtatni. Mint aki tisztában van a válaszom lényegével, megelőzi azt és

tudtomra adja, hogy ne tanácsoljam, hogy «ne», mert úgyis «hibba». Tudomásul vettem tehát, hogy az Ön részére hiábavaló tanácsom, intésem, figyelmeztetésem, Ön halad a maga útján akkor is, ha annak az útnak a végén megaláztatás, könny és önbecsüléskének elvesztése vár Önre. Nem kísérlem meg visszatartani, mert aki gondolatban elfordul az elébe tartandó jövőre nyomorúságos képétől, aminek alakulása, formálása kizárólag a saját elhatározásától, akaratától függ; annak én valóban hiába adnék tanácsot, mert az általam megjelölendő út épp ellenkező irányban halad az Önétől. Az általam kijelölt út mesgyéjén nem nyílnak kábitó, mámort lehellő, titkot sutogó virágok. Ezt az utat bevilágítja a tisztaság fénye s aki azon halad, nem botorkál kétségek között, nem botolhat meg, vigyáz reá a szív és ész harmóniája. Üzenetem tehát nem Önnek szól, hanem szól azoknak, kiknél nem talál süket fülekre a veszélyt jelző riadó. Ha majd ez epizód szomorú vége, — mert levele után következtetve, csak gyászos vége lehet, — igazolja a lellem szeizmográfjának pontos működését, mely hasonló esetben mindenkiére menekülre figyelmeztet. Ön sem tehet szemrehányást, hiszen annyiban mégis bizalommal volt hozzám, hogy az eddig történetek a maga leplezetlen valóságában feltárta. Ez a bizalom kötelez arra, hogyha nem is Önnek, de mégis elmondjam ennek kapcsán támadt gondolataimat. Ha elhinné, hogy nem tudok közömbös lenni sem lelki, sem testi szenvedésekkel szemben s ha elhinné, hogy boldog volnék, ha a tiszta öröm forrásához elvezethetném és megmutathatnám, hogy mi a különbség a között az öröm között, ami után kinyújtani akarja a kezét és a között az öröm között, amikor nyíltan, büszkén fűzné rá karját az igazi férfi karjára: nem habozna visszafordulni, hátra nem tekintve, a régít feledve, új életet kezdeni. Mely nyelven szólhatnék az eszén keresztül a szívéhez, hogy az elbukott sok ezrek szenvedését úgy tudná átélni, hogy saját magát ne veszítse el? Hányszor kellene ismételnem és nem fáradnék bele a szüntelen való ismétlésbe, hogy: «Ne, ne ezen az úton tovább!», míg rádöbbenne a valóságra és riadtan menekülne vissza csendes, tiszta otthonába, lelki nyugalmába. Aggodalmam parancsa, önzetlen emberbaráti szeretetem féltése az Önt fenyegető veszély jelzését kongatja és hogy egész tisztán

TÉLI RUHASZÜKSÉGLETÉT

szerezze be a megbízhatóságáról közismert

TRIBON RUHÁZATI R-T.-NÁL

Budapest, VIII., Ullői-út 14.
Telefonszámok: 1-392-85 és 1-312-97. Uriasszonyok régi kedvelt bevásárló helye!

Mérsékelt árak! Megbízható minőség! Előnyös folyószámla-hitel. Előleg nincs; az első részlet a vásárlást követő hó 1-én esedékes.

Aki még nem járt Rómában, az örök városban és nem ismeri a Vatikán csodálatos múkinécsé, káprázatos termeit, Bazilikáit, ősi kápolnáit, meg kell vennie KALLAY MIKLÓS:

„A pápa és a Vatikán“

című díszmunkáját.

160 mélynyomású gyönyörű képsorozatban és figyelmes szövegben kalauzolja végig az olvasót a Vatikánban. Megmutatja Szent Péter mai utódját, a leg-hatalmasabb koncepciójú pápák egyikét a vatikáni szertartások káprázatos pompájában.

Lehetővé akarjuk tenni, hogy olvasóink könnyen beszerezhessék a fenti értékes munkát és 2.— pengős havi részletre is szállítjuk. Kérjük az alanti szelvényt kivágni és a kiadóhivatalnak: Cserépfalvi Könyvkiadó és könyvkereskedelmi kft. Bpest, IV., Váci-utca 10. beküldeni.

SZELVÉNY

Alulírott megrendelem Kállay: A pápa és a Vatikán c. díszmunkát a pápai színekbe kötve 10.— pengős árárt. A vételárát havonta egymásutáni 2.— pengős részletekben fogom beküldeni.

Pontos cím és foglalkozás

Olvasható aláírás

A legideálisabb, legszebb karácsonyi ajándék

Kiadó május 1-re 4 szoba hallos szép lakás, továbbá 1/2 emeleti nagy helyiségek női szalonnak, irodának és Lingel-féle ebédlő teljes be rendezés alkalmi árban eladó

PEJTSIK-ház
IV., Városház-u. 4. (Kossuth Lajos u. saroknál)

MŰVÉSZI FÉNYHÉPEH MESTERE
KOSSAK u.
KOMÁROMI
KOSSUTH LAJOS U.12.
TELEFON

„MIROIR” kozmetikai intézet
IV., Párizs-utca 2. félemelet 2. Egyéni szépségápolás. Bérletrendszer. — E lap felmutatója 15% kedvezményben részesül. Tanfolyamok kitérőre.

Stylusos képeretek
Géberth Antik Műipar IV., Váci-utca 40.
Telefon: 1-844-55

Gyermekruha és bakfis szalon

fazonmunkát mérsékelt áron vállal.
Braun Erzsébet, VII. ker., Erzsébet-körút 13. sz. II. 10.

HÖLGYEIM! Ne csak önként gondoljanak a farsangra. FERJUK szmokingját, frakkját és öltönyét csak
DÓCZY-nál
a művészvilág kedvelt úriszobájánál rendeljék
VII., Erzsébet-körút 17. félémelet. 3. Tel.: 1-327-64

SCALA

zongoratermei Erzsébet-körút 9-11. New-York-palota. Schweighofer páncélszerkeztű rövid zongora hatszálz! Bechstein, Förster, Bösendorfer, Stügl, Lauberger-göss, Stelzhammer, Wirth, Hanberger, villágmárkák hihetetlenül olcsón. Előleg nélküli részletfizetés. Tiszviselőkedvezmény!

kivehesse hangját, engedje néhány mondatát megismételnem. Talán e kísértet mellett a szívébe ver a valóság dobbeinetes szörnyűsége, hogy kiért akarta válni az egész életét összetörő lelki nyomorúságot és nem engedni mégsem sorsává lenni, hanem minden erejét összeszedve, még idejében kitér előle. Ön írja: *„nem lehettem boldog mégsem, mert sokszor nem mondott igazat”*. És tovább: *„több-ször hangzott, hogy nem szabad nindjárt a jövőre gondolnom, csak örülnék a mának, mert azért még férjhez is mehettem — mondta. En pedig csak bámultam tágranyított szemekkel és másnap örült felháborodásban azt írtam neki, hogy míg nem változik meg, nem találkozhatsz”. Ha tudná, hogy ezt a fel-tételt a veszélyt megérvő tudat alatti énje diktálta, amely mindenkor azonnal jelentkezik és figyelmet mindenkit és ha nem engednek megértetlenül elsuhanni a lélek mélyéről feldörgő figyelemzető ti-tokzatos hangot, — kevesebb könny folyrna és kevesebb összetört lélek hánykódna az életben. Ennek a titkoszerű figyelemzető hangnak az utóredzése volt az Ön felháborodása és ha nem marad meg elhatározása mellett s úgy engedti át tudatát, hogy a másik pillanatban meg-feledkezik róla, okvetlenül bekövetkezik Önre nézve is a megcsalás, elkábított leány-szívek szomorú, soha jóvá nem tehető sorsa. És ez az élet vonja rá a megseb-zett szívre az elkeseredés, a kétségbeesés lefajhatatlan kérégt. Hogy ez alatt a megmerevült burok alatt mit szenvednek, — arról csak az írhatja, ki olvasni tud a szívek vonaglásából. Az Ön mostani jö-vőjének ez a perspektívája, ha nem akar menekülni e lelkiismeretlen hatás alól. Tudja, hogy mit remélhet tőle? Néhány ütök, lealázó találkozást, mely után okvetlenül beáll a reakció és azután, — úgy-e, azt mondta, — férjhez mehet — máshoz! Az Ön hívő, nemes érzése nem sülyedhet bele az inferioritásnak ebbe a salakos posványába. Ilyen életcél nem kívánhat, nem akarhat és nem szánhat magának egyetlen intelligens, gondolkó-zó leány sem. Nem és mindig nem! Így csak azokat verheti le az élet szennyes ára-data, akik nem ismerik önmaguk magasabbrendűségét és akarat nélküli tehet-lenségükben elsodortatásukat nem akadá-lyozzák meg. Az élet útját nem lehet megtisztítani az ilyen szerelmi ajánlatok-kal kísértő utonálkóttól, s épp ezért úgy kell felvértezzék magukat a lélek sebez-hetetlen vértjével, erős, hajlíthatatlan akarral, hogy visszappattanjon róluk a kísértés, mert további életük aszerint alakul és formálódik. Csak arra szeretnék*

feleletet kérni Öntől, aki most vakon ál-doztatul akarja magát odadobni ennek a kábító, a valóságban azonban hazug ér-zésnek, hogy szeretheti-e a férfi azt a nőt, akinek további érzésével, sorsával nem akar törődni, hanem azt mondja, hogy *„azután még férjhez mehet”*. Mi-lyen vakság és akarat nélkülség kell eh-hez? Hát nem korbáccsal kellene elker-getnie azt a férfit, aki ily perfidül játsz-hatik Önnel? Ha még most sem látja sor-sát, ha nem látja, hogy összetörni és el-dobni való játékszernek szánta, ha nem látja, hogy már el is dobta, akkor vak-sága gyógyíthatatlan vakság és intelligen-ciaja dacára olyan végtelenül elszomor-ító gyengeséggel terhelt, hogy a jó Iste-nen kívül ember nem segíthet Önön. Ha ezen sorok olvasása alatt a szegyen-égető könnyei gyöngyöznének fel szem-ből, kívánnám, hogy mossák el érzését és új útjának meggyein a mult visszahom-polygó áradata ne törhessen át. És ha

Fehérneműt

közvetlenül a gyártól vegyen. Készítést olcsón vállal. Eladás nagyban és kicsiben. Villanyar-roda, Rákóczi-út 51.

mégis másként gondolná, — sajnálnám, nagyon sajnálnám, mert az Ön által vá-lasztott útról, ha későn tér vissza valaki, soha nem találhatja meg többé régi magát. A lélek és a szó szuggeráló erejé-nél nem küldhetek többet Önnek.

Szív. üdv. Szerk.
Kérem kedves előfizetőársnőmet, ki volna szíves átengedni az 1936. évi Ma-gyar Uriasszonyok Lapja 1936 január 1-én és június 10-án megjelent két példányát. Ez a két szám hiányzik gyűj-teményemből és nem szeretném ezekben hiányával kötetni be. A két lap árát szí-vezen megtérítem. Előre is köszönettel várom szíves értesítésüket. Dr. Misák Imréné, Budapest, I., Keleti Károly-u. 23

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban küzendő hirdetés díja szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetés díja 1 P 50 fillér. Jelíges hirdetésekre érkező levelek továbbítására hirdetési díjjal egyidejűleg kúán 1 P utalandó át. A l í á s t k e r e s ő h i r d e t é s e k szavanként 10 fill.

Középisikolt végzett fiatal úrileány ajánlkozik ki-mondottan úricsaládozó gyermekek mellé. Leve-leket „Gyermekszerező” jelígre kiadóba kérek.

Angora gyapjasnyulak, közébjött körülmények miatt, féláron eladó. Erdéklődők levélét „An-gora gyapjasnyulak” jelígre kiadóba kérem.

Érettségizett, r.-kath. vallású fiatal leány úri-családozó ajánlkozik gyermekek mellé, háztar-tásban, kézimunkában a legnagyobb kedvvel és szorgalommal segít. Leveleket „Gizella” jelígre kiadóba kérek.

Erdélyi árva úrileány, ki a háztartásban és ipar-művészeti dolgokban járatos, elmenne gyermek mellé feltétlen keresztény úricsaládozó vidékre. Leveleket „Pedáns” jelígre kiadóba kérek.

Vidéki magányos úriasszony, családi ok miatt elmenne olyan előkelő budapesti családozó, eset-leg előkelő állású magányoshoz, ahol családtag-nak tekintenek. Ellátás ellenében segítenek irodai és házimunkában is. A legteljesebb bizalmi állás-nak megjelölek. Leveleket „Pesthidegkút” jel-ígre kiadóba kérek.

Paprika Janesi bábszínház előadást rendez csa-ládoknál. Lovasné, Gomb-utca 36, I. em. 7.

Középkorú nő, ki a háztartás minden ágában teljesen perfect, üzletvezetésében is gyakorlatiattal rendelkezik úricsaládozó vagy magányosnál el-helyezkedni kíván. Minden ügykezett azon vol-nék, hogy munkaadóm teljes megelégedését ki-érdemeljem. Szíves értesítést „Pesthidegkút” jel-ígre kiadóba kérek.

Kitűnő háziszabónó ajánlkozik házakhoz 4 peng-őért. Vermesné, Gomb-utca 36, I. em. 7.

Angora cicá (herélt), fehér, 2 éves 50 pengő, kicsi 15 pengő darabonként. Ciment Henrikné, Rákosszentmihály, Sándor-utca 18.

Zongorák, pianókól előleg nélküli legkisebb rész-letre. Tiszviselőkedvezmények. Fenyőné zongora-terme. Erzsébet-körút huszonhat.

Budapestre érkező úricsaládoknak kellemes otth-ont nyújtok. Hajdú, Erzsébet-körút 2. Enke-ház. Telefon: 1-929-00.

Vásárolja gyermekruha-ajándékait már most
Becker Károly
Budapest, IV., Váci-utca 2. Telefon: 1-827-49.

GERŐ ILONA
torna-, mozgásművészeti- és tánciskolája VI., Te-réz-körút 1/c. Tel.: 1-183-30. Csoport- és magánórák gyermekeknek, felnőtteknek. Méréskelt tandíj!

Legmodernebb szabás, varrástanítás könnyű módszerrel, kitűnő szabásminták. „Elite” szalon, Andrássy-út 49.

Rövid fekete gyakorló zongora 200, kül-földi 400, vadói Bösendorfer 600 P. Zongorák, pianókól feltűnő olcsón, tiszt-viselőknél előleg nélküli legkisebbebb részletre. Rákóczi-út ötven, zongora-terme. Erzsébet-körút sarak.

Nyugdíjas, intelligens egyedülálló úrinővel szí-vezen osztánom meg szép, saját házban levő kel-lemes otthonomat, mérsékelt fizetés ellenében. Leveleket pontos cím, társadalmi állás megjelö-lésével „Kispest” jelígre kérek.

Cigányosan kotta nélkül zongorázi leggyorsab-ban megtanulhat II. Margit-körút 8. Zongora-tanítónőnél.

Zongorát vagy pianónt azonnal készpénzfizeté-sért sűrűsösen vennék. Tel.: 1-395-03. Zongoraterem.

Budai hülygek szíves pártfogását kéri felsoruba-fehérneműszalon kitűnően képzett tulajdonos-nője. Szakvizsgára előkészít, legmodernebb sa-bást mint. Kalocsay, II., Medve-u. 17. Telefon: 3-668-69.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianónt! Telefon: 1-402-06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Donászy Ferenc: Egy magyar diák élete Mátyás király korában P 3.60
Gábor Jenő: Cserkészháló P 1.80
Kiss Gereben: Rákóczi csillaga P 1.80
Mindhárom könyv 8—14 éves fiúknak való.
Thackeray: A hiúság vására P 3.—
10—16 éves lányoknak. Ára: P 3.—
Megrendelhetők a HUNGÁRIA nyomdában, V., Vilmos császár-út 34.

DÁN TESTVÉREK Váci-utca 6/sarak
MEGBIZHATÓ BUNDAK. Katalógusát küldünk!

SZÖNYEG ALAPOK, SZÖNYEGFONALAK
legolcsóbban Szekeres, Rákóczi-út 63. szám

KERTÉSZ szücs
vállalkozó kész munkát és ajándékot vidékiek-nek jutányos áron IV., VÁCI-UTCA 16. II.

A Magyar
Uriasszonyok
Lapját a

Caruina

nyomda-
festékgár r.t.
festékével nyomják

Elhanyagolt arcbőrét tökéletesen
egészséges arcbőrét ápolja, szépségét rendbehozza, fokozza
KESZEYNÉ GYÓGYKOSZMETIKÁJA
V. Bálvány-u. 2, Gróf Tisza István-u. 14

Tájóslábrák!

Pehelykönnyű
gyógy- és
meleg cipők
Székelynél,
IV., Muzeum-
körút 39. szám

SKABA ÉS PLOKL SPORTUZLETÉBEN

**ky kutnewsky
budapest**

Ez a címke az ismertetőjele
a szőrme megbízhatóságának,
a bunda izléses szabásának.

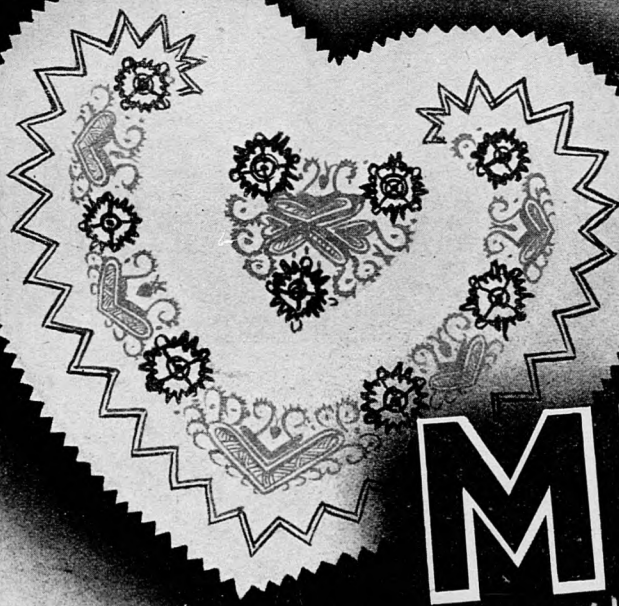
IV, Kristóf-tér 6

**Calderoni és Társa
látserész**

Szemüvegek, orrcsüptetők,
látcsövek. Fényképészeti
készülékek és cikkek. Hő-
mérők és barométerek.
Budapest, V., Vörösmarty-
tér 1. Telefonszám 1-811-48

Edényáru, üveg, porcellán, képkereket,
függönytartó 6 havi folyószámlára
FISCHER, VIII., József-körút 43 szám

magyaros kézimunkához

MEZ
színtartó, mosható fonal

KÉZIMUNKARAJZAINK ISMERTETÉSE

Levélcím: Budapest 62, Postafiók
TELEFONSZAM: 12—13—19

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyított rajza, szúrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a MAGYAR URIASSZONYOK KÉZIMUNKABOLTJÁBAN, Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám alatt szerezhetők be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levelben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a MAGYAR URIASSZONYOK KÉZIMUNKABOLTJA

2. OLDALON lévő színes posztó-aplikációs szentkép, melynek mérete 66×54 cm, készítenédk vékony filcből. Finom színezését gyapjú-hímzéssel végezzük, az arek, kezek és általában a képen kiemelkedő alakokat mulinéval hímezzük. A színes posztókra külön-külön előrajzolva és egyszer az alapra rajzolva, kidolgozáshoz szükséges gyapjút és muliné-anyagot együtt P 9.— Teljesen készen hímveze P 18.— Készíthető ugyanez párnának is, montirozva, pehellyel töltve, posztó hátappal, teljesen kész P 25.—

4. OLDALON lévő úriszoba-tüllingűző, mérete 150×260 cm. Tüllibúzáshoz és magashímzéssel készíthetjük, 3-féle ekrászínű gyönyörűnáll. Készítése a következő módon történik. A mintát papírra rajzoljuk elő teljes mértékben, erre ráfűreldjük a tüllanyagot és perle-fonálal kidolgozzuk. Színezése a következő: a kockázást és alul lévő vízolyvasos mintát, a virágok, úgy szintén a levelek körüli kontúrozást 1. számú MUL-perle-fonálból készíthetjük a legvégső színben. A kis karikákat és a levelek kontúrmetélti belsejét ezüst és a középső színi 3-as számú MUL-perlével készíthetjük. A virágok belsejé kiöltésé magashímzéssel, a legszebb 3-as számú MUL-perlével készíthetjük. A drapéria külön lesz készíthetjük, melynek befejező részét a középső színi perle-fonálal p.kó-horgolással fejezzük be. A függöny alsó részére 15 cm széles rüföt teszünk. Kapható előrajzolva papírra, 1 drb.-hoz való tüllanyaggal, rajzával és MUL-perlével együtt ára összesen P 30.— Teljesen készen drapériával együtt P 68.— Megrendelhető bármily mértékben is.

6. OLDALON felső ábra. Horgolt vagy rece szalag-asztalterítő, 200×200 szem méretű, horgoljuk 10-es számú MUL-gyöngyfonalból 5 mm-es kockával, szükséges anyag hozzá 6 motring MUL-gyöngyfonal, melynek motringja 60 fillér. Ha reccs készíthetjük, az alapot készen vesszük 5 mm-es hálóból, melynek ára 100×100 cm mértékben 2 motring MUL-gyöngyfonalal együtt (a kitéltetéshez) P 8.70. Leszállítható mintalapr á P 1.20. Megrendelhető készen is reccs hímzéssel, ára P 16.—. Fehér vagy ecrű színben.

6. OLDALON alsó ábra. Rece vagy horgolt téglalap-akú terítő (Bayer-Verlag albumából). 90×110 cm. méretre készíthetjük 3 mm. kockával. Horgoláshoz szükséges 6 motring 10-es számú MUL-gyöngyfonal, melynek motringja 60 fillér. Reccs készen 5 mm-es kockával, 90×110 cm. mértékben 2 motring MUL-gyöngyfonalal együtt P 8.70. Teljesen kész reccs terítővel, vagy ecrű színben P 16.—.

8. OLDALON lévő pointlacefűtő. Vásznonra előrajzolt mintája 45×100 cm. mértékben kapható, ára P 2.50. Hozzávaló szalagok külön méterszáma kaphatók.

12. OLDALON lévő milleur-munkával készült díszterítő. Ezen terítőt újszerű díszítés-nél használjuk hosszúság szűrszatra. Terítésnél középre jön a nagy terítő és a tányérok alá a kis terítők, melynek egyik oldalára a tányért, másik oldalára az evőeszközt helyezük. Készíthetjük halvány rózsaszín vásznonra, vagy opál-batiztra, a terítő két hosszabb végére kétféle színi 3 cm. széles kékszínű vegéret teszünk. Hímzéséhez finom berline gyapjúfonalat használunk kétféle piros, két sárga, két kék, két lila és két zöld árnyalatban. Kapható előrajzolva a három darab terítő 35×70 és 25×35 cm. mértékben halvány rózsaszín vásznonra, ára P 2.60, ugyanez opál-batiztra, ára P 2.90. Hozzávaló színes berline fonál motringja 10 fillér. Szélére való 10 cm. batizt vagy vásznon 80 fillér. Szűrt sablon ára a kis és nagy terítőkhez P 1.60. Megrendelhető teljesen készen is.

A 13. OLDALON horgolt futó, horgó'ashoz 13-ös Mul-gyöngyperlét használunk. Nagyított rajza P 3.—.

16. OLDAL alsó kép. Pointlace-motivokkal díszített terítő. Mérete 80×80 cm Alap anyaga finom fehér vásznon vagy lenbatizt. Kapható előrajzolva vásznonra, ára P 4.50. Lenbatiztra P 5.50. Egy nagyobb és egy kisebb pointlace-motiv vásznonra előrajzolt mintájának ára, melyről az összes motívok elkészíthetők, P 120. Hozzávaló szalagok méterszáma kaphatók. A terítő befejezését szintén pointlace-szalaggal készíthetjük el.

A 22. OLDALON: vásznon-párna színes mezei csokorral. Nyersvásznonra hímezzük színes perle-fonálal. A párna mérete 43×57 cm, színzése a következő: a pisaesot három árnyalatú pirossal, középrészét feketével és a következő csipkés részt zöld perlével hímezzük. A házakalához három árnyalatú sárga, a búvárághoz három árnyalatú kék és a fehér margaret árnyalásához világosszürke színt használunk. A levelekhez három árnyalatú zöld és a párnán látható vonalakat barna színű Mul-perlével készíthetjük. Nyersvásznonra előrajzolva, hozzávaló hímzőanyaggal együtt P 3.60. Szűrt sablonja 80 fillér.

26. OLDALON: toledó mintájú díszterítő ebédőasztalra. Készíthetjük finomszálú lenvásznonra 180×240 cm-es mértékben. Szalvéta nagysága 30×30, vagy 45×45-ös mértékben készíthetjük. Az abrosz mintájához 3 mm-es kockákat húzunk és az abrosz közepére a toledókoszort kitéltetéshez 5 cm-es toledószerűt húzunk, Toledómintánkat áthurkolásához 150-es számú aszürcernát használunk. Az abroszunk nagysága 12 személyes terítéshez is elkészíthetjük azonban bármely mértékben is elkészíthetjük. Finom, vékonyszálú lenvásznonra előrajzva 180×240 cm-es mértékben P 44.40.

12 szalvétája 30×30 cm-es mértékben előrajzolva P 18.60. 45×45 cm-es mértékben előrajzolva P 23.60. A terítésnek és a szalvétának szűrt sablonja 10 P. Hozott anyagra előrajzolása 12 szalvétával együtt 8 P.

27. OLDALON: nyers vásznon hímzett tavaszi táska. Készíthetjük nyers vagy felhészínű vásznonra, színes gyöngyfonalal, a következő színbeosztással: a pipacs háromféle piros, középrése fekete, zöld, kevés sárga színnel. A kalászkok és a margareta középe kétféle sárgával, a margareta fehérrel, a búvárághoz kétféle kékkel, a level színi háromféle zöld színnel lesznek készíthetők. Mérete 22×30 cm. Kapható előrajzolva, mindkét oldal hozzávaló lakkozott piros vagy kék faesattal és a hozzávaló Mul hímzőperlel együtt ára P 3.90. Szűrt sablonja 60 fillér.

A 28. OLDALON a színes konyhagarnitúra kockázott részét fehér alapnál piros színnel, a level- és virágreszt fekete színnel hímezzük. Készíthetjük fehér és színes molinóra, mely áll egy asztal-, egy kredenc-, egy szeléndá-, egy szemetlása-takaróból, két konyhaszék és három szekrényesikből. A színes anyagra nyomatott konyhagarnitúránál rendelés esetében szükséges felvilágosítással szolgálunk. A garnitúra hímzéséhez 5-ös számú Mul gyöngyperlét használunk. Előrajzolva fehér molinóra ára 9.— pengő, színes molinóra ára 15.— pengő, szűrt sablon ára 4.— pengő. Hozott anyagra előrajzolás díja 3.50 pengő.

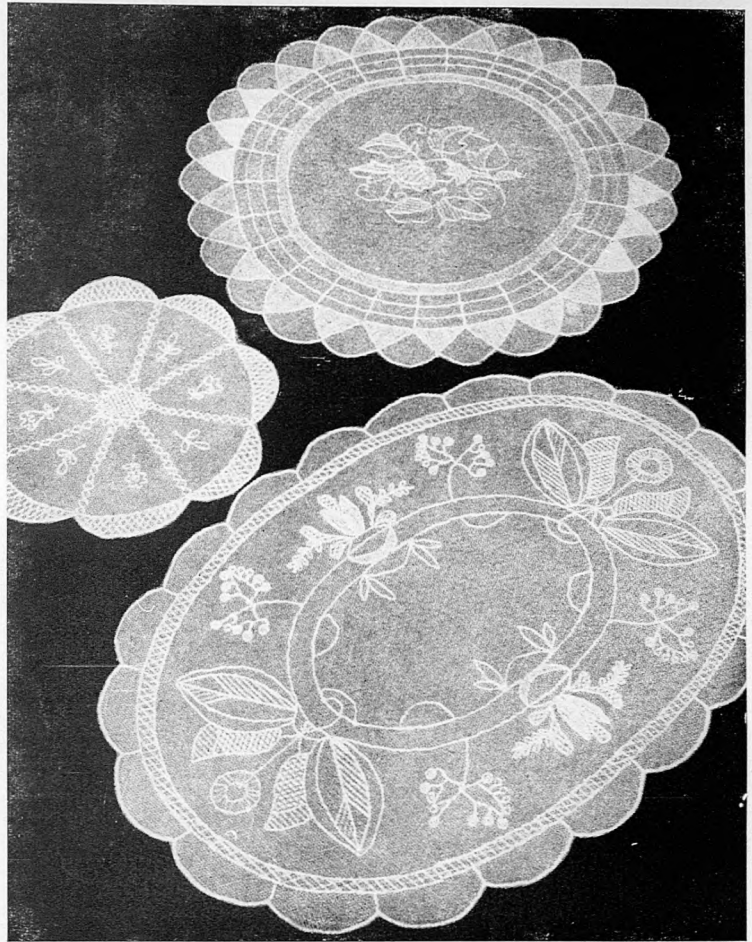
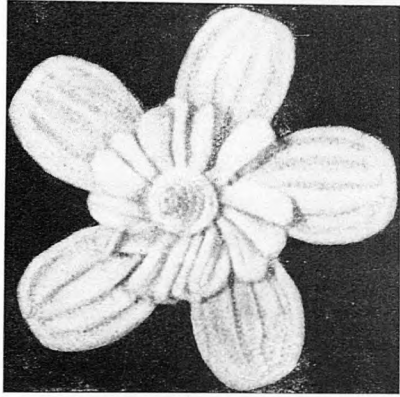
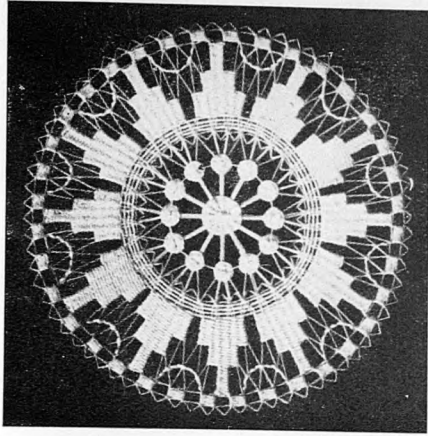
29. OLDALON: madeira és aszür-hímzéssel díszített cakkos ágypárnák. A cakkosszálú angol ágypárnának belsejé tollnagysága 80×100 cm. A szelén lévő cakkos szelén madeira-hímzés szimla anyagra kerül. Hímzéséhez 25-ös számú hímzőfonatot használunk. Készíthetjük nagyon jó minőségű aranyescorpanut-vásznonra. Előrajzolva a fenti mértékben, melyhez 8 cm-es fodorrész jön, 3.70 P. kispárná, négyoldalt cakkos résszel 40×60 cm-es belsejében, előrajzolva 1.80 P. Belsőmintájú nagypárna 80×100 cm-es mértékben, előrajzolva 1.50 P. A mintán látható aszür kitéltetéshez 100-as aszürcernát használunk. Párna megrendelhető teljesen készen is, géppel hímveze. A nagypárnák darabonként 6.90 P. kispárnák 4 P-ért. Szűrt sablonja bármelyik mintának 60 fill., előrajzolás díja nagypárnának darabonként 40 fill., kispárnák 30 fillér.

FEDŐLAP HATSÓ BELSŐ OLDALÁN lévő tüll-terítésekék tüllre előrajzolva kaphatók. Nagy ovális 30×40 cm. mértékben 80 fillér. Kis kerek 20×20 cm. mértékben 40 fillér. Nagy kerek 30×30 cm. mértékben 60 fillér. Készítéséhez finom szálú tüllt veszünk, a minta beszávéshöz pedig mintát-selymet. A három darab szűrt sablonja együtt összesen P 1.50.

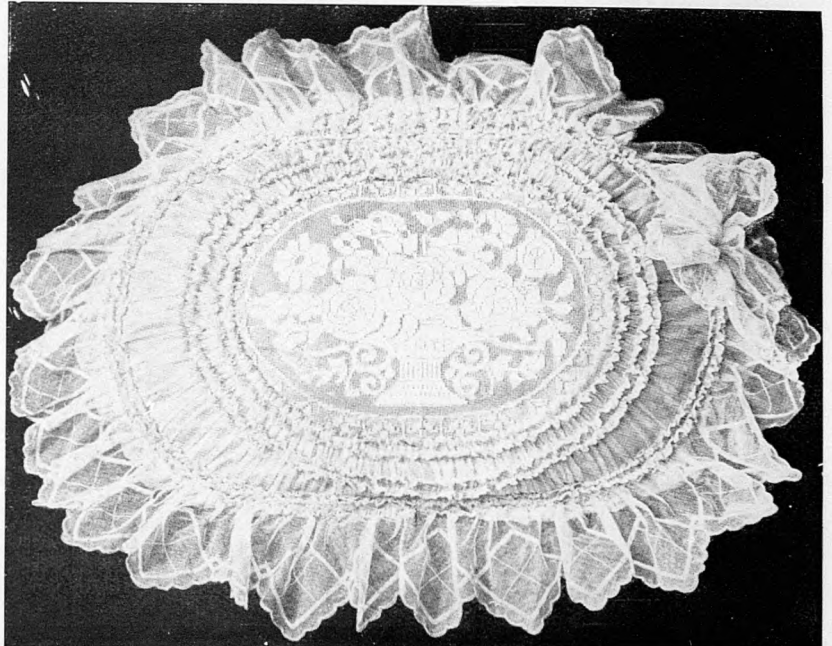
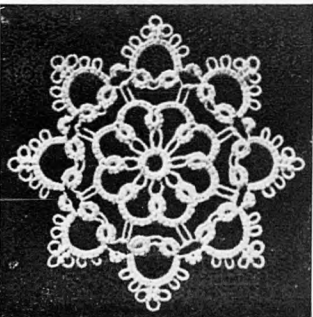
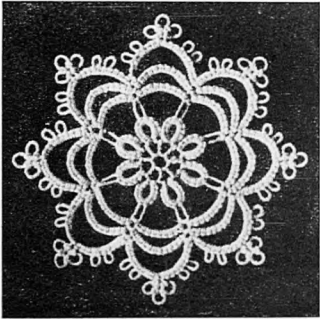
A KÉZIMUNKABOLT AJÁNlja AZ ALÁBBI ÁRUKAT:

Angol chins-párna, teljesen készen, pehellyel töltve, montirozva, a legszebb mintákban ..	P 20.—	Egy vég finom Aranycsokor kelengyevásznon 30 méteres ..	P 45.—
Angol chins-párnalapr tűzdelve ..	P 9.—	Színes aranycsokor kelengyevásznon métere ..	P 1.92
Zsúrgarnitúra, kézhímzéssel, színes Indathren-vásznonból ..	P 12.50	Fém hamulái gobelinmotívval ..	P 2.80
3 darab díszbekezdő, kézhímzéssel, karácsonyi dobozban ..	P 2.40	1 drb 90×90 cm pamutvásznonterítő, fehér színű, előrajzolva ..	P 1.60
Crepe-de-chine zsebkezdőtartó kézhímzéssel ..	P 5.50	10 darabból álló művészi mintájú konyhagarnitúra, fehér színben, előrajzolva ..	P 9.—
Kézszel horgolt ágykabát ..	P 8.40	Fehér vagy ekrű cernagradin, 150 cm széles, métere ..	P 2.80
Horgolt babi-garnitúra sapkával vagy fejkötővel, fehér-, rózsza- és kék színekben ..	P 4.—	Ugyancsak fenti grenadin, 110 cm széles, métere ..	P 2.—
Horgolt gyermekruha 2 évesig ..	P 4.—	Zsúrkészlet, különféle színekben, vásznonra előrajzolva, 4 drb szalvétával ..	P 4.90
Férfi smoking-, frakk-, zakett-tárca moaré selyemből, gobelin motívval ..	P 4.—	Ugyanez kézzel hímveze, művészi mintával ..	P 11.50
Petit-point gobelin-retikül montirozva gyönyörű mintával és csattal ..	P 60.—	Hímzett madeira milió, újszerű mintával, géppel hímveze ..	P 7.20
Tüll-terítő filcraitéttel 100×100 cm. mértékben ..	P 10.—	5 drb szekrénycsik, művészi mintákkal hímveze ..	P 11.—

Feladás szerkesztő, kiadó és tulajdonos: KERTÉSZ BÉLA. Szerkesztők: Dr. KERTÉSZ ELEK, tordai BÖJTHE ETELKA, ERDŐDY ELEK. Gyvezető igazgató: BARTHA ISTVAN. Kéziratokat, kitéltet, fényképeket nem adunk vissza és nem örünk meg. A lap képeinek és cikkeinek átvetele és lekötése tilos. A Magyar Uriasszonyok Lapját nyomtat: a Hungária Hírlapnyomda Rt. Budapest, V., Vilmos császár-ut 34. szám. — Feladás: SCHMIDEK GÉZA.

KÉZIMUNKA

Magyar Uriasszonyok Lapja

